

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΚΕΠΤΟΜΟΡΦΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΒΟΥΛΗΣΗ



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Η Σκέψη, ο Κοσμικός Αιθέρας και Νοητική Λειτουργία
2. Η Δημιουργία των Σκεπτομορφών, τα είδη και οι λειτουργίες τους
3. Ομαδική Συνείδηση και Συλλογικές Σκεπτομορφές
4. Αποδέσμευση, χειρισμοί, επέμβαση Λόγου
5. Η Βούληση μετουσιώνει, όταν η Αλήθεια μας απελευθερώσει

Η Σκέψη, ο Κοσμικός Αιθέρας και Νοητική Λειτουργία

Οι θρύλοι λένε ότι ο Ταρζάν άφησε απογόνους και ορισμένοι τους φωνάζουν η φυλή της Φωτιάς. Πιθανόν, ορισμένοι από αυτούς, που μας ακούνε τώρα, να ανήκουν σε αυτήν την φυλή. Έζησαν χρόνια μέσα στην ζούγκλα, μαζί με πίθηκους ή γορίλλες και ως εκ τούτου δεν μιλάνε πολύ. Σήμερα όμως, λένε να κάνουν μία εξαίρεση. «Υπάρχει κάτι εκεί έξω που δεν μας αρέσει, και δεν μπορούμε να του γυρίσουμε την πλάτη γιατί είμαστε συνδημιουργοί, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο. Και πρέπει να κάνουμε το σωστό, να προσπαθούμε να οικοδομήσουμε το καλύτερο μέλλον για μας. Αυτή είναι η ευθύνη που έχουμε ως συνδημιουργοί. Και στην διαδικασία αυτήν, όλοι μας μπορούμε να συνεισφέρουμε στην ζωή και να την βελτιώσουμε χρησιμοποιώντας τις καλύτερες ικανότητες μας, να κάνουμε πράγματα που θεωρούμε πως είναι τα καλύτερα που μπορούμε να κάνουμε.

Στοχαζόμαστε και πράττουμε, αναγνωρίζοντας ότι όλοι οι άλλοι είναι αδέρφια μας και ότι όλα όσα συμβαίνουν στην Ανθρωπότητα είναι οικογενειακό θέμα». Τι είναι μια σκέψη; Μια σκέψη, λοιπόν, είναι μια παγωμένη στιγμή ενός ρεύματος της συνείδησης, την οποία επεξεργάζεται ο εγκέφαλος και την τοποθετεί σε ένα πακέτο που ονομάζεται νευρώνας και, εν συνεχεία, προστίθεται εκεί με την βοήθεια της μνήμης συσχέτισης. Εν συνεχεία, κάνετε κάποια σκέψη και ρωτάτε : «Έχει η σκέψη αυτή σημασία και δύναμη;». Έχει - επειδή μια σκέψη είναι, όντως, μια δομή στην οποία η πραγματικότητα χρησιμοποιείται ως πρότυπο. Στην ουσία, είναι η αρχιτεκτονική της πραγματικότητας. Έτσι, όταν δημιουργείς την μέρα σου, συντάσσεις μέσα της και σκέψη και καθώς παρατηρείς την σκέψη, της δίνεις το σχήμα του καλουπιού

της πραγματικότητας. Οπότε, οι περιπέτειες της μέρας είναι πράγματι βασισμένες στην σκέψη σου. Τα μικρά μυαλά μιλούν για ανθρωπάκια και τα φουσκωμένα για επώνυμα. Τα μεσαία μυαλά μιλούν για συμβάντα και τα μέτρια για λεφτά. Τα μεγάλα μυαλά μιλούν για ιδέες και τα πνευματικά για το Θεό που είναι μέσα μας. Οι Αξίες, τα Ιδεώδη, οι Αρχές και τα Αγαθά, είναι διαφορετικά ανάλογα το επίπεδο συνείδησης κάθε ανθρώπου. Οι ιδέες μιμίδια, όπως τα γονίδια, ή τα μόρια του DNA έχουν την καταπληκτική ιδιότητα να αντιγράφουν τον εαυτό τους και να διαιωνίζουν τη γενετική μεταβίβαση μεταξύ των γενεών, ομοίως και τα «μιμίδια» αυτοαντιγράφονται και μεταβιβάζουν μεταξύ των γενεών τα πολιτιστικά χαρακτηριστικά των ανθρώπων. Μεταβιβάζονται από γενιά σε γενιά και από εγκέφαλο σε εγκέφαλο οι ιδέες, οι θεωρίες, ιδεαλιστικές ή υλιστικές, οι υποθέσεις, τα θρησκευτικά δόγματα και δοξασίες, ακόμα ο γραπτός και προφορικός λόγος, οι τέχνες, η μουσική, η μόδα, η συμπεριφορά. Έχουμε προσλαμβανόμενες επίκτητες ψυχικές ιδιότητες και αυτές μεταβιβάζονται (κληρονομούνται) στους επιγόνους μας. Η κληρονομιά των επίκτητων σήμερα αναγεννάται και επικρατεί αντιμαχόμενη τους γενετιστές, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι μόνο οι κληρονομούμενες μεταβιβάζονται. Η άμεση αιτία των μεταβολών που υφίστανται οι οργανισμοί, είναι οι εξωτερικές περιβαλλοντικές μεταβολές των συνθηκών ζωής. Έτσι είναι αναπόφευκτη η κληρονομική μεταβίβαση των επίκτητων ιδιοτήτων τους. Η τύχη και η ατυχία είναι αποτέλεσμα των επιλογών μας, είτε τις θυμόμαστε, είτε δεν τις θυμόμαστε. Οι υποστάσεις μας δέχονται και παράγουν εικόνες συντονισμένες με την θέλησή μας. Τα φωτόνια συνδέονται με κοινή συνείδηση. Ότι συμβαίνει στο ένα μεταδίδεται και στα υπόλοιπα. Κατά συνέπεια μπορεί οι άνθρωποι να επικοινωνούν μεταξύ τους από απόσταση, χωρίς τεχνητό τρόπο. Η ανόητη χρήση της τεχνητής επικοινωνίας, σκουριάζει το εσωτερικό μας τηλέφωνο όπως και η αλόγιστη χρήση των υπολογιστών αλλοιώνει την λειτουργία της νοημοσύνης. Η τεχνολογία μας υποβάλλει να ενεργούμε σύμφωνα με μια διαδικασία ξένη προς την αληθινή σκέψη, αποτελεί κακέκτυπο και απομίμηση και ο άνθρωπος που την αρνείται οδηγείται σε μια απόρριψη, με την τρομοκρατία ότι θα μείνει πίσω, εκτός εξέλιξης. Η εξουσία των μέσων ενημέρωσης είναι αναπόφευκτο να συγκρουστεί με τη δικαστική εξουσία, διότι προκαταλαμβάνει την κοινή γνώμη και διαμορφώνει την κρίση της. Παρατηρώντας την λειτουργία των κομπιούτερ μπορούμε να δούμε ότι είναι σαν να θέλει ο κατασκευαστής του να υποκαταστήσει την πνευματική μαθητεία του. Διότι παρουσιάζει την Νομοτέλεια, αλλά με τον δικό του τρόπο. Στην πραγματικότητα κάνει τον χειριστή του να σκέφτεται όπως αυτό, με αποτέλεσμα να τον δεσμεύει και να τον κάνει μέρος του, δημιουργώντας και διαμορφώνοντας ένα «σκέπτεσθαι» μηχανικό, ενώ η έλλειψη επικοινωνίας με τον εαυτό μας δημιουργεί ενοχές. Στην επιστήμη, τελευταία μόνο επικράτησε η έννοια της αντιύλης, του αντικόσμου και των αντιπλανητών. Στην πυρηνική φυσική, το ποζιτρόνιο θεωρείται πια τώρα σαν ηλεκτρόνιο, που ταξιδεύει από το μέλλον προς το παρελθόν. Η αντίστροφη τούτη ροή του χρόνου, μέσα στον κόσμο του ατόμου, είναι νέα ανακάλυψη, αλλά στον «Πολιτικό» του ο Πλάτωνας μιλά για ένα ταλαντευόμενο Σύμπαν, που κατά περιοδικά διαστήματα ανατρέπει το δείκτη του χρόνου και κινείται από το αύριο προς το χθες. Σήμερα ξέρουμε, βέβαια, πως ορισμένα συστατικά του ατόμου μπορούν να κινηθούν αναδρομικά μέσα στο χρόνο, φαίνεται όμως ότι η ιδέα αυτή ήταν πολύ οικεία στον μεγάλο Έλληνα φιλόσοφο. Ήταν η ενεργειακή υπόθεση των «ψυχικών ατόμων» του Δημόκριτου, μία φευγαλέα, επιστημονική ματιά σε μία ειδική ενέργεια, τον Αιθέρα, που βρίσκεται στην βάση

των ψυχικών λειτουργιών. Ο Ράιχ θεώρησε τις φυσικές επιστήμες σαν συνέχεια της ελληνικής φιλοσοφίας και ασχολήθηκε με το θέμα της οργάνης που διέκρινε ιδιαίτερα στο Δημόκριτο. Η έρευνά του τον οδήγησε σε πολύ χρήσιμα συμπεράσματα για την «κοσμική οργανική ενέργεια», που γεμίζει τον αιθέρα. Ένα από τα βασικά του συμπεράσματα είναι ότι : «Θεός = ζωή = κοσμική οργανική ενέργεια = οργανομικός λειτουργικός νόμος της φύσης = νόμος της βαρύτητας». Το κοσμικό ρευστό διαποτίζει τα πάντα. Όντας φορέας της ζωής είναι ταυτόχρονα ουσία και δύναμή της, ενώ με την διπλή πολικότητά του, αποτέλεσμα της διττής φύσης του, δημιουργεί, ζωοποιεί και ανανεώνει όλα τα σώματα. Ορμή και αντίσταση, φυγόκεντρες και κεντρομόλες δυνάμεις: αυτός είναι ο δυαδικός κόσμος της εκδηλώσεως. Ένα διπλό συμπαντικό ρεύμα προκύπτει: άμπωτις και παλίρροια, τα άστρα έλκονται και απωθούνται, και έτσι έχουμε την κεντρομόλο τάση των τροχιών. Αυτός ο παράγοντας αποκαλύπτεται ιδιαίτερος στο ανθρώπινο σώμα δια των αναλόγων ιδιοτήτων που έχει με εκείνες του μαγνήτη (μαγνητισμός). Το νευρικό σύστημα, που υπακούει στη Βούληση, τον συσσωρεύει και τον διαμοιράζει. Ο μαγνητισμός μπορεί να μεταβιβασθεί στα αντικείμενα –έμβια ή άψυχα– ανάλογα με την δεκτικότητα τους. Η δράση αυτού του ρευστού μπορεί να ασκηθεί σε μεγάλες αποστάσεις, χωρίς ορατό ενδιαίμεσο. Αυτή η δύναμη μπορεί να συσσωρευτεί, να εστιασθεί, να μεταφερθεί, αντανακλάται και πολλαπλασιάζεται στον πάγο, όπως το φως και ο ήχος την διαχέει δυναμώνοντάς την. Η υγεία των έμβιων πλασμάτων πηγάζει από την εξισορρόπηση αυτού του παράγοντα. Όταν διαταράσσεται η ισορροπία, τότε ακολουθεί η ασθένεια. Υπό την επενέργεια της βουλήσεως και την χρήση των χεριών (πέρασμα των χεριών πάνω από τα πάσχοντα μέρη του ασθενούς) ο άνθρωπος μπορεί να διαλύσει τις υπερβολικές συγκεντρώσεις, να συμπυκνώσει το ρευστό εκεί όπου ο φορέας της ζωής το χρειάζεται, και να το αναγκάσει να κυκλοφορήσει ταχύτατα μέσα στον οργανισμό ... Με λίγα λόγια, ο άνθρωπος μπορεί να θεραπεύσει τον συνάνθρωπο του, αποκαθιστώντας την ισορροπία μέσα του. Οι σχετικές μελέτες δείχνουν ότι το βιόπλασμα αποτελείται από ιόντα, ελεύθερα ηλεκτρόνια και πρωτόνια, με άλλα λόγια υποατομικά σωματίδια που υπάρχουν ανεξάρτητα από τον πυρήνα. Τα βιοπλασματικά σωματίδια ανανεώνονται συνεχώς μέσα στον οργανισμό μέσω χημικών διαδικασιών στα κύτταρα και ειδικά στα μιτοχόνδρια των κυττάρων. Διαπιστώθηκε επίσης ότι εκτός από τα βιοπλασματικά σωματίδια που παράγονται στα μιτοχόνδρια, υπάρχει και μια απευθείας απορρόφηση ηλεκτρικών φορτίων από το περιβάλλον. Οι πνεύμονες μάλιστα παίζουν ένα σημαντικό ρόλο στην απορρόφηση των φορτίων του περιβάλλοντος. Όπως δείχνουν λοιπόν τα νέα ευρήματα σχετικά με το βιόπλασμα, κυριολεκτικά φορτιζόμαστε ηλεκτρικά απλώς και μόνο εισπνέοντας και εκπνέοντας. Η βαθιά και πλήρης αναπνοή διατηρεί τα βιοπλασματικά επίπεδα του σώματος εμπλουτίζοντάς τα, με συνέπεια την καλή υγεία του οργανισμού αλλά και του νου. Οι επιστήμονες διαπίστωσαν χαμηλότερα επίπεδα βιοπλασματικής δραστηριότητας σε ανθρώπους που βρίσκονται σε αρνητικές συναισθηματικές καταστάσεις. Και βέβαια δεν είναι απορίας άξιο γιατί είμαστε πιο επιρρεπείς σε ασθένειες, όταν η ψυχική μας διάθεση είναι πεσμένη και μας κυριαρχούν αρνητικά συναισθήματα και σκέψεις.

Η ψυχοσωματική θεωρία που υποστήριζε πως όσα συμβαίνουν στην ψυχική μας σφαίρα έχουν άμεση επίδραση στο σώμα και στην κατάσταση της υγείας μας, βρίσκει μια επιπλέον επιβεβαίωση μέσω του βιοπλάσματος. Το μόνο που καταφέρνουμε να δούμε είναι τα αποτελέσματα που προκαλεί αυτή η ενέργεια. Δεν υπάρχει

ομοφωνία για το τι ακριβώς είναι ή για το πού βρίσκεται, όμως όλοι τη γνωρίζουμε και την νιώθουμε όταν τα αποτελέσματά της φανερώνονται στην ζωή μας. Η σκέψη είναι η τακτοποίηση μιας ιδέας, είναι η μεταφορά μιας ιδέας από την μονάδα-πνεύμα στην πολλαπλότητα ύλη. Με άλλα λόγια είναι η δυνατότητα του ανθρώπου να παίρνει την ιδέα και να την μεταφέρει στα πεδία αντίληψής του. Εφόσον η ιδέα είναι κάτι που συμβολίζεται με την μονάδα και χαρακτηρίζεται από απροσδιοριστία, για να την αντιληφθούμε, χρειάζεται να την υποβάλουμε σε κάποιο είδος επεξεργασίας, μέσω της οποίας θα την μεταφέρουμε στο επίπεδο της πολλαπλότητας και θα της αποδώσουμε μορφή. Αυτό θα αποτελέσει και την σύλληψη της ιδέας. Η σκέψη, λοιπόν, είναι αυτή η μεγαλειώδης δυνατότητα, που μας επιτρέπει να αλιεύσουμε από το επίπεδο των ιδεών ό,τι καλύτερο αλλά και ό,τι χειρότερο ανάλογα με τον συντονισμό και την προσωπικότητα του καθενός, και να το «συλλαμβάνουμε» φέρνοντάς το δηλαδή στο πεδίο της αντίληψής μας. Η σκέψη είναι δημιουργική-παραγωγική ικανότητα, κι αυτό σημαίνει ότι μέσω της σκέψης δεν αντιλαμβανόμαστε απλώς διάφορα πράγματα, αλλά «γεννούμε», δημιουργούμε κατά κάποιο τρόπο οντότητες, ζωντανά δημιουργήματα, για τα οποία φέρουμε απόλυτη ευθύνη. Οι οντότητες αυτές, με την παρουσία τους και μόνο, ασκούν οπωσδήποτε επίδραση τόσο σε εμάς τους ίδιους όσο και στους άλλους, συμβάλλοντας στον σχηματισμό μιας συγκεκριμένης σκεπτόσφαιρας. Ο άνθρωπος, όταν εισχωρεί με την προσοχή του μέσα σε αυτά τα χωροχρονικά πεδία, του παρέχεται η δυνατότητα μέσω της σκέψεως να μορφοποιεί ένα αμετάπλαστο ψυχικό και νοητικό «υλικό» που συναντά. Όντως κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν δημιουργήματα του Θεού-Δημιουργού, έχει κι αυτός την δυνατότητα του δημιουργείν. Του παρέχεται ένα αμορφοποίητο υλικό, ένα κομμάτι της παγκόσμιας ψυχονοητικής ύλης, ώστε με την ικανότητα της σκέψης να το μορφοποιήσει και να γίνει και εκείνος με την σειρά του, Δημιουργός. Ανάλογα με την ποιότητα των «δομικών υλικών» που θα ελκύσει πάνω του, θα δημιουργήσει γύρω του ένα ιδιαίτερο ατομικό περιβάλλον που θα τον συνοδεύει παντού στην ζωή του και θα χαρακτηρίζει ουσιαστικά την ποιότητα του ψυχικού και νοητικού φορέα. Είναι αυτό που αλλιώς θα λέγαμε αισθητική και νοητική κατάσταση. Η ποιότητα της κατάστασης αυτής εμποτίζει την φύση των αισθημάτων, επιθυμιών, επιδιώξεων, όπως και την φύση των διανοημάτων μας. Ωστόσο, αυτά τα ψυχονοητικά δημιουργήματα μπορούμε να πούμε ότι δεν θα είχαν και τόση σημασία εάν επηρέαζαν μόνο τον δημιουργό τους η εάν ήταν απλώς παροδικά κατασκευάσματα. Αλλά η ακτίνα δράσης τους είναι πολύ μεγαλύτερη, καθώς μες από αυτήν την αύρα που σχηματίζουμε γύρω μας σαν δημιουργοί-βασίλεις αυτού του κόσμου επηρεάζουμε το περιβάλλον μας. Έτσι η ευθύνη μας πολλαπλασιάζεται γι' αυτό και κάθε άνθρωπος οφείλει να κάνει καλή χρήση αυτού του δώρου της σκέψης. Ο άνθρωπος μπορεί να σχηματίσει πράγματα στη σκέψη του και εντυπώνοντας τη σκέψη του στην άμορφη ουσία μπορεί να προκαλέσει τη δημιουργία αυτού το οποίο σκέφτεται. Για να γίνει αυτό, ο άνθρωπος πρέπει να περάσει από τον ανταγωνιστικό στον δημιουργικό νου, πρέπει να αποκτήσει μια σαφή νοητική εικόνα των πραγμάτων που επιθυμεί και να κάνει, με πίστη και πρόθεση, όλα όσα μπορούν να γίνουν κάθε μέρα, κάνοντας κάθε ξεχωριστό πράγμα με αποτελεσματικό τρόπο. «Ο τρόπος που σκεφτόμαστε μπορεί να είναι ολογραφικός ως προς την φύση του. Η παρατήρηση των ολογραμμάτων γίνεται με το μάτι του νου. Είναι μιά τρισδιάστατη (ορατή) μορφή σκέψης. Βλέποντας μέσα στη φυσαλίδα του αρχικού μας Είναι, ακούγοντας τους ήχους της σχεδόν ξεχασμένης

Αρμονίας. Κόψτε την άκρη ενός ολογράμματος. Κοιτάξτε την. Θα δείτε ολόκληρη την εικόνα του αρχικού ολογράμματος... Έτσι ακριβώς όπως ένα τόσο δα πνεύμα που βρίσκεται μέσα στον καθένα από μας, είναι ολογραφικό ως προς την φύση του». Ωστόσο, εφόσον σχημάτισε κανείς κάποτε μια εικόνα, μια σκέψη, αυτή ακόμη υφίσταται. Με ποιά μορφή υφίσταται; Με την μορφή που ο νους της είχε δώσει. Η ψυχή παίρνει μια μορφή σ' αυτό το φυσικό κόσμο, μια μορφή που δανείζεται απ' αυτό τον κόσμο. Έτσι και η σκέψη παίρνει μια μορφή την οποία δανείζεται από τον κόσμο του νου. Έτσι ένας καθαρός νους μπορεί να δώσει μια ακριβή και ευδιάκριτη μορφή και ζωή στη σκέψη, ένας νους που είναι συγχυσμένος, παράγει ασαφείς σκέψεις. Αυτό αποδεικνύει ότι ο νους χαρίζει ένα σώμα στην σκέψη, ο νους παρέχει μορφή σε κάθε σκέψη και μ' αυτή τη μορφή η σκέψη μπορεί και υφίσταται. Η μορφή μιας σκέψης δεν είναι γνωστή μόνο στο άτομο που την σκέφτεται αλλά και σε εκείνον στον οποίο αντανακλάται η σκέψη, στου οποίου την καρδιά αντανακλάται η σκέψη. Έτσι υπάρχει μια σιωπηλή επικοινωνία ανάμεσα στους ανθρώπους, αφού οι σκεπτομορφές του ενός αντανακλούν στο νου του άλλου. Αυτές οι σκεπτομορφές είναι πιο ισχυρές και πιο σαφείς από τα λόγια. Πολύ συχνά είναι πιο εντυπωσιακές από τα προφερόμενα λόγια, επειδή η γλώσσα μας είναι περιορισμένη, ενώ η σκέψη έχει μεγαλύτερες δυνατότητες έκφρασης. Η εικόνα της σκέψης δημιουργείται μέσω των εντυπώσεων του νου. Αν ο νους δεν έχει εντυπώσεις, η σκέψη δεν θα είναι καθαρή. Για παράδειγμα, ένας τυφλός που δεν έχει δει ποτέ του ελέφαντα, δεν μπορεί να σχηματίσει μια εικόνα του ελέφαντα, επειδή ο νους του δεν έχει μια έτοιμη μορφή για να κάνει τη σύνθεση κατ' εντολή της θέλησης. Ο νους πρέπει να γνωρίζει πρώτα κάτι, για να το συνθέσει. Επομένως ο νους είναι μια αποθήκη όλων των μορφών που ένα άτομο έχει δει. Η μορφή μιας σκέψης που διατηρεί ο νους, αντανακλάται πάνω στον εγκέφαλο. Ο εγκέφαλος μπορεί να παρομοιαστεί με μια φωτογραφική πλάκα. Η σκέψη δημιουργείται όπως στην φωτογραφική πλάκα. Με τι δημιουργείται; Υπάρχει κάποιο διάλυμα στο οποίο πρέπει να ρίξουμε τη φωτογραφική πλάκα ; Ναι, κι αυτό είναι η νόηση. Αυτό που ονομάζουμε «ύλη» είναι η πλευρά που αντιλαμβανόμαστε όταν κοιτάζουμε ένα πρόσωπο, ένα φυτό ή ένα μόριο από έξω. «Νόηση» είναι η πλευρά που βλέπουμε όταν κοιτάζουμε το ίδιο πράγμα από μέσα. Όλα όσα βιώνουμε στην διάρκεια της ζωής μας – όλες οι αντιλήψεις, τα συναισθήματα και οι σκέψεις μας – συνδέονται με εγκεφαλικές λειτουργίες. Αυτές οι λειτουργίες έχουν αντίστοιχες κυματομορφές, αφού ο εγκέφαλος μας, όπως και άλλα πράγματα στο χώρο και το χρόνο, δημιουργεί δίνες που μεταφέρουν πληροφορίες –δημιουργεί κύματα. Τα κύματα διαδίδονται στο κενό και συμβάλλουν με τα κύματα που δημιουργούνται από τα σώματα και τους εγκεφάλους άλλων ανθρώπων, παράγοντας πολύπλοκα ολογραφήματα. Διαδοχικές γενιές ανθρώπων έχουν αφήσει τα ολογραφικά τους ίχνη στο πεδίο-Α. Αυτά τα ατομικά ολογραφήματα ολοκληρώνονται σε ένα υπερολογράφημα, το οποίο είναι το συνολικό ολογράφημα μιας φυλής, μιας κοινότητας ή μιας κουλτούρας. Τα συλλογικά ολογραφήματα με την σειρά τους διασυνδέονται και ολοκληρώνονται με το υπερυπερολογράφημα όλων των ανθρώπων. Αυτό είναι η συλλογική δεξαμενή πληροφοριών της ανθρωπότητας. Μπορούμε να συντονίσουμε τη συνειδητότητά μας έτσι ώστε να επικοινωνήσει με τα ολογραφήματα του πεδίου-Α. Η μετάδοση πληροφοριών σε ένα πεδίο ολογραφημάτων είναι γνωστή: συμβαίνει όταν τα κυματικά πεδία που απαρτίζουν δύο (ή περισσότερα) ολογραφήματα είναι «συζυγή» μεταξύ τους. Το αποτέλεσμα είναι παρόμοιο με εκείνο του πιο γνωστού φαινομένου που

ονομάζεται συντονισμός ή συνήχηση. Ένα διαπασών ή μια χορδή μουσικού οργάνου «συνηχεί» με άλλα διαπασών ή χορδές που είναι συντονισμένες στην ίδια συχνότητα (ή σε ολόκληρες οκτάβες ψηλότερα ή χαμηλότερα από αυτή την συχνότητα. Κανονικά ο πιο άμεσος και εμφανής συντονισμός συμβαίνει ανάμεσα στον εγκέφαλο μας και το ολογράφημα που έχουμε δημιουργήσει εμείς οι ίδιοι. Αυτή είναι η βάση της μακροπρόθεσμης μνήμης. Αυτή η ανάκληση μπορεί να εμπεριέχει πολύ περισσότερα στοιχεία από τις δικές μας εμπειρίες και μόνο.

Ο εγκέφαλός μας δεν περιορίζεται στο συντονισμό με το δικό μας ολογράφημα αποκλειστικά.

Μπορεί να συντονίζεται με τα ολογράφημα άλλων ανθρώπων, ιδιαίτερα εκείνων με τους οποίους έχουμε (ή είχαμε) ένα σωματικό ή συναισθηματικό δεσμό.

Υπάρχουν πολλά που δεν κατανοούμε ακόμη για τα απώτατα όρια της ανθρώπινης συνειδητότητας, αλλά ένα πράγμα ξεχωρίζει: η συνειδητότητα δεν εξαφανίζεται όταν πάψουν οι λειτουργίες του εγκεφάλου και του σώματος. Συνεχίζει να υπάρχει, μπορεί να ανακληθεί και, για ένα διάστημα τουλάχιστον, είναι δυνατή επίσης η επικοινωνία μαζί της. Φαίνεται ότι το ολογράφημα που κωδικοποιεί τις εμπειρίες μιας ζωής διατηρεί ένα επίπεδο ολοκλήρωσης που του επιτρέπει μια μορφή αυτόνομης ύπαρξης ακόμη και όταν δεν συνδέεται πια με έναν εγκέφαλο και ένα σώμα. Φαίνεται να μπορεί να λάβει ερεθίσματα από τον εκδηλωμένο κόσμο και να ανταποκριθεί σε αυτά. Σύμφωνα με αυτή την ερμηνεία, η πανάρχαια διαισθητική πίστη σε μια αθάνατη ψυχή δεν είναι πλέον ασυμβίβαστη με αυτά που αρχίζουμε να κατανοούμε τώρα μέσα από την επιστήμη για την αληθινή φύση της πραγματικότητας. Ορισμένοι επιστήμονες εξετάζουν, τώρα, την άποψη ότι οι μνήμες δεν είναι, πραγματικά, αποθηκευμένες στον εγκέφαλο. Αποκαλύφθηκε πως αν αποκόψετε μέρος του εγκεφάλου όπου φαινόταν να εδρεύει κάποια μνήμη, η μνήμη μπορεί να παραμείνει! Πού βρίσκεται αποθηκευμένη, λοιπόν; Ίσως, κάπου στην κλίμακα Πλανκ ή σε αυτό που πολλοί άνθρωποι μπορεί να ονομάζουν ακασικά αρχεία. Ο εγκέφαλος μπορεί να λειτουργεί απλώς σαν ένα όργανο που αποσπά μνήμες από το σύμπαν. Μπορεί να είναι ο τοπικός χώρος αποθήκευσης, ο τοπικός δίσκος για τον συμπαντικό σκληρό δίσκο, όπου είναι καταγεγραμμένες όλες οι μνήμες. Κάθε είδος διαθέτει ένα συλλογικό νου, ένα επίπεδο στο οποίο όλοι οι ενσάρκωμένοι νόες συνδέονται μεταξύ τους. Αυτό φαίνεται και από το γεγονός ότι, μόλις μια ομάδα μελών κάποιου είδους μάθει κάτι καινούριο και άλλα μέλη του είδους αυτού αποκτούν την ίδια ικανότητα χωρίς καμία υπόδειξη. Το φαινόμενο αυτό που ονομάζεται «Σύνδρομο του Εκατοστού Πιθήκου», είναι ο συλλογικός νους σε λειτουργία. Όταν αρκετοί νόες αρχίσουν να σκέφτονται ο καθένας ξεχωριστά με ένα συγκεκριμένο τρόπο, τότε τα πρότυπα σκέψης τους ισχυροποιούνται μέσα στο συλλογικό νου και έτσι μπορούν και άλλα άτομα να τα προσεγγίσουν. Αν συντονιστείτε συνειδησιακά με τους ενεργειακούς κραδασμούς των σκεπτομορφών που συγκροτούν την αιώνια μνήμη της Δημιουργίας, μπορείτε να «δειτέ» το παρελθόν ή να λάβετε και να μεταβιβάσετε πληροφορίες σχετικά με αυτό. Μπορείτε να βιώσετε κάτι από μια προηγούμενη ζωή ή να δείτε ένα γεγονός που συνέβη στο παρελθόν. Με το ίδιο τρόπο μπορείτε να «δειτέ» και το μέλλον. Η συνείδηση κάνει συνεχείς προβολές του μέλλοντος, με βάση αυτά που έχουν συμβεί (παρελθόν) αλλά και τα όσα συμβαίνουν (παρόν). Από τις πηγές αυτές, η συλλογική συνείδηση προβάλλει αυτό που θα συμβεί, εφόσον οι τάσεις και οι κατευθύνσεις δεν αλλάζουν. Έτσι το μέλλον υφίσταται, όπως και το παρελθόν, στο ενεργειακό πεδίο των σκεπτομορφών

που βρίσκεται πέρα από την δική μας ερμηνευτική και αντιληπτική ικανότητα όσον αφορά το χώρο και το χρόνο. Τα μορφογενετικά πεδία δημιουργούνται από οτιδήποτε υπάρχει στο σύμπαν, συμπεριλαμβανομένων όλων των υλικών μορφών, των δομών της σκέψης των κοσμοειδώλων, των προτύπων, μοντέλων στερεοτύπων συμπεριφοράς, κοινές ιδεολογίες και πίστη. Αυτά τα πεδία, δηλαδή οι «περιοχές ενεργειακής επιρροής», μεταδίδονται και λαμβάνονται με μία διαδικασία ανάλογη με τη λήψη και την εκπομπή των ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών σημάτων. Υπάρχουν ωστόσο και τα πεδία που έχουν χαρακτήρα περισσότερο μορφοποιητικό παρά ενεργειακό, όντας έτσι «περιοχές μορφοποιητικής επίδρασης». Οι επιρροές των μορφογενετικών πεδίων δεν μειώνονται σε ισχύ ανάλογα με την απόσταση στον χώρο και τον χρόνο, αλλά μάλλον διεισδύουν αμείωτα σε ολόκληρο το χωροχρόνο. Η επιρροή τους υπάρχει παντού και πάντα, κάπως σαν μορφές που έλκουν, αλλά και προσθέτουν πληροφορίες σε ήδη υπάρχουσες δομές και το αντίστροφο. Ο υπερφυσικός κόσμος που έχουν επινοήσει οι άνθρωποι στις ιδέες τους, σε τελευταία ανάλυση, ποτέ δεν ήταν τίποτα άλλο από μια αντανάκλαση του πραγματικού κόσμου, της κοινωνίας, των κοινωνικών σχέσεων μέσα στις οποίες ζουν οι άνθρωποι την γήινη ζωή τους. Ο υπερφυσικός κόσμος υπηρετεί πάντοτε φρουρός στη βασική διάρθρωση της κοινωνίας. Η φυλετική θρησκεία στέκεται φρουρός της φυλής και προστατεύει τις φυλετικές σχέσεις. Όπως και σ' όλες τις άλλες ιδεολογίες, η παράδοση είναι μια μεγάλη συντηρητική δύναμη. Οι αλλαγές που υφίσταται το υλικό αυτό προέρχονται από τις ταξικές σχέσεις, δηλαδή προέρχονται από τις οικονομικές σχέσεις των ανθρώπων που επιφέρουν αυτές τις αλλαγές. Σε κάθε εποχή κυρίαρχη είναι η ιδεολογία της κυρίαρχης τάξης. Οι εκφραστές και οι ιδεολόγοι των κυρίαρχων τάξεων, κάνουν συστηματικά συνειδητή προσπάθεια εξαπάτησης του λαού. Πίσω από το σύστημα της εσκεμμένης εξαπάτησης βρίσκεται πάντοτε ένα σύστημα αυτοεξαπάτησης. Μια νέα, δημιουργημένη λοιπόν ιδεολογία γενικά ξεκινάει με μια βαθιά ώθηση προς την εξέλιξη, σαν ένα παγκόσμιο σύστημα ιδεών, που ανοίγει καινούριους ορίζοντες, που αντιστοιχεί στις βαθύτερες κοινωνικές ανάγκες, που φαίνεται να στηρίζεται όχι στα συμφέροντα μιας τάξης, αλλά ανταποκρίνεται στις επιθυμίες ολόκληρου του λαού. Στην πορεία όμως και καθώς οι νέες κυρίαρχες και εκμεταλλεύτριες τάξεις πνίγονται μέσα στις ιδέες τους, τις αντιφάσεις, η ιδεολογία τους χάνει την επαναστατική της ορμή και γίνεται συντηρητική. Αρχίζει η παρακμή της και η αποσύνδεση της, ώσπου τελικά θα καταλήξει σε ένα σύστημα εξαπάτησεων και οι εκπρόσωποί της εκφυλίζονται, από πρωτότυπους αγωγούς σε απλούς μισθωτούς προπαγανδιστές των κυρίαρχων. Κάθε δράση του ανθρώπου είτε αυτή είναι μια ενσυνείδητη κατευθυνόμενη σκέψη είτε είναι ένα ψυχικό συναίσθημα είτε είναι μια ομιλία ή μια κίνηση του σώματος, εκτός από κάποια άμεσα αποτελέσματα που έχει στο εξωτερικό περιβάλλον ταξιδεύει μέσα στην Παγκόσμια Ψυχή σαν ρεύμα επιρροής στο σύνολο της ψυχής μέσα στην οποία ζει μια ομάδα ανθρώπων. Αυτά αποκαλύπτει ο φωτισμένος ερευνητής Ι. Τσούτσουρης στο βιβλίο του Αντινομία. Η επήρεια υποβάλλει, ευνοεί ή αποτρέπει την εμφάνιση ορισμένων αισθημάτων, συναισθημάτων, ροπών ή αντιλήψεων στα άτομα μιας ομάδας, ανάλογα με το βαθμό της αγνότητάς τους. Όλες αυτές οι καταστάσεις, από κοινού συνυπάρχουσες, νοούνται να συγκροτούν μια νοοτροπία. Όλη η νοοτροπία των γενεών μαζί με όλη τη νοοτροπία των ανθρώπων που ζουν σε κάθε στιγμή, αποτελεί το κοινό ταμείο των αντιλήψεων, το κατεστημένο της κοινωνίας των ανθρώπων. Επομένως, αυτή η επήρεια μεταφερόμενη από την Παγκόσμια Ψυχή μέσα στην ψυχή του χώρου της

κοινωνίας, διαμορφώνει το κατεστημένο. Καθώς δε οι άνθρωποι δεν μπορούν να ζήσουν έξω από το κατεστημένο, υποχρεωτικά μετατρέπουν αντίστοιχα τις αντιλήψεις τους για την Αλήθεια. Κι αν η επήρεια προήλθε από ατομικό ελάττωμα του ανθρώπου, το κατεστημένο επηρεάζεται και μετατρέπεται στο χειρότερο και μέσα σε αυτό ζει, αναπνέει και εκφράζεται ο άνθρωπος μιας κοινωνίας επηρεάζοντας και τις τύχες και την πορεία όλων των ανθρώπων των επόμενων γενιών. Εδώ παίρνει τώρα την πραγματική του διάσταση το «Αμαρτία γονέων παιδεύουσι τέκνα». Μία ελαττωματική έκφραση επηρεάζει την πορεία των ανθρώπων που ζουν και την πορεία των ανθρώπων που θα έλθουν. Εάν κανείς δεν γνώριζε την αλήθεια αυτήν, θα είχε μια δικαιολογία να διατηρεί τα ελαττώματά του, καθώς θα έλεγε ότι ο ίδιος φταίει και ο ίδιος ας πάθει ό,τι και αν είναι. Δεν είναι σωστό όμως αυτό. Το άτομο δεν είναι η Μονάδα. Ούτε η ομάδα συμβιούντων ανθρώπων σε κοινωνία είναι η Μονάδα. Το άτομο και η ομάδα είναι η εικόνα των συμβαινόντων στον Θείο Κόσμο. Το άτομο είναι η εικόνα της Ιερής Μονάδας και η ομάδα είναι η εικόνα της Ιερής εκδίπλωσης της Μονάδας «Από το ένα στα πολλά». Ο Θεός δηλαδή, προβάλλοντας την έννοια του ατόμου και την έννοια της κοινωνικής ομάδας, προβάλλει την εικόνα της κοινωνικής ομάδας, προβάλλει την εικόνα εκείνου με το οποίο οι άνθρωποι, εάν το εννοήσουν, μπορούν να οδηγηθούν σε αυτή την Ιδέα την Ιερή Μονάδα και στην εκδίπλωσή Της. Το άτομο, δεν είναι εωσφορικό δημιούργημα, Εικόνα της Μονάδας Είναι το θέλω του Θεού που λέει στον άνθρωπο: «Άνθρωπε, θέλεις να βρεις το δρόμο σου; Δες την Ιδέα Άτομο που είναι η εικόνα της Μονάδας και δες την Ιδέα Κοινωνία που είναι η εικόνα της εκδίπλωσης της Μονάδας και τότε βρήκες την θύρα προς την Πηγή τους και Πηγή σου». Το άτομο και η κοινωνική ομάδα είναι εικόνα του Θεού. Αυτό το θέλω είναι Νόμος. Ο Νόμος λοιπόν του Ατόμου και ο Νόμος της Ομάδας είναι εκείνα που εκφράζουν το θέλω του Θεού και μπορούν να οδηγήσουν τον άνθρωπο από την έλλειψη συνείδησης στην συνείδηση της Αλήθειας. Με άλλα λόγια, όλο το μυστικό είναι να μπορέσει ο άνθρωπος να εισδύσει στην Μονάδα, να ταυτιστεί με τη Μονάδα, να καταργήσει δηλαδή την υποδούλωση στο κακό, να απαλλαγεί από τα ελαττώματά του, να καταστεί ελεύθερος και μέσα στην ελευθερία του να ταυτιστεί με την Μονάδα. Να γίνει, θα λέγαμε, ο ίδιος ο άνθρωπος Μονάδα, να γίνει Ον, γιατί το Ον είναι η Μονάδα. Από την έννοια λοιπόν του Ατόμου και από την έννοια της Κοινωνίας ανελισσόμεθα προς το Θεϊόν και αντιλαμβανόμεθα πώς το Θεϊόν νοείται ως Μονάδα και η εκδίπλωσή Της. Και τούτο μπορεί να μας οδηγήσει σε βάθη αλήθειας μέσα στην Τριαδική Φύση του Θεϊού που σχημάτισε την Τριαδική Φύση της Ανθρώπινης Μονάδας. Μέχρι τότε όμως ο άνθρωπος θα επηρεάζεται από την συλλογική εωσφορική πλάνη της ανθρωπότητας. Καλόν είναι, λοιπόν, να προσέξετε, διότι τα σημεία των καιρών έχουν δώσει την παρουσία τους και, εάν δεν προσέξετε και δεν τα ερμηνεύσετε σωστά, τότε θα βρεθείτε μακριά από την ανοδική πορεία που πρέπει να ακολουθήσετε μετά από εδώ, θα βρεθείτε σε πολύ χαμηλά επίπεδα ζωής. Εκεί κάτω, υπάρχουν τέτοιες λειτουργίες, που, όταν ο άνθρωπος τις γνωρίσει και βιώσει τον άπειρο πόνο τους, θα πει «καλύτερα να είχα στερηθεί τα πάντα, όταν ήμουν στην Γη, παρά να δεσμευτώ εδώ κάτω, έχοντας χάσει πια την ευκαιρία μου». Τι συνεισφέρουμε σε αυτή τη δημιουργία για να επιφέρει καλύτερες και αρμονικές συνθήκες στον πλανήτη, στον κόσμο, στη γη; Αν ενεργούμε έτσι, τότε γνωρίζουμε την ευθύνη μας. Αν δεν το έχουμε συνειδητοποιήσει, δεν ξέρουμε ακόμη το σκοπό της ύπαρξής μας εδώ. Υπάρχει η παιδική ηλικία, όπου το παιδί δεν ξέρει τίποτε. Χαλάει πράγματα

αξίας και ομορφιάς εξαιτίας της περιέργειάς του, της φαντασιοπληξίας του, αλλά όταν το παιδί μεγαλώσει, αρχίζει να αισθάνεται την ευθύνη του. Σημάδι ωριμότητας είναι το αίσθημα της ευθύνης του, έτσι όταν μια ψυχή ωριμάζει, αρχίζει να αισθάνεται την ευθύνη της. Ακριβώς από εκείνη την στιγμή ο άνθρωπος αρχίζει την ζωή του, από εκείνη την στιγμή η ψυχή αναγεννάται. Γιατί αν η ψυχή δεν αναγεννηθεί, δεν θα εισέλθει στην βασιλεία του Θεού. Η βασιλεία του Θεού είναι εδώ, αλλά όσο ο άνθρωπος δεν έχει συναίσθηση της ευθύνης του, δεν γνωρίζει την βασιλεία του Θεού.

Είναι η επίγνωση της ευθύνης του που τον αφυπνίζει στη βασιλεία του Θεού, στην οποία αναγεννάται η ψυχή. Είπε ο Χριστός: «Εισέλθετε στη βασιλεία του Θεού», ότι κάθε ψυχή έχει μέσα της την βασιλεία του Θεού. Το να συνειδητοποιήσει κανείς αυτό το μυστήριο, σημαίνει να ανοίξει τα μάτια του στην βασιλεία του Θεού. Έπειτα ό,τι κάνει, αποκτάει ένα νόημα, έχει μια επιρροή, δεν χάνεται ποτέ. Αν δεν υλοποιείται, δεν έχει σημασία, πνευματοποιείται. Τίποτα δεν εξαφανίζεται, τίποτα δεν χάνεται εδώ. Αν δεν παραχθεί σ' αυτό το πεδίο, παράγεται σε κάποιο άλλο πεδίο. Όμως αντανακλάται σ' αυτό το πεδίο, επειδή υπάρχει πάντα δράση και αντίδραση ανάμεσα στα δυο πεδία. Αν ένας σκέφτεται : «Δεν το υλοποίησα», απλώς σημαίνει ότι η ώρα και οι συνθήκες δεν του επιτρέπουν να υλοποιηθεί. Αλλά αν κάποτε εκπέμφθηκε, πρέπει τελικά να υλοποιηθεί.

Η Δημιουργία τών Σκεπτομορφών, τα είδη και οι λειτουργίες τους

Η σταθερή σκέψη ενός ανθρώπου και η εστίασή της πάνω σε ένα αντικείμενο παράγει ένα καλούπι, ένα μοντέλο, κατάλληλο για να δεχθεί την νοητική ενέργεια του ατόμου. Αυτό το καλούπι πραγματοποιείται και σχηματίζεται στα λεγόμενα μορφογεννητικά πεδία ή νοητικά πεδία. Η συντήρηση αυτής της σκέψης σε χρόνο, συμπυκνώνει αυτή την αιθέρια ενέργεια σκέψης καθώς ψύχεται και γίνεται κατά κάποιο τρόπο πάλι νερό, χύνεται μέσα στο μοντέλο που έχει δημιουργήσει στα μορφονοητικά πεδία με αποτέλεσμα να παρουσιαστεί μία οντότητα. Έτσι όταν διαλύεται το καλούπι παρουσιάζεται σκεπτομορφή. Κάθε σκέψη παράγει μια ακτινοβολούμενη δόνηση και μια αιωρούμενη μορφή. Αυτή η σκέψη εμφανίζεται σαν παλμός μέσα στον νοητικό σώμα και μπορεί να είναι απλή ή σύνθετη. Αν είναι απλή, τότε εμπεριέχει μια ποιότητα δόνησης και θα επιδράσει ισχυρά σε μια και μοναδική ποιότητα νοητικής ύλης. Το νοητικό και συγκινησιακό σώμα συνθέτονται από διάφορες ποιότητες ενέργειας του νοητικού και συγκινησιακού πεδίου αντίστοιχα, που κινούνται σε διάφορες συχνότητες και κύματα. Όταν ξαφνικά ένα τέτοιο κύμα, νοητικό ή συναισθηματικό ή, τις περισσότερες φορές, η από κοινού εκπόρευσή τους, επιδράσει σε ένα σώμα, επιφέρει μια παροδική αλλαγή. Όμως κάθε παροδική διέλευση επιφέρει σταδιακά ένα μόνιμο αποτέλεσμα, π.χ. αν ένας άνθρωπος ζει σε ένα θορυβώδες δυσαρμονικό περιβάλλον, προκαλείται σταδιακά στα σώματά του μια μόνιμη διαταραχή. Αλλά και κάθε φορά που ο άνθρωπος ενδίδει σε ένα συγκεκριμένο συναίσθημα ή σκέψη, γίνεται ευκολότερο να το αναπαράγει στο μέλλον, επειδή το σώμα του συνηθίζει την ιδιαιτερότητα του κραδασμού, προσδίδοντάς του μια τάση και μια ροπή συντονισμού προς αυτή την συχνότητα. Αυτές οι ακτινοβολούσες δονήσεις χάνουν την ισχύ τους ανάλογα με την απόσταση από την πηγή που εκπορεύτηκαν, όμως τείνουν να αναπαραχθούν οποτεδήποτε παρουσιαστεί κάποιο ερέθισμα ή κάποιος συνειρμός, οπότε τίθενται ξανά σε ενεργοποίηση. Μια συναισθηματική ή νοητική εκπόρευση όταν προσκρούσει σε

άλλο σώμα το επηρεάζει ανάλογα. Δημιουργεί δηλαδή σκέψεις και συναισθήματα ανάλογης ποιότητας. Η απόσταση επιρροής, η δύναμη και η διάρκεια του αποτελέσματος εξαρτάται από την δύναμη και την καθαρότητα της αρχικής εκπόρευσης, γι' αυτό και η καθαρότητα, η προφορά, η ένταση, το ύψος και η χροιά της φωνής ενός ομιλητή είναι βασικοί παράγοντες της επίδρασής του σε ένα ακροατήριο. Όμως η καθαρότητα και η αποφασιστικότητα που εκπορεύονται όλες οι ενέργειες είναι πιο σπουδαία από την δύναμη με την οποία μεταφέρονται. Η εκπεμπόμενη δόνηση μεταφέρει το χαρακτήρα της σκέψης και όχι απαραίτητα το θέμα της. Καθώς αυτή η εντύπωση των επιθυμιών σας εξαπλώνεται, όλα τα πράγματα βαδίζουν προς την υλοποίησή τους. Κάθε έμβιο ον, κάθε άψυχο ον, ακόμα και τα πράγματα που δεν έχουν ακόμα δημιουργηθεί, οδηγούνται στο να υλοποιήσουν αυτό που επιθυμείτε. Κάθε δύναμη αρχίζει να ασκείται προς αυτή την κατεύθυνση. Όλα τα πράγματα αρχίζουν να κινούνται προς το μέρος σας. Ο νους των ανθρώπων, παντού, επηρεάζεται προς την κατεύθυνση του να κάνει τα πράγματα που απαιτούνται για την εκπλήρωση των επιθυμιών σας και εργάζεται για εσάς, ασυνείδητα. Όλες οι υποσχέσεις απευθύνονται σε αυτούς που πιστεύουν και μόνο σε αυτούς. Παρατηρείστε πόσο επίμονα αναφερόταν ο Ιησούς στο ζήτημα της πίστης. Τώρα ξέρετε τον λόγο. Η σκεπτομορφή ζει ως ημινοήμον ον, τόσο χρόνο όσο και η αιτία που την δημιούργησε. Η δύναμη της σκέψης αποτελεί την ψυχή της σκεπτομορφής και η ζωογονημένη ύλη που τη συνθέτει το σώμα της. Αν η σκέψη ή το συναίσθημα συνδέεται με πρόσωπο, αντικείμενο ή χώρο, η σκεπτομορφή κινείται άμεσα προς αυτό και επιδρά επάνω του ανάλογα. Αν η σκέψη αφορά τον ίδιο τον άνθρωπο, τότε τον τυλίγει σαν ένα ενεργειακό πέπλο, έτοιμη να δράσει όποτε εκείνος βρεθεί σε παθητικότητα, π.χ. όταν κάποιος ενδίδει σε ακάθαρτες σκέψεις κατά την εργασία του, όταν πάει σπίτι του να ξεκουραστεί, τότε ενεργοποιούνται. Οι πειρασμοί είναι δημιουργήματά μας και οφείλονται στις υποδοχές της πλάνης που επιτρέπουμε στο νου, στην καρδιά και την συνείδησή μας. Όμως το γεγονός ότι οι σκεπτομορφές που δημιουργεί ο άνθρωπος τον τυλίγουν σαν πέπλα, σημαίνει και κάτι άλλο. Ότι αντιλαμβάνεται ο άνθρωπος το αντιλαμβάνεται διαμέσω αυτών των πέπλων-φίλτρων και επομένως αδυνατεί να το δει ή να το αντιληφθεί αυτό καθ' αυτό, διότι το βλέπει διαμέσω των περιορισμένων ιδεών και επιθυμιών του. Αυτά τα καλύμματα της πλάνης χρωματίζουν την αλήθεια και την διαστρέφουν και γι' αυτό η επίγνωση της αλήθειας σε κάθε άνθρωπο είναι τόση όση και η καθαρότητά του, όσο παραμένει αδέσμευτος από επιθυμίες και ιδεοληψίες της προσωπικότητάς του. Κάθε σκέψη γεννά μια ομάδα δονήσεων ανάλογης ποιότητας με την αρχική. Το νοητικό σώμα τότε εκδηλώνει ένα δονούμενο τμήμα του, που σχηματίζεται σύμφωνα με την φύση των δονήσεων. Έρχεται σε επαφή με την ενέργεια του περιβάλλοντος και συσσωρεύει ενέργεια αντίστοιχης υφής από την ενέργεια του νοητικού κόσμου. Έτσι δημιουργείται μια σκεπτομορφή, η οποία είναι τόσο ισχυρή όσο λεπτοφυή είναι τα συστατικά που την συνθέτουν και που οφείλονται στην ποιότητα των ιδεών και τη σταθερότητα της θέλησης του ανθρώπου που εκπόρευσε την αρχική σκέψη. Από δονητικές εικόνες διαμορφώνονται στην ύλη της αφηρημένης σκέψης τα συμπεράσματά μας, δηλαδή ιδέες. Με τη δύναμη της θέλησης προβάλλουμε μια ιδέα μέσω του νου, αποκτά σχήμα σαν αιθεροαστρική μορφή, έλκοντας το νοητικό υλικό από την περιοχή της συγκεκριμένης σκέψης. Ο νους μοιάζει με το φακό προβολής του στερεοσκοπίου. Προβάλλει την εικόνα σύμφωνα με την θέληση του διανοητή που εμπυχώνει τη σκεπτομορφή.

Μπορεί να προβληθεί προς το θυμικό σώμα σε μια προσπάθεια διέγερσης ή συναισθήματος που θα καταλήξει σε άμεση δράση. Αν η σκέψη προκαλέσει το ενδιαφέρον, θα τεθεί σε εγρήγορση μια από τις δίδυμες δυνάμεις της έλξης ή της απώθησης. Αν διεγερθεί η έλξη, η κεντρομόλος δύναμη συλλαμβάνει τη σκέψη, την στροβιλίζει στο θυμικό σώμα, εφοδιάζει την εικόνα με περισσότερη ζωή και την ντύνει με θυμική ύλη. Τότε η σκέψη μπορεί να επιδράσει στον αιθερικό εγκέφαλο και να κατευθύνει τη ζωτική δύναμη διαμέσου των κατάλληλων εγκεφαλικών κέντρων και νεύρων προς τους εκούσιους μυς που εκτελούν την απαραίτητη δραστηριότητα. Έτσι η ενέργεια του νου αναλίσκεται και η εικόνα παραμένει στον αιθέρα του ζωτικού σώματος σαν ανάμνηση της πράξης και του συναισθήματος που την προκάλεσε. Σε μια δεύτερη περίπτωση, η απώθηση είναι φυγόκεντρος δύναμη και αν ενεργοποιηθεί από την σκέψη, θα υπάρξει ανταγωνισμός μεταξύ της πνευματικής δύναμης της θέλησης του ανθρώπου που ενυπάρχει στη σκεπτομορφή και του σώματος των επιθυμιών και των συναισθημάτων, το λεγόμενο αστρικό σώμα. Πρόκειται για τη μάχη της συνείδησης με την επιθυμία, της ανώτερης με την κατώτερη φύση. Οι καταστάσεις που βρισκόμαστε σε διλήμματα και εσωτερικές τριβές και συγκρούσεις, η πάλη με τον εαυτό μας. Αυτό είναι το βαθύτερο νόημα του Ιερού Πολέμου JI HANT στο Κοράνι κι όχι αυτό που κηρύττουν οι Μουλάδες ως κατά γράμμα ερμηνεία του Νόμου, όπως οι Φαρισαίοι, οι πάπες και οι επίσκοποι των Σταυροφοριών και της Ιεράς Εξέτασης. Η πνευματική δύναμη, παρά την αντίσταση θα προσπαθήσει να ενδύσει την σκεπτομορφή με την αστρική ύλη που χρειάζεται για το χειρισμό του εγκεφάλου και των μυώνων. Η δύναμη της απώθησης θα προσπαθήσει να σκορπίσει τα υλικά και να αποβάλει την σκέψη. Αν η πνευματική ενέργεια είναι ισχυρή, θα φτάσει δυναμικά στα εγκεφαλικά κέντρα, θα συγκρατήσει το θυμικό ένδυμα με ταυτόχρονο χειρισμό της ζωτικής ενέργειας, και έτσι εξαναγκάζει προς δράση. Θα αφήσει στην μνήμη έντονη την εντύπωση του αγώνα και της νίκης. Αν όμως η πνευματική ενέργεια εξαντληθεί πριν υπάρξει αποτέλεσμα, θα κατανικηθεί από την απώθηση και θα αποθηκευτεί στη μνήμη, όπως όλες οι άλλες σκεπτομορφές μόλις ξοδέψουν την ενέργειά τους. Σε μια τρίτη περίπτωση, αν η σκεπτομορφή αντιμετωπίσει την αδύναμη αίσθηση της αδιαφορίας, εξαρτάται από την πνευματική ενέργεια που περιέχει, αν θα καταφέρει να προκαλέσει δράση ή αν θα αφήσει μια αμυδρή εντύπωση στον αιθέρα του ζωτικού σώματος μόλις εξαντληθεί η κινητική του ενέργεια. Αν οι νοητικές εικόνες των εξωτερικών εντυπώσεων δεν προκαλέσουν άμεση δράση, μπορεί να προβληθούν κατευθείαν στον αιθέρα μαζί με τις σκέψεις που προκάλεσαν, για μελλοντική χρήση. Το πνεύμα εργαζόμενο μέσω του νου έχει άμεση πρόσβαση στην αποθήκη της συνειδητής μνήμης και μπορεί οπωσδήποτε να αναβιώσει όποια εικόνα υπάρχει εκεί, να την εφοδιάσει με νέα πνευματική ενέργεια και προβάλλοντάς την στο αστρικό σώμα, να προκαλέσει δράση. Κάθε φορά που μια εικόνα χρησιμοποιείται με αυτό τον τρόπο, κερδίζει σε ευκρίνεια, δύναμη, αποτελεσματικότητα και προτρέπει ευκολότερα από ότι προηγουμένως σε δράση, διότι δημιουργεί διόδους και παρουσιάζεται το φαινόμενο της σκέψης που με την επανάληψη επικρατεί ή μας κατακλύζει, κάτι που χρησιμοποιούν οι διαφημιστές. Έχουμε επομένως πέντε κατηγορίες σκεπτομορφών:

- α) προσωπικές, αναγκών
- β) επιθυμιών και παθών
- γ) σκέψεων

δ) ομαδικές, ιδεολογημάτων προπαγάνδας και συλλογικές όπως στρατός, φυλή, θρησκεία, πολιτισμός, γλώσσα, επάγγελμα, ομάδα, φύλλο, άθλημα, χόμπυ κ.λπ.

ε) υπερσυμπαντικές ιερών Ουράνιων Αρχετύπων

Η πρώτη κατηγορία, λέει χαρακτηριστικά ο φωτισμένος ερευνητής-θεραπευτής και Δάσκαλος της Κύπρου Στυλιανός Αττεσλής, ξεκινάει από μία φυσική μας ανάγκη που η ικανοποίησή της προβάλλεται σαν ιδέα στην νόησή μας. Ενισχύεται, επενδύεται από επιθυμία προς ικανοποίηση και δεσμεύει και ένα τμήμα νοητικής ύλης το οποίο θυσιαστικά θα περιέχει την ίδια διαδικασία αυτής της ανάγκης. Η ιδέα μόνη της δεν μπορεί να αποτελέσει στοιχείο χωροχρονικών επιπέδων. Μόνη της δεν μπορεί να έχει κανένα αποτέλεσμα. Για να γίνει κάτοικος των επιπέδων αυτών θα πρέπει να ενδυθεί με το αντίστοιχο υλικό. Το πρώτο που χρειάζεται είναι να ενδυθεί με ένα ψυχικό σώμα το οποίο θα της επιτρέψει να επιβιώσει μέσα στα παγκόσμια ψυχικά πεδία. Η φύση της σκέψης καθορίζει την μορφή της και η σαφήνεια της σκέψης, την καθαρότητα του περιγράμματος της σκεπτομορφής. Μια πνευματική σκέψη χωρίς ιδιοτέλεια έχει ισχυρή επίδραση σε όλα τα νοητικά σώματα που αγγίζει, αν όμως έχει ιδιοτέλεια ή προσωπικές επιθυμίες, τότε έχει μια συναισθηματική επίστρωση, η οποία λειτουργεί δεσμευτικά στο σώμα των επιθυμιών με το οποίο έρχεται σε επαφή. Είναι οι περιπτώσεις των ανθρώπων που παρακινούν ή ξεσηκώνουν τους άλλους συναισθηματικά. Υπάρχουν σκεπτομορφές που έχουν την μορφή του δημιουργού τους, αυτές που παίρνουν την εικόνα των αντικειμένων που επιθυμεί ο δημιουργός και άλλες που λαμβάνουν μορφές από μόνες τους, εκφράζοντας τις ενυπάρχουσες ποιότητες στην ύλη που είναι αντίστοιχες με την ποιότητα της αρχικής ιδέας που τις δημιούργησαν. Αν η σκεπτομορφή δεν είναι προσωπική, αιωρείται στην ατμόσφαιρα, δονούμενη ώσπου να έρθει σε επαφή με το νοητικό σώμα ενός άλλου ανθρώπου ή σε χώρο ανάλογης ενέργειας, οπότε απορροφάται από αυτό. Διαφορετικά αν δε συμβεί αυτό, μετά από κάποιο διάστημα χρόνου διαλύεται. Μέχρι τότε όμως όσο υφίσταται σαν δόνηση, ενεργοποιεί σκέψεις ανάλογης ποιότητας με αυτήν που την δημιούργησε, μοιάζοντας να αναζητά μηχανικά, ενστικτωδώς το δημιουργό της, όπως στο μύθο του Φράγκεσταϊν. Η αρνητική επίδραση μιας σκεπτομορφής δεν είναι μόνο η δυσαρμονική επίδραση που έχει σε χώρους ή υποστάσεις αλλά και η δυνατότητά της να ενεργοποιεί και να αναπαράγει με ακρίβεια την αρχική ιδέα πλάνης που την δημιούργησε. Η ποιότητα της σκέψης και των συναισθημάτων καθορίζει το χρώμα μιας σκεπτομορφής, όπως οι εναλλαγές των χρωματισμών στην αύρα του ανθρώπου φανερώνουν την μεταβολή της κατάστασής του. Το αστρικό σώμα θα συγκροτήσει αυτό που ονομάζουμε επιθυμία, δηλαδή, καθώς η ιδέα θα έρθει στην αντίληψή μας, θα δημιουργήσει μια ψυχική κραδασμικότητα η οποία θα δώσει την δυνατότητα να συγκεντρωθεί μια ποιότητα ψυχικής ύλης γύρω από αυτήν την ιδέα και για την ικανοποίηση της συγκεκριμένης ανάγκης. Όλη αυτή η συγκρότηση που αποτελείται τώρα από έναν νοητικό πυρήνα και από ένα αστρικό περίβλημα-σώμα είναι ήδη μια ζωντανή ύπαρξη που αντλεί από εμάς ενέργεια και η οποία μπορεί να αποσπαστεί σαν μια αυτάρκης και ανεξάρτητη από εμάς ύπαρξη, να στέκεται μέσα στην αιθερικότητά μας και να επηρεάζει, να κάνει διάλογο με εμάς και να μας υποχρεώνει να κινηθούμε προς ικανοποίηση του αιτήματός της. Πρόκειται για μία σκεπτομορφή περιβεβλημένη με σώμα επιθυμίας, που υπαγορεύεται όμως από μία φυσική ανάγκη. Δεν διαφέρει από την δεύτερη κατηγορία παρά στο ότι εδώ η επιθυμία στηρίζεται σε ικανοποίηση φυσικής ανάγκης. Αυτό σημαίνει ότι εφόσον πρόκειται να ικανοποιήσουμε μια

φυσική ανάγκη, πρέπει να θεωρήσουμε ότι αυτές οι σκεπτομορφές είναι χρήσιμες για την οικονομία της ίδιας μας της ύπαρξης. Οι περισσότερες από αυτές τις προσωπικές σκεπτομορφές ικανοποιούνται με την φροντίδα των πνευματικών δυνάμεων αφού κάποτε το υλικό μας σώμα το κατασκεύασαν τέτοιες δυνάμεις οι οποίες κατά αποκλειστικότητα έχουν αναλάβει και την συντήρησή του. Επομένως, τα μορφώματα αυτά που στηρίζονται σε ικανοποίηση φυσικών αναγκών, στα όρια του μέτρου, τα περισσότερα δεν χρειάζεται καν να τα θεωρήσουμε βλαβερά. Όταν όμως αρχίσουν να γίνονται απαιτητικά και αρχίσει να διογκώνεται το ψυχικό τους σώμα, καθώς συντηρούνται από το δικό μας ψυχικό σώμα τότε η επιθυμία δεν σταματά με την άμεση ικανοποίηση αλλά επανέρχεται γιατί το στοιχειακό αυτό εξακολουθεί να υπάρχει και συντονιζόμαστε με την κραδασμικότητα του συναισθηματικού τους σώματος. Αναγκαζόμαστε να συνεργαζόμαστε μαζί του. Αυτό σημαίνει ότι το τροφοδοτούμε, ενισχύοντας το διαρκώς όχι μόνο σε ένταση αλλά και σε έκταση, σε μέγεθος. Τότε πια αρχίζει να επιβάλλεται στο ίδιο το αστρικό μας σώμα και να γίνεται συχνότερη ή υπόμνηση από αυτό ότι πρέπει να ικανοποιήσουμε την ανάγκη που μας υπαγορεύει. Βέβαια σε μια σχέση τέτοιου είδους προέχουσα θέση κατέχει για μας η απόλαυση της ικανοποίησης, αυτό είναι που θα συντηρήσει, θα διογκώσει και θα ενθαρρύνει το στοιχειακό να μεγαλώνει συνεχώς μπροστά μας οδηγώντας μας σε υπερβολική ικανοποίηση μιας φυσικής ανάγκης, ξεπερνώντας το μέτρο, και γεννώντας ένα πάθος. Η δεύτερη κατηγορία σκεπτομορφών ξεκινάει όχι από ικανοποίηση μιας φυσικής ανάγκης αλλά από οποιαδήποτε επιθυμία ή συναίσθημα. Από την επιθυμία να αποκτήσει κανείς ένα αυτοκίνητο μέχρι την επιθυμία να εξοντώσει κάποιον που δεν συμπαθεί. Η επιθυμία αυτή σημαίνει συγκέντρωση ψυχικής ύλης κάτω από μια συγκεκριμένη κραδασμικότητα, έχοντας ως πυρήνα μια νοητική ύλη που ασχολείται με το πώς θα ικανοποιηθεί αυτή η επιθυμία. Σε αυτήν την περίπτωση, τον πρώτο ρόλο τον έχει η επιθυμία και τον δεύτερο ρόλο η σκέψη. Έτσι δημιουργούμε ένα στοιχειακό οπύ όσο ανταποκρινόμαστε στην παρουσία του και δεν του αρνούμαστε τον διάλογο, το τροφοδοτούμε με ψυχικό σώμα και το ενεργοποιούμε όλο και περισσότερο. Όσο περισσότερο αυτό ενεργοποιείται τόσο και πιο πολύ μας επηρεάζει ώστε να μην είναι δυνατόν να αντισταθούμε στην πίεσή του. Όλες αυτές οι επιθυμίες που σταδιακά γίνονται πάθη και μανίες, ουσιαστικά είναι υπερτροφικά στοιχειακά του παραπάνω είδους τα οποία αποτελούν ξεχωριστές υπάρξεις. Ξεκινούν από μία επιθυμία η οποία συνεχώς τροφοδοτούμενη καταλήγει να γίνει μια αχαλίνωτη δύναμη, που δρα ανεξέλεγκτα πάνω μας και γύρω μας. Μια υπερτροφική σκεπτομορφή κατευθύνεται σε άλλα άτομα εφόσον έχει την μορφή ή κραδασμικότητα αυτών των ατόμων. Προσπίπτει επάνω τους, επιστρέφει ένα αποτέλεσμα σε αυτά ανάλογα με την κατάσταση στην οποία βρίσκονται και ανάλογα με το δυναμικό του ίδιου του στοιχειακού και τέλος, θα επιστρέφει πάντα και θα παραμένει γύρω από τον δημιουργό του μέσα στο αιθερικό του σώμα. Επιστρέφει και μπαίνει μέσα από τα επτά αιθερικά κέντρα-θύρες που διαθέτει το σώμα μας. Λειτουργεί μέσα μας με τόση αρνητικότητα όση έχει κατασκευαστεί, και ακόμα πολλαπλασιασμένη. Ένα στοιχειακό, στην πρώτη φάση της δημιουργίας του έχει το μέγεθος μιας κεφαλής καρφίτσας. Η έξοδός του από το αιθερικό σώμα γίνεται από το κέντρο του μετώπου, ταχύτατα, διογκώνεται και παίρνει το μέγεθος του περιεχομένου της επιθυμίας. Για να βλάψει έναν άνθρωπο, θα πάρει το μέγεθος του ανθρώπου, για να αποκτήσει ένα αυτοκίνητο θα πάρει το μέγεθος του αυτοκινήτου. Δηλαδή αποκτά το φυσικό μέγεθος του πυρήνα

της επιθυμίας. Ένας εννοητικός, λοιπόν, θα μπορούσε να δει αυτό το αρχικό στοιχειώδες να ξεπροβάλλει σε μικρό μέγεθος από την εστία παραγωγής του και μεγενθυμένο να κατευθύνεται προς τον άνθρωπο με τον οποίο σχετίζεται το αρνητικό συναίσθημα, να τον προσβάλλει εισχωρώντας μέσα από κάποιο αιθερικό του κέντρο –ανάλογα με την ποιότητα αισθημάτων εκείνου του ανθρώπου– και να επιστρέφει πίσω στο δημιουργό του μεγενθυμένο. Αν είναι συναίσθημα οργής ο εννοητικός θα το δει να μπαίνει από την αιθερική θύρα του κέντρου της καρδιάς προκαλώντας ένα βάρος κάπου στο στήθος και λίγο πιο κάτω, ένα σφίξιμο, ένα άγχος. Θα βλέπει ένα φίδι να χτυπιέται, να κουλουριάζεται, να τεντώνεται και να σφαδάζει μέσα στην ίδια την καρδιά του. Λέγεται ότι αν ο άνθρωπος μπορούσε να δει την μορφή του στοιχειώδους που τον βασανίζει, αυτό θα έχανε για πάντα την “γοητεία του” και ο ίδιος δεν θα τολμούσε ποτέ στην ζωή του να ξαναλειτουρήσει μέσα από αυτό, τόσο φρικτό είναι το θέαμα! Είναι τα άλαλα και κωφά “πνεύματα” όπως τα χαρακτηρίζουν τα ευαγγέλια. Είναι άλαλα και κωφά, όπως τα ονόμασε ο Ιησούς, ακριβώς γιατί δεν έχουν ξεκινήσει από μία νοητική σύλληψη η οποία να έχει επενδυθεί από ψυχικό σώμα (κατά Ματθαίον 9,25). Στα ευαγγέλια λέγεται «όταν δε το ακάθαρτο πνεύμα εξέλθει από τον άνθρωπο, διέρχεται δι’ άνυδρων τόπων ζητούν ανάπαυση και ουχ ευρίσκει... τότε πορεύεται και παραλαμβάνει μεθ’ εαυτού επτά έτερα πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και εισελθόντα κατοικεί εκεί, και γίνεται τα έσχατα του ανθρώπου εκείνου χείρωνα των πρώτων» (κατά Ματθαίον 12,43 και κατά Λουκά 11,24). Ένα στοιχειώδες σεξουαλικότητας, θα εισχωρήσει από το κέντρο των γεννητικών οργάνων και θα διεγείρει την γενετήσια λειτουργία μας η οποία καθώς θα διεγείρεται θα τρέφει το ίδιο το στοιχειώδες με το ανάλογο αίσθημα που δημιουργεί αυτή η λειτουργία. Τέλος, αυτό θα επιστρέψει πάλι με μεγαλύτερη ενίσχυση της δύναμής του, βάζοντας μας μέσα σε έναν φαύλο κύκλο. Γι’ αυτό οι άνθρωποι που υπέκυψαν κάποτε σε ένα πάθος το υπηρέτησαν και κάποια στιγμή κατάφεραν να το ξεπεράσουν, μπορεί εύκολα να υποκύψουν εκ νέου σε αυτό όταν οι συνθήκες της ζωής προκαλέσουν ένα ερέθισμα που θα το επαναφέρει στη μνήμη. Εάν εκείνη την στιγμή δεν αντιμετωπισθεί με τον κατάλληλο τρόπο, ενεργοποιείται και διογκώνεται το ψυχικό του σώμα επαναφέροντας πάλι αυτά τα άτομα στην ίδια κατάσταση δουλείας έναντι των στοιχειωδών. Από δημιουργοί κάποιων υπάρξεων, δηλαδή, γινόμαστε τελικά δούλοι τους... Οι επιθυμίες και τα συναισθήματα, προκαλούν δονήσεις στο συγκινησιακό σώμα, το οποίο εκδηλώνει ένα δονούμενο τμήμα του, ανάλογης ποιότητας με την αρχική φύση της δόνησης. Αυτό προσελκύει αντίστοιχη ενέργεια από τον αστρικό κόσμο, δημιουργώντας εντυπώματα, εικόνες που έχουν τόση καθαρότητα και διάρκεια όσο και η ποιότητα της επιθυμίας και το πάθος του ανθρώπου που το ξεπέρασε. Επειδή όμως οι επιθυμίες και οι σκέψεις ενός ανθρώπου δεν είναι παρά τα αποτελέσματα της ποιότητας των ιδεών του και φανερώνουν αντίστοιχα αισθησιακή, υλική ή Θεία συνείδηση, παράγουν ανάλογα αποτελέσματα. Επομένως οι σκεπτομορφές που δημιουργεί κάθε άνθρωπος είναι ανάλογες με τη συνείδησή του και είναι αποτέλεσμα της δραστηριότητάς του σαν ζωντανή οντότητα. Αυτό καθιστά τις σκέψεις οντότητες που ζουν, ενώ έχουν έναν ορισμένο σκοπό να εκπληρώσουν. Γεννιούνται από τον άνθρωπο και πίσω απ’ αυτά υπάρχει ένας σκοπός που κατευθύνει τη ζωή τους. Αν ένας άνθρωπος εκφράσει την οργή του, το πάθος του, το μίσος του, γιατί ένας λόγος εκφρασμένος σε μια τέτοια στιγμή, πρέπει να ζήσει και να εκτελέσει το σκοπό του. Είναι σαν να δημιουργεί μια εχθρική στρατιά γύρω του. Ίσως μια σκέψη να μην έχει μεγαλύτερη ζωή από μια

άλλη, αυτό εξαρτάται από την ζωή που έχει δοθεί σ' αυτήν. Αν το σώμα είναι ισχυρότερο, τότε ζει περισσότερο. Η δύναμη του σώματος εκείνης της σκέψης εξαρτάται από την ενέργεια του νου. Οι σκεπτομορφές που δημιουργούνται από βρόμικες σκέψεις, υλιστικές επιθυμίες ή κακές ιδέες, είναι βαριές και σκοτεινές και δεν μπορούν να εκτοξευτούν μακριά από αυτόν που τις παράγει. Περιβάλλουν το σώμα του σαν βαρύ μαύρο σύννεφο, περιφέρονται γυρω από αυτό και τελικά επικάθονται πάνω του. Η συσσώρευση πολλών αρνητικών και ρυπαρών σκεπτομορφών, αποσυντονίζουν τελείως τον εγκέφαλο που τις δημιουργεί, κυριεύουν την ψυχή και το πνεύμα και ο άνθρωπος αρρωσταίνει ψυχικά, γίνεται παράλογος και τότε λέμε ότι μπήκε στον πειρασμό ή κατά τη λαϊκή φράση «Μπήκε ο διάβολος μέσα του» και έκανε τις όποιες κακές πράξεις. Όταν κάνουμε κακές σκέψεις για κάποιον που βρίσκεται κοντά μας, οι σκεπτομορφές που του αποστέλλονται είναι άσχημες και αποκρουστικές. Όταν ο δέκτης είναι πιο ισχυρός από τον πομπό τότε αυτές προσκρούουν με ορμή στον δέκτη και επιστρέφουν με μεγαλύτερη ορμή πίσω στον ίδιο τον πομπό, που αρχίζει να υφίσταται τα καταστροφικά αποτελέσματά τους. Με βάση αυτήν την ομάδα των σκεπτομορφών που δημιουργήσαμε θα λειτουργήσει ο Νόμος της ειμαρμένης που θα καθορίσει τους όρους της επόμενης ενσάρκωσης (για όσους πιστεύουν σε αυτό). Τίποτε δεν διαγράφεται. Κάθε ενσάρκωση έχει ένα σύνολο στοιχειακών, μία σύνθεση που αποτελεί μια καρμική σκεπτομορφή. Η αξία της λησμοσύνης από την μία ενσάρκωση στην άλλη είναι το να μην είμαστε κάτω από την συνεχή επιρροή αυτού του στοιχειακού που αποτελεί ουσιαστικά όλες τις θετικές και κυρίως της αρνητικές τάσεις της παλαιότερης ενσάρκωσης. Φανταστείτε, κάτω από την δουλική επίδραση βρίσκεται κανείς, όταν έχει δημιουργήσει και θρέψει ένα στοιχειακό αλκοολισμού κ.λπ. με τόσες δυσκολίες μπορεί να απαλλαγεί σ' αυτήν την ίδια την ενσάρκωση και που πάντα έχει τον κίνδυνο σε μία σύγκρουση με τις συνθήκες της ζωής να ξαναβρεθεί κάτω από την επήρεια αυτού του στοιχειακού δαίμονα; Έχουμε να παλέψουμε όχι μόνο με τρομακτικές αρνητικές καταστάσεις του παρελθόντος, αλλά και με ανάλογες καταστάσεις που αφελώς και εν αγνοία μας δημιουργούμε και τρέφουμε στο παρόν. Η αντιπάθεια, το μίσος, η οργή, ο φθόνος είναι τέτοια στοιχειακά, όπως το παράπονο και η γκρίνια απέναντι σε έναν άλλον άνθρωπο και αποτελούν ξεχωριστές οντότητες. Ωστόσο, από εμάς εξαρτάται να βγούμε και να ακολουθήσουμε τον δρόμο της απελευθέρωσης και της εξέλιξης. Στην τρίτη κατηγορία, οι σκεπτομορφές ξεκινούν πρώτα από μια νοητική σύλληψη την οποία ενδεχομένως να την απορρίψουμε. Αν κάποια από τις νοητικές μας συλλήψεις μας ικανοποιεί τότε την επενδύουμε με ψυχικό σώμα και δημιουργούμε αυτά τα στοιχειακά τα οποία έχουν δύναμη όχι όμως τόσο ισχυρή. Και αυτό διότι είναι υπό τον σχετικό έλεγχο της νόησής μας, της λογικής μας. Επομένως είναι πολύ πιο εύκολο να τα αδρανοποιήσουμε. Από την στιγμή που λειτουργούμε καταυτόν τον τρόπο έχουμε μετατρέψει το αμετάπλαστο ψυχονοητικό μας σώμα σε έναν αριθμό, μικρό ή μεγάλο στοιχειακών δηλαδή ψυχονοητικών δημιουργημάτων ή σκεπτομορφών που το καθένα αποτελεί μία ξεχωριστή ύπαρξη ενώ όλα μαζί αποτελούν το υποσυνείδητό μας. Κάποια δεν είναι ενεργοποιημένα τώρα αλλά τα είχαμε δημιουργήσει και μας επηρέαζαν στο παρελθόν. Και μπορεί μεν να μην είναι ενεργοποιημένα αλλά δεν έχουν φύγει ποτέ από εμάς. Παραμένουν και αποτελούν τα δυο τρίτα του υποσυνείδητού μας και υπάρχει το ενδεχόμενο κάποτε να ενεργοποιηθούν και να μας οδηγήσουν σε νέα προβλήματα. Οι κραδασμοί σκέψης στους οποίους προστίθενται

προφερόμενα λόγια διπλασιάζουν τη δύναμή τους και με μια φυσική προσπάθεια η δύναμη τριπλασιάζεται. Η λογική είναι σαν τη φωτιά, χαρίζει φως στη σκέψη. Αλλά η υπερθερμασμένη σκέψη χάνει τη δύναμή της. Η λογική δημιουργεί την αμφιβολία η οποία καταστρέφει τη δύναμη της σκέψης, πριν μπορέσει να εκπληρώσει τον προορισμό της. Η ισχύς της δύναμης της σκέψης συνίσταται στην εμπιστοσύνη ή την πίστη. Η λογική μπερδεύει και η αμφιβολία διασκορπίζει τα κύματα των κραδασμών της σκέψης, τα οποία διαλύονται και φεύγουν προς διάφορες κατευθύνσεις εξαιτίας της έλλειψης συνδετικής δύναμης. Ο άνθρωπος δεν πρέπει ποτέ να σκέπτεται ή να μιλάει αντίθετα από την επιθυμία του, γιατί αποδυναμώνει τους κραδασμούς της σκέψης και συχνά επιφέρει αντίθετα αποτελέσματα. Μια ποικιλία σκέψεων που ξεπηδούν την ίδια στιγμή κατά φυσικό τρόπο αδυνατίζουν τη δύναμη του νου, επειδή καμιά τους δεν έχει την ευκαιρία να ωριμάσει, ακριβώς όπως τα δίδυμα είναι κατά κανόνα ατελή και τα τρίδυμα σπανίως ζουν. Η μορφοποιημένη σκεπτομορφή όταν δεν αποστέλλεται σε κάποιο συγκεκριμένο άτομο, σαν δημιουργήματα νιονικού φωτός και αιθερικής ουσίας, αποσπάται, αιωρείται στον αέρα και πλανάται στον χώρο, εκπέμποντας δονήσεις. Αν δεν έρθει σε επαφή με άλλο νοητικό σώμα για μεγάλο χρονικό διάστημα, διαλύεται. Εάν όμως προκαλέσει κραδασμό σε κάποιο άλλο νοητικό σώμα, αυτό ενεργοποιεί την ελκτική δύναμή του και την απορροφά. Μπορεί όμως να συλληφθεί από κάποιον άλλον εγκέφαλο, ο οποίος την αντιλαμβάνεται από μακρινές αποστάσεις με τη φυσική του όραση ή με τη δίοραση που επίσης την απορροφά. Σήμερα η επιστήμη μπορεί και τις φωτογραφίζει πριν βγουν από τον εγκέφαλο, όταν βρίσκονται στο στάδιο διαμόρφωσής τους, όμως δεν την ικανοποιεί το επίτευγμα αυτό. Προσπαθεί με τεχνικά μέσα να συλλαμβάνει τις πλανώμενες σκεπτομορφές σε δέκτες, όπως συλλαμβάνονται οι εικόνες της τηλεόρασης από την τηλεοπτική συσκευή. Μια τέτοια τεχνολογία θα υποβαθμίσει τελείως την ανθρώπινη προσωπικότητα και θα κάνει τον άνθρωπο να μη θέλει να σκέπτεται, υποστηρίζουν «ορισμένοι». Όταν έχουμε τη σκέψη μας προσηλωμένη σε γνωστά μας πρόσωπα, η ένταση της σκέψης που αποστέλλουμε είναι ανάλογη με την σχέση που υπάρχει μεταξύ μας. Η σκεπτομορφή εξερχόμενη από τη νόησή μας κινείται προς το πρόσωπο που σκεπτόμαστε, επικάθεται στο νοητικό του πεδίο και ενεργοποιείται όταν το θελήσει. Η σκέψη της μάνας όταν προσεύχεται στον θεό για να προστατεύει το παιδί της, δημιουργεί σκεπτομορφές που αποστέλλονται σε αυτό, επικάθονται γύρω του σε κύκλους προστασίας, που είναι ορατοί από τις ουράνιες οντότητες αλλά και υπερευαίσθητα άτομα. Τα τεχνητά στοιχειακά σκέψης μπορούμε να τα ελέγξουμε με την λογική μας πιο εύκολα και να τα πειθαρχήσουμε και ενδεχομένως να επιβάλουμε στον εαυτό μας την θέση εκείνη, θα τα αδρανοποιήσει. Όσα όμως ξεκίνησαν από επιθυμία – σκέψη δεν ελέγχονται, δεν έχουν καν “συζήτηση” μαζί μας, δεν μας μιλούν, δηλαδή δεν μπορούμε να συνδιαλαγούμε με την λογική μαζί τους. Ούτε μας ακούνε, γι’ αυτό λέγονται “άλαλα και κωφά” και ενεργούν σαν ανεξάρτητες υπάρξεις και προς το περιβάλλον μας και προς εμάς τους ίδιους. Το άμεσο αποτέλεσμα της δημιουργίας τέτοιων στοιχειακών δεν ελέγχεται. Σαφώς δεν μένει ανεπηρέαστο ένα άτομο με το οποίο συγκατοικούμε. Μάλιστα είναι το πρώτο το οποίο θα προσβληθεί. Αν μπορούσαμε να δούμε το μέγεθος της προσβολής που υφίστανται τα κοντινά και αγαπημένα μας πρόσωπα από αυτά τα στοιχειακά, δεν θα τολμούσαμε σε καμία περίπτωση να παραμένουμε δημιουργοί και συντηρητές τους. Εάν πρόκειται για επιθυμίες από μια λογική σκέψη (λ.χ. να αποκτήσω ένα αυτοκίνητο γιατί μου

χρειάζεται στην δουλειά μου) έχουμε την τρίτη κατηγορία. Συνήθως, ξεκινά από αισθήματα σε σχέση με το περιβάλλον και δεν έχει σχέση με ικανοποίηση κάποιας πραγματικής ανάγκης. Ένας άλλος τρόπος λειτουργίας μιας σκεπτομορφής, είναι όταν ο διανοητής την προβάλλει σε κάποιον άλλο νου, ώστε να δράσει σαν υποβολή. Μεταφέρει πληροφορίες όπως στην μεταβίβαση σκέψης, μπορεί ακόμα να κατευθυνθεί στο αστρικό ή θυμικό σώμα κάποιου, να το παροτρύνει σε δράση, όπως στην περίπτωση του υπνωτιστή που επηρεάζει το θύμα από απόσταση. Τότε θα επιδράσει με τον ίδιο τρόπο, σα να ήταν η σκέψη του θύματος. Αν συμφωνεί με την στάση του, θα ενεργήσει σύμφωνα με την πρώτη περίπτωση. Σε αντίθετη περίπτωση, όπως περιγράφεται στην δεύτερη ή τρίτη περίπτωση. Όταν το έργο που ανατίθεται σε μια τέτοια προβαλλόμενη σκεπτομορφή ολοκληρωθεί, ή αν η ενέργειά της δαπανηθεί σε μάταιες προσπάθειες επίτευξης, έρχεται ξανά στο δημιουργό, φέρνοντας μαζί ανεξίτηλο το αρχείο του ταξιδιού της. Η επιτυχία ή η αποτυχία της εντυπώνεται στα αρνητικά άτομα του ανακλαστικού αιθέρα του ζωτικού σώματος του δημιουργού, όπου διαμορφώνει το τμήμα του αρχείου της δράσης και ζωής του διανοητή που μερικές φορές ονομάζεται υποσυνείδητος νους. Στην πρώτη και στη δεύτερη περίπτωση, η νοητική ενέργεια του ανθρώπου δημιουργεί απομιμήσεις μορφών που ανήκουν στο φυσικό πεδίο. Στην τρίτη κατηγορία όμως απεικονίζονται μορφές του αστρικού ή νοητικού πεδίου. Μια εγωιστική σκέψη που εκπορεύεται με το ανάλογο συναίσθημα, σχηματίζει μια κλειστή καμπύλη που επιστρέφει στην πηγή από όπου εκπορεύτηκε, δηλαδή εκτονώνεται στο δικό της επίπεδο. Όταν όμως ένας άνθρωπος εκπορεύει μια Θεία Ιδέα, ένα λόγο Αληθείας, μια Θεία σκέψη κατά την προσευχή ή τη Θεία έμπνευσή του, τότε αυτή η εκπόρευση σχηματίζει μια ανοιχτή καμπύλη που εισχωρεί στα ανώτερα πνευματικά πεδία, ανοίγοντας αγωγό Θείας ένωσης, ενώ ταυτόχρονα μετουσιώνει κάθε αρνητική εκπόρευση που υπάρχει στα πεδία που διαπερνά. Η μετουσίωση κάθε σκεπτομορφής λειτουργεί σαν φωτεινό μπόλιασμα σε κάθε ομοιοκραδαστική σκεπτομορφή που συνδέεται. Στην τέταρτη κατηγορία οι σκεπτομορφές δημιουργούν δυναμικά πεδία τα οποία εξελίσσονται σε πεποιθήσεις ή βεβαιότητες με μια οντολογική υπόσταση που φτάνει τα όρια του υπαρκτού. Μεγάλος αριθμός ατόμων παράγει μεγάλα καλούπια, εκπέμπει μεγάλα ποσά ενέργειας, άρα και μεγάλες σκεπτομορφές υψηλής πυκνότητας και δυναμισμού. Τέτοια είδη σκεπτομορφών έχουμε εθνικά, φυλετικά, φύλου, κ.ο.κ. άνδρες-γυναίκες, πολιτισμικές, θρησκευτικές, δογματικές, πολιτικές, κομματικές, οικονομικές, ταξικές, επαγγελματικές, συνδικαλιστικές, εργασιακές, αθλητικές, τοπικιστικές κ.λπ. Ένα στοιχειακό το οποίο βρίσκεται στον χώρο και πάντα κοντά στον δημιουργό του έχει την δυνατότητα μέσω του φαινομένου του συντονισμού να συνενώνεται με παρόμοια στοιχειακά του ίδιου περιεχομένου που έχουν κατασκευάσει άλλοι άνθρωποι. Τότε έχουμε την δημιουργία μεγάλης μάζας, αθροίσματος στοιχειακών που αφορά έναν συγκεκριμένο χώρο. Είναι μάζες συνενωμένων στοιχειακών που αφορούν σε μια πόλη. Αυτές οι μάζες εξασκούν μια πολλαπλάσια επίδραση στους ανθρώπους γενικά. Στοιχειακά βίας, εγκληματικότητας, σεξουαλικότητας κ.λ.π. τα οποία αποτελούν συνένωση των ατομικών στοιχειακών που δημιούργησαν άτομα σε έναν χώρο αιωρούνται σαν νέφος πάνω από αυτούς τους ανθρώπους. Εν συνεχεία επηρεάζουν τους αδύναμους, δηλαδή τις επιρρεπείς προσωπικότητες και έρχονται και επιβάλλονται τυρρανικά, υποχρεώνοντάς τους να συντονιστούν με αυτά τα στοιχειακά δημιουργώντας καταστάσεις δουλείας σε ένα σύνολο ανθρώπων. Αυτή είναι η

δεύτερη φάση του κινδύνου που διατρέχει ο ευρύτερος χώρος από τους κατασκευαστές αρνητικών στοιχειακών. Υπάρχει και η τρίτη φάση όταν μαζευτεί πάνω από μία πόλη ή χώρα ένα τεράστιο τέτοιο νέφος από όμοια στοιχειακά, τότε ασφαλώς θα κινηθεί το ενδιαφέρον κάποιας αρνητικής οντότητας και πιθανόν κάποιος κακός δαίμων να επιχειρήσει να κάνει κατάληψη αυτής της μάζας. Από εκείνη την στιγμή τα πράγματα γίνονται εξαιρετικά δύσκολα για αυτήν την περιοχή και κανείς συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορεί να βοηθήσει αποτελεσματικά στην αντιμετώπιση αυτού του νέφους. Μόνο κάποιο φωτισμένο ον μπορεί να βοηθήσει αποτελεσματικά στην αντιμετώπιση αυτού του νέφους. Μόνο κάποιο φωτισμένο ον μπορεί να δράσει εδώ και να κατευθύνει τα πράγματα σε αίσιο τέλος. Όποιοι γνωρίζοντας μόνο ορισμένες τεχνικές που διδάχθηκαν, αλλά χωρίς να έχουν την απαιτούμενη συγκρότηση της προσωπικότητας, επιχείρησαν να διαλύσουν τέτοιες μάζες στοιχειακών βρέθηκαν σε μεγάλους κινδύνους. Ύστερα από όλα αυτά που βλέπουμε ότι έχουμε ευθύνες για το καθετί που συμβαίνει γύρω μας, ευθύνες που ξεκινούν από την δημιουργία των προσωπικών στοιχειακών και ευθύνες οι οποίες προχωρούν στην αντιμετώπιση παρόμοιων στοιχειακών των άλλων ανθρώπων. Τα μεγάλα ρεύματα αρετών ή των διαστροφών του φανατισμού ή της πίστωσης των οποίων γενεσιουργός συσσωρευτής είναι η λίγο πολύ εντέχνως τεταμένη μαγική άλυσος διέπονται από τις συλλογικές εξουσίες του αόρατου κόσμου, τους αγγέλους των ανθρωπίνων θρησκειών. Σε αυτά τα απόρρητα στηρίζεται η δημιουργία των μεγάλων θρησκειών όπως και η γένεση των σκοτεινών οργανώσεων. Οι θετικοί και αρνητικοί δημιουργικοί λόγοι όπως ευλογίες, αναθέματα αντλούν από εκεί τη δύναμη και την αποτελεσματικότητά τους. Δεν ευλογεί κανείς και δεν αναθεματίζει παρά εν ονόματι κάποιας αρχής και βάσει κάποιας ισχύος που αποτελεί την ζωντανή έκφραση της αφηρημένης αρχής. Με αυτές τις μεγαλόπρεπες πράξεις προσκολλά κανείς στο αντικείμενο αυτής της ενέργειας την προστασία ή την εκδίκηση του εγρηγορότος που είναι ο εκπρόσωπος της συγκεκριμένης συλλογικότητας εν ονόματι της οποίας ενεργεί. Ο αφορισμός είναι κατά γράμμα η πράξη της αποπομπής ενός ατόμου από το ζωντανό σύνολο στο οποίο συμμετείχε μέχρι πρότινος: κοινωνία αγίων ή σύνολο διεστραμμένων. Πρόκειται για την απόρριψη ενός ζωντανού κυττάρου από τον οργανισμό στον οποίο ανήκει. Γκόλεμ (Γκόλουμ), είναι μια Γερμανοεβραϊκή λέξη που δηλώνει ένα πνεύμα δημιουργημένο από ψυχονοητικά ρευστά που έχει συνθέσει μια ολόκληρη φυλή. Μπορεί να λάβει μορφή και να παρουσιαστεί στη συνείδηση ενός μέλους της ομάδας όταν κάτι σοβαρό πρόκειται να συμβεί. Άτομα που ανήκουν σε θρησκευόμενα, πολιτικές οργανώσεις και γενικά ιδεολογικές και θρησκευτικές ομάδες, έχουν σύνδεση στο αστρικό πεδίο και αποτέλεσμα των επί γης δραστηριοτήτων τους είναι να δομούν συλλογικές σκεπτομορφές, οντότητες, στο αστρικό πεδίο. Δηλαδή τεχνητά στοιχειακά τα οποία στο Βυζάντιο τα ονόμαζαν γρηγοράτα, στο Μεσαίωνα έγκρεγκορς και στις ινδικές γραφές Devatak (ντεβάτακ) από το όνομα Deva (Ντέβα) που σημαίνει άγγελος. Λέγεται ότι οι ετοιμοθάνατες γυναίκες που ανησυχούν για την ευτυχία των παιδιών τους σχηματίζουν συχνά, δίχως επίγνωση με τον ψυχοδυναμισμό τους κάποιους φύλακες αγγέλους. Τεχνητό στοιχειακό φτιάχνει κανείς πλάθοντας στη φαντασία του μια σαφή εικόνα του πλάσματος που θέλει να δημιουργήσει, που έχει ζωή ανάλογη με την τροφοδοσία που του παρέχεται. Τεχνητά στοιχειακά δημιουργούσαν και οι Αιγύπτιοι και οι Ινδιάνοι για να φυλάνε τους τάφους ή τις πυραμίδες τους, όπως και οι μάγοι αποκρυφιστές, τα οποία χρησιμοποιούσαν για αστρικές

επιθέσεις. Τέτοιες οντότητες μπερδεύουν πολλές φορές τα μέντιουμ που νομίζουν πως είναι πνεύματα, ανθρώπινες ψυχές. Από αυτά είναι δυνατόν να έλξουν ενέργεια και γνώσεις άνθρωποι μέσω διαλογισμού ή επίκλησης. Αυτή η συνδιαλλαγή όμως δεσμεύει τις ψυχές με το ανάλογο έγκρεγκορ με το οποίο συνδέονται και σταδιακά γίνονται μέρος του, έως ότου μετά θάνατον προσκολληθούν σε αυτό, όπως συμβαίνει και στους οπαδούς κάθε ψευδοδιδασκάλου που οδηγεί το ποίμνιό του σε φυσική ή πνευματική αυτοκτονία. Έτσι, εκατομμύρια άνθρωποι οργανώνονται ιεραρχικά, για πολιτικούς, κοινωνικούς ή θρησκευτικούς λόγους, με βάση κάποιον αυστηρό κανόνα, με αποτέλεσμα να δημιουργούν –είτε συνειδητοποιούν είτε όχι το έργο τους (καλό ή κακό) στον άορατο κόσμο– δυνητικά Όντα, συλλογικές Οντότητες (Εγρηγορότα), με μια λέξη καλές ή κακές Εξουσίες με ισχύ και διάρκεια ζωής ανυπολόγιστη. «Όταν ο Άνθρωπος διαπότισε με την βούλησή του ορισμένα στοιχεία του άορατου κόσμου, συνέλαβε, θέλησε και δημιούργησε όχι μόνο μια ορατή Εξουσία, αλλά –χωρίς να το ξέρει– και ένα δυνητικό ον, απόκρυφο, που μπορούσε να το επικαλεσθεί, το οποίο εκδηλωνόταν μέσω των θεσμών. Αυτό λοιπόν το ον αν ήταν γεμάτο από ένστικτα και πάθη, τότε θα έπρεπε να ζει καταστρέφοντας. Πολεμά και καταβροχθίζει τα άλλα συλλογικά Όντα αυτής της Γης, τόσο στον άορατο κόσμο όσο και στον ορατό. Τρέφεται με αίμα και σάρκα, που παίρνει από τα μέλη του (τους οπαδούς του). Αποβλέπει στις πύρινες ενέργειες αυτής της σφαίρας (του αστρικού) και των κατώτερων περιοχών της άορατης ατμόσφαιράς της. Τις αναπνέει και τις εισάγει στα κυρίαρχα ένστικτα της ανθρώπινης Εξουσίας που στοιχειώνει, καθώς και στα άτομα που συντονίζονται μαζί του. Ανθρώπινες υπάρξεις ενωμένες σε οποιαδήποτε ομάδα με κοινή ιδεολογία διαμορφώνουν ένα σώμα που σχηματίζει τη συλλογική του οντότητα. Το συναισθηματικό αντίστοιχο του συλλογικού όντος είναι το σύνολο των συγκινήσεων, οι αστρικές ζωές των ατόμων και ο συλλογικός νους είναι το σύνολο των ιδεών, των σκέψεων και της νοημοσύνης αυτής και της ομάδας. Γνωρίζουμε ότι κάθε έθνος έχει το δικό του επικρατούντα χαρακτήρα αν και μπορεί να υπάρχουν μερικά έθνη χωρίς πολύ συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Όμως ο μέσος Νορβηγός διαφέρει σημαντικά από τον μέσο Κινέζο, όχι μόνο στη φυσική εμφάνιση, αλλά και συναισθηματικά και διανοητικά. Υπάρχουν ακόμα ιδιομορφίες ψυχοσύνθεσης και νοοτροπίας που ξεχωρίζουν τα διάφορα έθνη. Κατά τον ίδιο τρόπο οι συλλογικές οντότητές τους είναι διαφορετικές. Βέβαια η ζωή τους υπερβαίνει τα όρια της ζωής των μεμονωμένων ατόμων, όπως ακριβώς η ζωή ενός ανθρώπου υπερβαίνει τα όρια της ζωής ενός ατομικού κυττάρου, γι' αυτό και όταν πεθαίνει ένα παράγονται άλλα να το αντικαταστήσουν. Το σύνολο αυτών των υπάρξεων –που είναι δημιουργήματά μας, έργα μας– θα αποτελέσει ένα ιδιαίτερο είδος πρόσβασης το οποίο θα μας κατατάξει μετά τον θάνατό μας στο ανάλογο ψυχονοητικό επίπεδο. Η ποιότητα του ψυχονοητικού σώματος είναι ουσιαστικά η συνισταμένη των ποιοτήτων των στοιχειακών τα οποία το συντάσσουν. Εκεί αυτά αποτελούν την πραγματικότητα, καθώς τα σώματα με τα οποία ζούμε εκεί είναι ψυχονοητικά. Αυτά θα δουν εκεί οι “φύλακες των κατωφλίων” και θα κρίνουν τον καθένα ανάλογα με την φύση των στοιχειακών του για να τον κατατάξουν στο ανάλογο επίπεδο. Διάφορες αιρέσεις, πολιτικά κόμματα, μυστικές εταιρίες, κράτη ακόμα και στρατοί, όλα αυτά έχουν την ψυχή τους ή τη συλλογική οντότητά τους με τα ορατά υλικά της αντίστοιχα, τα ίδια όπως του ανθρώπου που υπάρχει στα τρία πεδία. Η καταστροφή του φυσικού σώματος της συλλογικής οντότητας δε σημαίνει πάντοτε το θάνατό της, με την

προϋπόθεση ότι το αστρικό και νοητικό τμήμα, ψυχή, παραμένει υγιές. Μεγάλοι στρατιωτικοί ή πολιτικοί ηγέτες της ιστορίας που διέθεταν αυτήν την εσωτερική γνώση, νικούσαν τον αντίπαλο ευκολότερα στο φυσικό πεδίο, αφού πρώτα τον έπλητταν στο αστρικό και νοητικό, αυτή ήταν και η πρώτη μορφή προπαγάνδας. Όταν τα ιδανικά και οι σκοποί της συλλογικής οντότητας δεν έχουν καταστραφεί, το υλικό σώμα θα ενσαρκωθεί στον κατάλληλο χρόνο και θα εμφανιστεί μια νέα οργάνωση, κόμμα ή κάτι παρόμοιο στην υλική μορφή, αν και το νέο όνομά της μπορεί να είναι διαφορετικό. Ο πιο θανάσιμος εχθρός της είναι εκείνο που μπορεί να αποδείξει ότι οι ιδέες της και οι σκοποί της είναι απαρχαιωμένες και εσφαλμένες. Αυτή είναι κατά κάποιο τρόπο η ψυχή της συλλογικής οντότητας, και αν επηρεαστεί, τότε η συλλογική οντότητα χάνει την ικανότητά της να προσελκύει νέα κύτταρα ή ανθρώπινες διάνοιες και καρδιές και ενδεχομένως σβήνει. Εκτός από το ατομικό κάρμα που διαμορφώνει τη ζωή του ανθρώπου, επηρεάζεται και από το κάρμα του έθνους ή της ιδιαίτερης ομάδας όπου ανήκει. Κάθε ανθρώπινη ύπαρξη συνδέεται με κάποιες συλλογικές οντότητες και μόνο αν ο άνθρωπος αγωνιστεί σε ενσυνείδητη πνευματική πορεία για να ενωθεί με το Λόγο Θεό και να φανερώσει το Θείο Εαυτό του, αποδεσμεύεται από τις συνδέσεις του με κάθε ομάδα που τον επηρεάζει αρνητικά και ταυτόχρονα συντείνει στην αποδέσμευση και άλλων. Αυτό συμβαίνει διότι ο Θεός Εαυτός κάθε ανθρώπου είναι ελεύθερος από κάθε υποταγή και κάθε χωριστικότητα και περιορισμό. Επομένως όλες οι θρησκείες και τα ιδεολογικά ρεύματα υπάρχουν και θα υπάρχουν όσο ο άνθρωπος αρνείται την Αλήθεια πως είναι ένα με το Θεό. Όμως οι συλλογικές οντότητες δεν είναι αιώνιες. Η συλλογική οντότητα της άλλοτε παντοδύναμης ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, έπαψε να υπάρχει. Οι συλλογικές οντότητες μπορούν να γεννηθούν, να αναπτυχθούν, να παρακμάσουν και να πεθάνουν. Μπορεί ακόμη να πολεμήσουν και να αλληλοσκοτωθούν, όπως η Ρώμη έπειτα από εκατοντάδες χρόνια σκληρών μαχών νίκησε την Καρχηδονιακή αυτοκρατορία. Το ίδιο οι άνθρωποι μπορούν και να πληγωθούν όχι μόνο στο φυσικό, αλλά και στο αστρικό και νοητικό επίπεδο, η φυσική ισχύς όμως δεν αποφασίζει πάντοτε το πεπρωμένο. Η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία ήταν απεριόριστα ισχυρότερη και διέθετε περισσότερα υλικά μέσα από κάθε άλλο πολιτισμένο έθνος ή ομάδα εθνών. Πολέμησε με όλα της τα μέσα την οντότητα του νεογέννητου Χριστιανισμού σκοτώνοντας και βασανίζοντας ανελέητα την νέα αίρεση, όπως καλούνταν οι Χριστιανοί. Αλλά η οντότητα του Χριστιανισμού είχε απέραντη υπεροχή στα άλλα δύο πεδία. Τα ιδανικά και τα αισθήματα των πρώτων Χριστιανών ήταν γεμάτα από πύρινη ζωντάνια νεότητας και ο γερασμένος Ρωμαϊκός κόσμος δεν είχε τίποτα να αντιπαρατάξει. Αυτό είναι ένα μόνο από τα αναρίθμητα παραδείγματα που θα μπορούσαν να βρεθούν. Όταν ένας συγκεκριμένος αριθμός ικανών, αποφασιστικών και σταθερών στις αρχές τους πολιτών, συνενώνονται για να απαρτίσουν ένα στέρεο πυρήνα, ένα αθροιστικό κέντρο, ένα σταθερό σημείο μέσα στο δυναμικό χάος, τότε ένα κακό από αντίθετες βουλήσεις ή ενάντια πάθη εκδηλώνεται αχαλίνωτα και χωρίς εμπόδια. Τότε, όλες οι ατομικές αξίες αλληλοεξοντώνονται, οδηγώντας στην μηδενικότητα του συνόλου, καταλήγοντας στην περίοδο της ανοικτής ρήξης και στον αμοιβαίο στραγγαλισμό, ενώ κατά την περίοδο φαινομενικής ηρεμίας έχουμε την τέλεια στείρωση. Η σύνοδος των δίκαιων και ικανών πολιτών μπορεί να γίνει ένα ιστορικό μοντέλο συλλογικής ασωτίας, βαρβαρότητας και αδικίας. Ο Τάκιτος δεν το αγνοούσε αυτό, όταν με γλαφυρές εικόνες μας περιέγραψε τη Γερουσία της εποχής του: «Senatores boni vīgī, Senatus

vero mala bestia». «Οι Συγκλητικοί είναι αγαθοί άνδρες, αλλά βεβαίως η Σύγκλητος (δηλαδή, η ίδια η εξουσία από μόνη της) κακό ζώο (δηλαδή, η εξουσία τους κάνει κακούς)». Η ψυχή του πλήθους είναι παντού η ίδια, τυφλή και εύπιστη, επηρεαζόμενη εύκολα στο καλό και στο κακό, ικανή για απίθανες μεταστροφές. Ο λαϊκισμός (που είναι για την πραγματική δόξα ό,τι η φευγαλέα στιγμή σε σχέση με την αιωνιότητα), η άμεση επιτυχία, η μόδα τέλος για να χρησιμοποιήσουμε μια λέξη που τα λέει όλα, είναι ιδιοτροπίες της ψυχής του πλήθους. Θα δούμε πώς πρέπει να ενοποιηθεί αυτή η πολλαπλή και διαφοροποιημένη ψυχή, έτσι ώστε να επωφεληθεί από τις δυνάμεις που χρησιμοποιεί, οι οποίες γίνονται ακαταμάχητες αν συνενωθούν αστραπιαία. Πρόκειται για το μυστήριο της μαγικής αλυσίδας. Παρενεθτικά αναφέρουμε ότι η παραγόμενη διάνοιά της μπορεί να οδηγήσει στο Μεγάλο Απόρρητο. Η άψογη χρησιμοποίησή της εξασφαλίζει παντοδυναμία στον μύστη, που βλέπει ψυχρά τον κίνδυνο, αλλά δεν διστάζει να την ενεργοποιήσει, αν και ποτέ δεν πρόκειται να την καταχραστεί. Κλείνοντας αυτή την παρένθεση, θα αρκесθούμε να προσθέσουμε ότι η μαγική αλυσίδα είναι ένα σίγουρο μέσον δημιουργίας (αοράτων) συλλογικών Δυνητικών Όντων, στα οποία δεν αντιστέκεται τίποτε. Αν οι δημιουργοί της αλυσίδας χρησιμοποιήσουν την επιμονή και τη βούλησή τους, τότε η ύπαρξη του κολοσσού που επικαλούνται, που στην αρχή είναι τυχαίος και ακαθόριστος, συγκεκριμενοποιείται και επιβεβαιώνεται αναλογικά. Γίνεται μια υποχείρια δύναμη, ενεργητικά προσαρμόσιμη, μια Εξουσία του ανθρώπινου Ουρανού. Στον Αόρατο Κόσμο, καταβροχθίζει και απορροφά για τον εαυτό της, τις Δυνάμεις που την παρεμποδίζουν, χωρίς να εξασφαλίζουν την αυτονομία της. Στον φυσικό κόσμο, ενεργεί δια των μελών της, εμπνέοντας στους ανθρώπους που συναθροίζονται, για να συνθέσουν το κοινωνικό της σώμα, τάσεις, παρορμήσεις, πάθη και ιδέες, ενώ οι ίδιοι ούτε καν σκέφτονται να αντιταχθούν σε όλα αυτά, πιστεύοντας ότι είναι δικά τους. Αυτό μεταφράζεται σε πράξεις με επακόλουθο την υποδούλωση, την καταστροφή και τον θάνατο των οπαδών μίας ομάδας με αντίθετη βούληση. Ας αναλογισθούμε τη δυναμική ανάπτυξη στην οποία αναγκαστικά φθάνουν αυτά τα Συλλογικά Όντα των απρόσωπων συναθροίσεων, Συνθετικές Εξουσίες, για παράδειγμα, θρησκευτικά Τάγματα, Μυστικές Εταιρείες, όλοι οι όμιλοι που υπηρετούν μια αρχή, μια ιδέα, μια βούληση, ένα συναίσθημα, με τρόπο αμετάβλητο, απaráγραπτο, απόλυτο! Η οργάνωση τέτοιων συλλόγων με τους δικούς τους μηχανισμούς δράσης και τα κατάλληλα γρανάζια, πλάθει (αόρατα) ζωντανά σώματα που μάχονται διηνεκώς για την απόκτηση νέων μελών. Πρόκειται κυριολεκτικά για γιγαντιαίους φυσικούς οργανισμούς, όπου ενσαρκώνεται μια γεμάτη πάθη ζώσα και ζωοποιός ψυχή, εφοδιασμένη με αναμφισβήτητη βούληση και αθάνατο Πνεύμα. Τέτοιοι ανθρώπινοι θεσμοί, που στον Αόρατο Κόσμο διαθέτουν και μια ανάλογη οντολογική βάση, γίνονται συχνά ανίκητα φρούρια των αιρέσεων στις χρόνιες μάχες των ιδεών. Υπό τη σκέπη αυτών των προμαχώνων, τα γηρασμένα μέρη παρατείνουν τον αγώνα, αν και μοιάζει χαμένος. Και σε ακραίες περιπτώσεις, όταν τα συλλογικά κοινωνικά σώματα μοιάζουν να έχουν καταστραφεί λόγω διασκορπισμού ή σφαγής των συστατικών μελών τους, η συλλογική ψυχή παραμένει πιο ζωντανή από ποτέ. Επιβιώνει και στις χειρότερες ακόμη καταστροφές, έτοιμη να ξαναποκτήσει ένα νέο σώμα, κάτω από οποιοδήποτε όνομα, δια της συναθροίσεως των ακμαίων και υγιών ατόμων, που εμπνέει και διακατέχει, αφού βέβαια πρώτα τα επιλέξει. Με αυτό τον τρόπο, επανενσαρκούμενη ανανεώνεται, μεταβάλλεται, αποκτά νέο σφρίγος και εδραιώνει ένα νέο κύκλο γήινης

κυριαρχίας. Το πέμπτο είδος Ουράνιων σκεπτομορφών είναι οι αντανακλάσεις των Ιερών Αρχετύπων, που προσεγγίζονται μόνον από μία ορισμένη τάξη πνευμάτων Λόγων-Δημιουργών, που φέρουν ειδική αποστολή της αποκατάστασης της Αλήθειας για την Θέωση του Ανθρώπου. Οι σκεπτομορφές ανήκουν στην κατηγορία των άορατων αιθερικών πραγματικοτήτων. Η νόηση σε ώρες λειτουργίας είναι μια διεργασία απείρου ομορφιάς. Δημιουργεί ιριδίζοντες χρωματισμούς που οφείλονται στην ακαριαία κίνηση των νιονίων του εγκέφαλου. Όσο οι σκέψεις ανέρχονται σε υψηλότερα επίπεδα, τόσο τα χρώματα γίνονται πιο έντονα και ακτινοβολούν. Η νόηση παράγει δονήσεις και κραδασμούς, που αποστέλλονται με νοητικά κύματα στα κύτταρα του εγκέφαλου. Ο εγκέφαλος τα μετατρέπει σε σκέψη. Κάθε σκέψη προκαλεί και αυτή συχνότητες, ταλαντώσεις και κραδασμούς που μορφοποιούνται και μετατρέπονται σε σκεπτομορφές. Η εκπεσούσα – στην φυλακή του σώματος – ψυχή μας διηγείται την Οδύσσεια της ατομικής της πτώσης. Να 'την λοιπόν στη γη. Έτσι αυτή η ψυχή που γεννήθηκε στον κόσμο των ειδώλων και των δοκιμασιών κραυγάζει. Στοιχείο της ήταν το ουράνιο ρευστό το εσωτερικό φως του σύμπαντος ο πνευματικός αιθέρας το έσωθεν και η περιοχή της κοσμογονικής υπόστασης. Να 'την όμως ανεστραμμένη έξωθεν μέσα σε πλήρες σκότος. Δεν βλέπει πλέον το ουράνιο σώμα της αφού καλύπτεται. Έχασε την γνώση, τη συνείδηση, την πραγματική ζωή. Η διάνοια της κλείνει, η άμεση διορατικότητά της δεν λειτουργεί, η αντίληψή της δεν κατανοεί πλέον η ψυχουργική της αισθαντικότητα, από παντού καταπλακώνεται. Μεταξύ αυτής και του σύμπαντος παρεμβάλλεται ένα φοβερό εμπόδιο: Πρόκειται για το σώμα. Όταν το σώμα φωνάζει είναι γιατί η ψυχή υποφέρει. Θέλει να ξεφύγει αλλά υποκύπτει εκ νέου στην επιρροή της ακτινοβολίας που της θυμίζει το ζων φώς, το ιόναχ, την ουράνια ουσία. Μέσα σε κάθε κύτταρό μας υπάρχουν απειροελάχιστα άτομα και υποατομικά σωματίδια. Όταν βάζουμε στη σειρά έναν ορισμένο αριθμό ηλεκτρονίων μέσα σ' ένα άτομο ενός μορίου, παράγουμε μια μυστηριώδη δύναμη. Ας υποθέσουμε θεωρητικά ότι ένα άτομο περιέχει ένα δισεκατομμύριο ηλεκτρόνια. Όταν εμείς, με τεχνητό τρόπο, τα στοιχίσουμε το ένα κάτω από το άλλο, σταδιακά θα φτάσουμε σ' εκείνο που οι φυσικοί ονομάζουν κρίσιμη μάζα. Θεωρητικά στοιχίζουμε 375 εκατομμύρια ηλεκτρόνια, ενώ τα υπόλοιπα 625 εκατομμύρια εξακολουθούν να περιφέρονται. Την ώρα που στοιχίζουμε και το τελευταίο από τα 375 εκατομμύρια ηλεκτρόνια, μια δύναμη μέσα στην δομή του ατόμου ωθεί και τα υπόλοιπα ηλεκτρόνια να ευθυγραμμιστούν με τα άλλα. Αυτό το στάδιο ονομάζεται «μεταβολή φάσεως» και είναι το στάδιο στο οποίο η ευγενής δύναμη που υπάρχει μέσα στο κύτταρο, στο μόριο, στο άτομο ή στο υποατομικό σωματίδιο ενεργοποιείται για να δημιουργήσει αυτήν την νέα κατάσταση. Η αγάπη είναι η συνάφεια που έλκει και συνδέει τα στοιχεία του κόσμου. Τώρα σκεφτείτε ότι είστε ένα κύτταρο στο σώμα της ανθρωπότητας, η οποία αποτελείται από έξι δισεκατομμύρια κύτταρα. Όταν ο καθένας μας ευθυγραμμίζεται με έναν ορισμένο τρόπο, τότε φτάνουμε και εμείς στο σημείο της κρίσιμης μάζας. Το ενεργειακό πεδίο που δημιουργείται από αυτή την κρίσιμη μάζα είναι η αγάπη. Στο μακρόκοσμο, όπως και στο μικρόκοσμο, η αγάπη παράγει αποτελέσματα, δηλαδή παράγει τον υλικό κόσμο όπως τον βλέπουμε. Όλη αυτή η διαδικασία ξεκινάει από τα πρόσωπα, τα οποία ευθυγραμμίζονται με τους τρόπους που έχουν δείξει οι πνευματικοί δάσκαλοι όλων των εποχών. Η Αγάπη μας απελευθερώνει στο βίωμα μιας Υπερσμπαντικής Αλήθειας της Θείας Συνείδησης στην Βασιλεία των Ουρανών, των Ουράνιων Αρχετύπων.

Ομαδική Συνείδηση και Συλλογικές Σκεπτομορφές

Για να έχουμε μια ανώτερης ποιότητας σκεπτομορφή, απαιτείται η ενεργή συμμετοχή της ψυχής, του πνεύματος και της νόησης που δημιουργούν έναν διαυγέστατο τριπλό κραδασμό. Η σκεπτομορφή είναι ζωντανή λεπτοφυής αιθερική ύλη, φωτίζεται από το πνεύμα, εμψυχώνεται από την ψυχή, ζωογονείται από την νόηση, κινείται στο νοητικό και αστρικό πεδίο και εμφανίζεται πολύχρωμη. Τα χρώματα των σκεπτομορφών ιριδίζουν, γιατί δημιουργούνται από νιονική ενέργεια και είναι ορατά από τις ουράνιες οντότητες, καθώς και από υπερευαίσθητα άτομα, τα οποία μπορούν να τις ζωγραφίσουν, και από την σύγχρονη τεχνολογία η οποία μπορεί και τις φωτογραφίζει. Είναι ελάχιστες οι χρονικές στιγμές που ο νους μας δεν παράγει σκέψεις. Η νοόσφαιρα του πλανήτη βρίθεται από ιδέες, φόβους, πόθους, όνειρα και φαντασιώσεις. Πόση όμως είναι η διάρκεια κάθε σκέψης που κάνουμε, πόσο σταθερή μένει, πόσο συγκεκριμένη είναι και το κυριότερο πόσο συχνά γίνεται πραγματικότητα;. Βρίσκει συμμάχους για να βοηθηθεί ή εξουδετερώνεται από τις αντίπαλες ιδέες των άλλων; Εδώ ερχόμαστε στη διαφορά μεταξύ σκέψης και σκεπτομορφής, αφού η τελευταία έχει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Αν θέλουμε να δώσουμε ένα σαφή ορισμό, σκεπτομορφή είναι ένα όνειρο που κατασκευάζουμε συνειδητά, σε πλήρη εγρήγορση, με σαφή πρόθεση και ξεκάθαρο σενάριο, μορφοποιημένο με εικόνες σταθερές και διαυγείς και εμψυχωμένο από την ζωτικότητα και τη μεγάλη επιθυμία υλοποίησης του δημιουργού του. Το πρώτο πράγμα που οφείλουμε να μάθουμε είναι ότι αναζητεί ένα σώμα, ένα φορέα στον οποίο να λειτουργήσει. Μια σκέψη είναι σαν ένα σώμα, είναι μια σκέψη που προέρχεται από την πηγή σαν ακτίνα εκείνου του πνεύματος, το οποίο μπορεί να παρομοιαστεί με τον ήλιο. Είναι απαραίτητο όμως ο άνθρωπος να συνειδητοποιήσει τη λανθασμένη του πορεία, να πάψει να δημιουργεί πλάνη και περιορισμούς και να απελευθερωθεί από τη μορφή στο άμορφο. Είναι απαραίτητο να συνειδητοποιήσει τους λανθασμένους χειρισμούς της δημιουργικής δύναμης που του δόθηκε και να εκπαιδευτεί στη σωστή χρήση της Χάρης και του Φωτός. Ο νους χρησιμοποιεί την αρχική Θεία Ενέργεια, το Φως. Το διεργάζεται και ανάλογα με την ποιότητα των ιδεών σου εκπορεύεις σκέψεις δηλαδή ακτινοβολίες ενεργείας και συναισθήματα που διαμορφώνουν ανάλογα την ζωή μας. Κάθε σκέψη δεν είναι μόνο μια ενέργεια, ένα ηλεκτρικό φορτίο, μια μάζα που μπορεί ακόμα και να ζυγιστεί, αλλά είναι και μια δύναμη που μορφοποιείται. Θα διεισδύσουμε στα απόρρητα της διανοητικής ζωής των κοινωνιών. Θα εξηγήσουμε καλύτερα όχι μόνο τον τεράστιο απόηχο μιας μεμονωμένης πράξης ενός βιβλίου ή ενός δημόσιου λόγου που χαράζονται στην κοινή γνώμη και στα ήθη και στα έθιμα αλλά ακόμη και στην αυθόρμητη ανάδυση νέων ιδεών που γονιμοποιούνται ξαφνικά μέσα στα κεφάλια χιλιάδων ανθρώπων ταυτόχρονα. Κείμενα άλλων εποχών, ανέκδοτες σκέψεις, νέες οπτικές γωνίες αναδύονται ξαφνικά. Από όλα τα χείλη από όλες τις πένες εκφράζονται παρόμοιες σκέψεις χωρίς κανείς να ξέρει γιατί μέχρι τότε είχαν αγνοηθεί. Θεωρείται ουσιαστικής σημασίας κάτι που μέχρι τότε είχε παραμεληθεί και όλοι σχεδόν επαναλαμβάνουν κάτι που την προηγούμενη ούτε καν τους απασχολούσε. Και στοχαστές που αγνοεί ο ένας την ύπαρξη του άλλου μαρτυρούν απρόοπτα τα ίδια πράγματα προωθούν παρόμοιες λέξεις και γεγονός ακόμη πιο παράξενο χρησιμοποιούν σχεδόν τους ίδιους όρους. Μοιάζει πως στην υπηρεσία των νέων ιδεών που τόσο ξαφνικά αναδύθηκαν διακρίνεται μια νέα γλώσσα. Αυτές οι ιδέες υπάρχουν στον αέρα λέγει η κοινή γνώμη. Και ο λαός δεν έχει άδικο αφού ακόμη και οι πλέον αφελείς ρήσεις του

περικλείουν μεγάλες αλήθειες. Ο Εσωτεριστής θεωρεί τις απότομες μεταστροφές της κοινής γνώμης ως αποτέλεσμα απόκρυφων επιρροών. Μήπως γνωρίζει ότι οι Αδελφότητες του Φωτός και οι κύκλοι των μαύρων μάγων συγκρούονται ασταμάτητα στον άορατο κόσμο καθώς και ότι η πολιτική καθοδήγηση δεν εξαρτάται άμεσα από την καρδιά των πρωτεργατών της αλλά από την διακυβέρνηση των Νοών; Είναι πάρα πολλοί οι άνθρωποι που θεωρούν ότι βαδίζουν στην τύχη χωρίς να γνωρίζουν ότι καθοδηγούνται. Όλοι αυτοί αγνοούν διπλά το πού πάνε αλλά αυτό όμως δεν σημαίνει ότι εκείνος που τους καθοδηγεί αγνοεί προς τα πού τους κατευθύνει. Μπορεί κανείς να επηρεάσει την συνολική πορεία του πλήθους όμως επηρεάζει και την πορεία του ατόμου. Προσδιορίζει τα ρεύματα των ιδεών και πλάθει κύκλους εικόνων... Μια άλλη μορφή ομαδικής δράσης, που ωστόσο είναι σχετικά παροδική, δημιουργείται όταν αρκετά άτομα πολώνονται σε έναν κοινό στόχο, έργο, σκοπό, ειδικά όταν αυτός ο στόχος εγείρει έντονες συγκινήσεις στα άτομα αυτά. Με αυτόν τον τρόπο φαίνεται να δομείται μια ομάδα που τα μέλη της δρουν συντονισμένα σαν να αποτελούν ένα και μόνο πρόσωπο. Στην εσωτερική παράδοση, αυτή η διαδικασία είναι γνωστή ως δόμηση Ομαδικής Συνείδησης, μια διαδικασία που σε αρχικά στάδια δομεί αυτό που αναφέρεται ως Ομαδικός Νους ή Εγρηγορός. Στα πρώτα αυτά στάδια ο ομαδικός Νους μπορεί να δομείται αυτόματα, καθώς αρκεί να συγκεντρώνονται κάποια άτομα με κοινό σκοπό. Για παράδειγμα, ένας τέτοιος Ομαδικός Νους μπορεί να δημιουργηθεί στη διάρκεια μιας διαδήλωσης ή στα πλαίσια μιας ερευνητικής επιστημονικής ομάδας. Οι ενέργειες του Ομαδικού Νου, ο οποίος ουσιαστικά αποτελεί μια συνειδητή, ευρύτερη μονάδα ύπαρξης εστιασμένης σε έναν κοινό σκοπό, είναι τόσο ισχυρές που κυριολεκτικά τα μέλη του κατακλύζονται από αυτές και εκδηλώνουν συμπεριφορές που δύσκολα θα εκδήλωναν ως μεμονωμένα άτομα. Μια άλλη περίπτωση εκδήλωσης ομαδικού νου είναι η καταστροφική μανία του όχλου σε αγώνες ποδοσφαίρου. Για να κατανοήσει κάποιος με τον καλύτερο τρόπο την ισχύ των Εγρηγορότων δεν έχει παρά να πάει ως ουδέτερος παρατηρητής σε έναν ποδοσφαιρικό αγώνα όπου θα κρίνεται η τύχη δυο μεγάλων ομάδων (τελικό κυπέλλου). Θα πρέπει να παρατηρήσει τις αντιδράσεις των απλών ανθρώπων που δεν έχουν κανένα οικονομικό όφελος από τον αγώνα και στη συνέχεια όσο είναι εφικτό να παρατηρήσει την ισχύ της βουλήσεώς τους και πώς την εφαρμόζουν στην καθημερινότητα. Παρατηρώντας πως ένας απλός καθημερινός άνθρωπος μπορεί να αλλοιωθεί σε υπερθετικό βαθμό επιδεικνύοντας έναν χαρακτήρα πρωτόγονου και άξεστου ατόμου ιδιαίτερα όταν χάνει η ομάδα του θα κατανοήσει το εάν αυτό το άτομο είναι εκείνες τις στιγμές κύριος του εαυτού του ή εάν κάποιος άλλος ελέγχει το νευρικό του σύστημα. Πρόκειται για την ασυνείδητη και μηχανική σκλαβιά την υποδούλωση του μέρους στο όλον του μεμονωμένου μέλους στην βούληση που κυβερνά το σύνολο των ανθρώπων που υπόκεινται στην εξουσία του Εγρηγορότος. Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να αναφέρουμε τη διάκριση που υπάρχει ανάμεσα στην έννοια της Ομαδικής Συνείδησης και την έννοια που είναι γνωστή ως Ομαδική Ψυχή. Διότι ως Ομαδική Ψυχή ορίζεται το σύνολο των κοινών χαρακτηριστικών και εμπειριών που έχουν συσσωρευτεί από την αυγή της ύπαρξης όλων των βασιλείων της φύσης και στα οποία είναι κοινωνά όλα τα μέλη τους, ανεξαρτήτως από το εάν έχουν επίγνωση της ύπαρξής τους ή όχι. Μια Ομαδική Ψυχή αποτελεί ουσιαστικά μια κοινή δεξαμενή εμπειριών για όλα τα μέλη της. Κάθε συνειδησιακή κατάκτηση ενός μέλους εναποτίθεται στην κοινή αυτή δεξαμενή, την εμπλουτίζει και γίνεται διαθέσιμη και σε όλα τα άλλα μέλη της

ομάδας. Και ενώ τα μέλη μιας Ομαδικής Ψυχής μπορούν να είναι μη συνειδητά σε ατομικό επίπεδο (όπως π.χ. συμβαίνει με τα ζώα ή τα φυτά), η ίδια η Ομαδική Ψυχή φαίνεται να κατέχει αυτοσυνείδηση και να χαρακτηρίζεται από μια εντυπωσιακή νοημοσύνη που καθοδηγεί τα μέλη της με ακρίβεια και αίσθηση σκοπού. Ο Γιούνγκ μελέτησε το θέμα της Ομαδικής Ψυχής στην οποία απέδωσε την ψυχολογική ονομασία, Συλλογικό Ασυνείδητο. Μια επιστημονική προσέγγιση του θέματος έχει κάνει ο Ρούπερτ Σελντρέικ που αναφέρεται στην ύπαρξη των Μορφογενετικών Πεδίων, τα οποία ουσιαστικά συνιστούν ένα είδος κοινής δεξαμενής από την οποία μπορεί κάποιος να αντλεί συνειδησιακό δυναμικό. Τα Μορφογενετικά Πεδία κατά τον Σελντρέικ αποτελούν έναν τρόπο μέσω του οποίου μεταφέρονται πληροφορίες χωρίς να υπάρχει άμεση επικοινωνία στο φυσικό κόσμο. Έχει παρατηρηθεί πως όταν μια ομάδα ανθρώπων με κοινούς στόχους και ιδανικά συνεργάζονται συνειδητά για αρκετό καιρό πάνω σε ένα κοινό έργο, τότε συμβαίνει κάτι παράξενο. Κάθε μέλος μιας τέτοιας ομάδας φαίνεται να βιώνει ένα είδος συνείδησης που υπερβαίνει τα ατομικά του όρια και η οποία του προσδίδει μια μεγάλη εσωτερική ώθηση και την εκπλήρωση του κοινού σκοπού. Πλέον ως συνείδηση, αυτό το άτομο δεν προσδιορίζεται από το «εγώ είμαι» αλλά από το «εμείς είμαστε». Ειδικά η συνειδητή προσπάθεια πάνω σε έναν υψηλά πολωμένο σκοπό σε συνδυασμό με την ύπαρξη της αρμονικής συνεργασίας και την κατανόηση κάνουν το άτομο να ξεπεράσει τα προσωπικά του όρια και φραγμούς και να γίνει συνειδητά συμμετέχων σε μια πραγματική κοινωνία αδελφοσύνης. Σε αυτήν την περίπτωση η Ομαδική Συνείδηση αφήνει ανεξίτηλο αποτύπωμα σε κάθε μέλος της ομάδας. Έτσι, ακόμη και όταν η ομάδα αυτή πάψει να υπάρχει στο φυσικό πεδίο, οι δεσμοί αδελφοσύνης που έχουν σφυρηλατηθεί μετά από συνειδητό μόχθο και ειλικρινή αφοσίωση στο κοινό πνευματικό έργο που επιτελείται, παραμένουν αναλλοίωτοι περιμένοντας να εκδηλωθούν και πάλι την κατάλληλη χωροχρονική στιγμή. Τα μορφογενετικά πεδία ανιχνεύονται από τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ τους και από τη «συντονισμένη» δραστηριότητα των μελών που περιλαμβάνουν, ενώ η εξέλιξή τους φαίνεται να ακολουθεί ένα προκαθορισμένο «σχέδιο», έναν προορισμό, τον οποίο ονομάζει ελκυστή (attractor). Το ενδιαφέρον είναι ότι παρουσιάζει εκπληκτικές ομοιότητες με την αριστοτελική θεωρία της ενδελέχειας. Η αρχική διαπίστωση των ιδιοτήτων των μορφογενετικών πεδίων φανερώνει ότι η ύπαρξη ενός και μόνο «πρωτοτύπου» κρυστάλλου επαρκούσε για να επιταχύνει τις διαδικασίες δημιουργίας και των υπολοίπων κρυστάλλων από το ίδιο υλικό. Η παρατήρηση αυτή οδήγησε τον Σελντρέικ στο συμπέρασμα ότι μια από τις θεμελιώδεις αρχές μορφογένεσης στο Σύμπαν είναι η συνήθεια, η οποία εκφράζεται μέσα από την τάση της φύσης να επαναλαμβάνεται και να τελειοποιείται, αφομοιώνοντας όλα τα εκάστοτε νέα δεδομένα. Η επιβεβαιωμένη επιτάχυνση της διαμόρφωσης των κρυστάλλων στάθηκε αδύνατο να εξηγηθεί με οποιαδήποτε άλλη επιστημονική θεωρία. Στα πεδία του Σελντρέικ δίνεται και μια πιθανή εξήγηση στο πολυσυζητημένο φαινόμενο του εκατοστού πιθήκου. Σε ένα πείραμα μυστικότητας από ιάπωνες επιστήμονες στο νησί Koshima ένας πίθηκος εκπαιδεύτηκε να πλένει τις γλυκοπατάτες σε θαλασσινό νερό πριν τις φάει. Σύντομα όλο και περισσότεροι πίθηκοι του ίδιου νησιού άρχισαν να κάνουν το ίδιο, ώσπου ο αριθμός των πιθήκων φορέων της νέας αυτής γνώσης αυξήθηκε σε έναν συγκεκριμένο οριακό αριθμό. Μόλις ο αριθμός αυτός, γνωστός και ως κρίσιμη μάζα, ξεπεράστηκε κατά έναν ακόμα πίθηκο, άρχισαν να κάνουν το ίδιο και οι πίθηκοι σε γειτονικά νησιά. Ποτέ

δεν έγιναν γνωστές περισσότερες λεπτομέρειες. Σε μια σειρά πειραμάτων με βρετανούς φοιτητές, φάνηκε ξεκάθαρα ότι οι επιδόσεις τους στο λύσιμο σταυρολέξων αυξάνονταν σημαντικά όταν, εν αγνοία τους, τους δίνονταν σταυρόλεξα της προηγούμενης ημέρας, τα οποία είχαν προηγουμένως λυθεί από χιλιάδες άλλους ανθρώπους. Σε άλλο πείραμα αποκαλύφτηκε ότι άγγλοι φοιτητές χωρίς καμία γνώση ιαπωνικών μπορούσαν να απομνημονεύουν με σαφώς μεγαλύτερη ευκολία παραδοσιακά ιαπωνικά ποιήματα, από ό,τι άλλα, τα οποία είτε δεν είχαν νόημα, είτε είχαν συνταχθεί για τους σκοπούς των ερευνών του Sheldrake από τους συνεργάτες του. Η εκμάθηση των παραδοσιακών ποιημάτων από πολλά εκατομμύρια Ιάπωνες για διάστημα αρκετών αιώνων διευκόλυνε, σύμφωνα με τον βρετανό βιολόγο, μέσω της «μνήμης» των μορφικών πεδίων, την απομνημόνευσή τους από τους άγγλους φοιτητές. Ο Sheldrake παρατηρεί: «Φαίνεται ότι, μετά από την συμπλήρωση ενός συγκεκριμένου αριθμού ατόμων τα οποία γίνονται “μέτοχοι” κάποιου είδους γνώσης, σαν να “σπάει” ένα φράγμα και η γνώση αυτή γίνεται μέσω των μορφικών πεδίων αυτομάτως διαθέσιμη και στα υπόλοιπα μέλη του συνόλου». Συγκεκριμένα αναφέρεται ότι εάν μια γνώση, δεξιότητα, ή συμπεριφορά υιοθετηθεί από το 1/10 της τετραγωνικής ρίζας ενός πληθυσμού, τότε ολόκληρος ο πληθυσμός υιοθετεί αυτόματα τη συγκεκριμένη ιδιότητα. Αν ο συγκεκριμένος τύπος αληθεύει, τότε για την Ελλάδα των 11 περίπου εκατομμυρίων αρκούν, 333 άτομα για να υιοθετήσουν μια απόλυτα συντονισμένη μεταξύ τους νοοτροπία και μέσω των μορφογενετικών πεδίων, να συμπαρασύρουν σε αυτήν όλους τους Έλληνες, ενώ για ολόκληρη τη Γη γύρω στα επτά χιλιάδες εννιακόσια άτομα, αν λάβουμε υπ’ όψιν μας τα 7 δισεκατομμύρια πληθυσμού της Γης. Το γεγονός αυτό, βέβαια, φανερώνει και τις τεράστιες προεκτάσεις που μπορεί να έχει κάτι τέτοιο στον τομέα του ελέγχου των μαζών και στην τεχνολογία ελέγχου του νου που αναπτύσσουν τα εξουσιαστικά κέντρα του πλανήτη. Κάθε ιδεολογία παράγει σκεπτομορφές, εφόσον επικεντρώνεται σε μορφές. Από αυτή την γνώση προήλθε ο σύγχρονος όρος «Think Tank» (δηλαδή Δεξαμενή Σκέψης). Όταν ένας μεγάλος αριθμός ατόμων, για μεγάλο χρονικό διάστημα συγκεντρώνει συχνά και τακτικά τις σκέψεις του πάνω σε κάποια δεδομένα ιδεών ή στόχων ή αντικειμένων, τότε αυτές οι σκεπτομορφές διαποτίζονται με την ψυχονοητική προβολή τόσο πολύ ώστε αποκτούν διόγκωση και πυκνότητα συμπύκνωσης, προκαλώντας από μόνες τους πλέον στους ανθρώπους τις σκέψεις που τις δημιουργήσαν. Έτσι έχουμε τα εγρηγορότα, η λέξη προέρχεται από το ρήμα εγείρω που σημαίνει οικοδομώ και φρουρώ. Άρα το γρηγορώ σημαίνει και οικοδόμημα και φρουρός, είναι κάτι σταθερό, ογκώδες που προστατεύει και φυλάσσει μια ιδέα, ένα σκοπό. Για την δημιουργία ενός εγρηγορότος απαιτείται πολύς χρόνος ακόμα και αιώνες. Εγρηγορότα έχουμε συμβολικά πάνω σε θηρεούς, οικοσχημα και ασπίδες, όπως ο δικέφαλος αετός για το Βυζάντιο και σύμβολο για την Ορθοδοξία, οι κρίνοι για τους Βουρβώνους της Γαλλίας, η αρκούδα για την Ρωσία, ο αετός για της ΗΠΑ, το περιστέρι της ειρήνης κ.λπ. Κάθε συλλογική οντότητα δημιουργεί τα δικά της σύμβολα, επηρεάζοντας καρμικά κάθε άτομο που συνδέεται με αυτά. Το ζώο αποσυμβολίζεται από το οριζόντιο σκέλος του σταυρού. Βρίσκεται ανάμεσα στο φυτό και στον άνθρωπο. Η σπονδυλική του στήλη βρίσκεται σε οριζόντια θέση και μέσω αυτής διέρχονται τα ρεύματα του ζωικού ομαδικού πνεύματος που περικλείουν τη γη. Κανένα ζώο δεν μπορεί να σταθεί όρθιο μόνιμα, επειδή σε αυτή την περίπτωση τα ρεύματα του ομαδικού πνεύματος δε θα μπορούσαν να το κατευθύνουν. Και αν δεν ήταν επαρκώς εξατομικευμένο ώστε να

αντέξει τα ρεύματα που εισάγονται στην κάθετη ανθρώπινη σπονδυλική στήλη, θα πέθαινε. Το όρθιο λοιπόν βάδισμα των ζώων υποδηλώνει και μια ανάλογη εξέλιξη περισσότερη από άλλα ζώα του είδους. Με το βάδισμα ο άνθρωπος μετακινεί το υλικό σώμα στο φυσικό πεδίο. Η μετακίνηση αυτή συνοδεύεται από μετάθεση ροϊκών στρωμάτων στο αστρικό πεδίο. Σε κάθε βήμα του ο άνθρωπος εγκλείει ή απωθεί τα ρευστά που διασταυρώνονται συνεχώς στο διαμορφωτικό πεδίο της φύσης. Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν καμία συνείδηση αυτής της δράσης. Εκείνος που καλλιέργησε την θέλησή του εκτελεί ένα συγκεκριμένο βηματισμό, αφήνει ένα ίχνος της διέλευσής του από δυναμικά ρευστά. Με όμοιο τρόπο, ο μάγος που διαγράφει ένα κύκλο και βεβαιώνει την θέλησή του επανερχόμενος πολλές φορές από το ίδιο σημείο, ανεγείρει στο χώρο ένα πραγματικό φρούριο απρόσβλητο από τα όντα του αστρικού πεδίου. Και ο χορός είναι συνυφασμένος με το τελετικό βάδισμα. Για να εκφράζει το εξατομικευμένο εγώ ένας φορέας, χρειάζονται τρεις ιδιότητες. Όρθιο βάδισμα για να έρχεται σε επαφή με τα ρεύματα που αναφέραμε. Όρθιο λάρυγγα γιατί μόνο αυτός μπορεί να μιλήσει. Οι παπαγάλοι και τα ψαρόνια είναι παραδείγματα της ιδιότητας του ορθού λάρυγγα. Και εξαιτίας των ηλιακών ρευμάτων είναι απαραίτητο να έχει θερμό αίμα, θέμα μεγάλης σημασίας για το εγώ. Έτσι η ουρά-τιμόνι, που είναι φυσιολογική για τα ζώα που η σπονδυλική τους στήλη είναι πολωμένη οριζόντια προς το μαγνητικό πεδίο της Γης μετατέθηκε στο κεφάλι, ώστε να επιτευχθεί ο ολοκληρωμένος άνθρωπος που σημαίνει άνθρωσκων και έχει την σπονδυλική του στήλη κάθετη προς το γεωμαγνητικό πεδίο. Το μυστικό βρίσκεται εδώ κρυμμένο, ότι οι άγγελοι των ζώων της αγελαίας συλλογικής συνείδησης έχουν επιρροή μόνο όταν η σπονδυλική στήλη είναι οριζόντια, παράλληλα με την Γη ή εάν υπάρχει ουρά. Επομένως αν δεν έχετε ουρά, αρκεί να ξέρετε και να έχετε τον έλεγχο του ύπνου σας. Τώρα καταλαβαίνετε ποιοι «Θεοί» καθιέρωσαν το επίσημο μπρούμυτα προσκύνημα ή στα τέσσερα των θεών ή βασιλέων (ίχνη του στον Ισλαμισμό) ή το οριζόντιο ζευγάρωμα. Αν διατηρούμε μια θετική και συνειδητή παρουσία στο περιβάλλον μας, μπορούμε να έχουμε και ανάλογα αποτελέσματα. Δεν ευθύνεται ο άνθρωπος μόνο ως την στιγμή εκείνη που έρχεται στην αντίληψή του μία εικόνα, μια σύλληψη, μια ιδέα που έχει μορφοποιηθεί και η οποία δείχνει πως αν εκτελεστεί θα έχει δυσμενή επίδραση σε εμάς και στο ευρύτερο περιβάλλον. Για να έχει επίδραση πάνω σε εμάς και στους άλλους, θα πρέπει να επιθυμήσουμε την εκτέλεση αυτής της σύλληψης. Όλες οι οντότητες που κυκλοφορούν στα ψυχονητικά πεδία πρέπει να είναι ντυμένες για να έχουν ύπαρξη σε ψυχικό σώμα. Εάν παραμείνουμε στο νοητικό πεδίο σε κατάσταση εγρήγορσης και εξετάσουμε τις ιδέες και τις συλλήψεις μας, πολύ πιθανόν να συμπεράνουμε ότι ορισμένες από αυτές δεν υπάρχει λόγος ή δεν πρέπει να εκτελεστούν, γιατί κάτι τέτοιο είναι δυνατόν να βλάψει εμάς και το περιβάλλον μας. Αν στην συνέχεια, καλλιεργούμε μέσα μας και ζούμε την ευχαρίστηση της εκτέλεσης, την ικανοποίηση μιας τέτοιας σύλληψης, από εκείνη την στιγμή πλάθουμε το σώμα αυτού του στοιχειακού. Εάν η ευχαρίστησή μας προχωρήσει σε περισσότερες λεπτομέρειες με οραματισμό, τότε το στοιχειακό ντύνεται και με αιθερικό σώμα, το φέρνουμε πιο κοντά στο υλικό πεδίο. Η γνώση τεχνικών και η έμφυτη ικανότητα ορισμένων ανθρώπων να κάνουν καλούς οραματισμούς δίνει μεγάλες δυνατότητες στα στοιχειακά που δημιουργούν. Το να ντυθεί με αιθερικό σώμα ένα στοιχειακό, αυτό σημαίνει μία πολύ ζωντανή παρουσία. Κάποιοι που είναι ευαίσθητοι βλέπουν κάτι σαν σκιά να περνά μέσα στο σπίτι τους, ακούνε κάποιον ήχο η μπορεί να πέσει

και κάποιο αντικείμενο. Ο μέσος άνθρωπος όμως δεν μπορεί να το υλοποιήσει γιατί έχασε αυτήν την δυνατότητα, ευτυχώς. Φανταστείτε ότι θα μπορούσε να υλοποιήσει όλες αυτές τις αρνητικές συλλήψεις. Κάποιοι που αποκτούν ή έχουν την ικανότητα της υλοποίησης μπορούν να δημιουργούν ακόμα και πραγματικά ζώα ή αντικείμενα. Ποιοί έχουν την δυνατότητα να δημιουργούν και να υλοποιούν στοιχειακά; Οι Αγιοπνευματικές δυνάμεις ή Αρχάγγελοι. Η φυσική δημιουργία γύρω μας είναι υλοποιημένα στοιχειακά. Κάθε φυτό, ζώο, πτηνό, κ.λπ. είναι ένα στοιχειακό σκέψης-επιθυμίας που ένας Αρχάγγελος υλοποίησε. Στους Αρχάγγελους ή Θεούς έχει παραμείνει αυτή η δυνατότητα, καθώς ενεργούν από τα πεδία της δημιουργίας. Ο άνθρωπος, ως θεία εκπόρευση και αυτός, είχε αρχικά την δυνατότητα αυτή αλλά στην συνέχεια την έχασε. Λέγεται από την παράδοση ότι την εποχή της Ατλαντίδας χάθηκε η δυνατότητα της υλοποίησης από τους περισσότερους ανθρώπους γιατί οι Άτλαντες έκαναν κακή χρήση της δυνατότητας αυτής. Η ανθρώπινη ύπαρξη αποτελείται από μια αντικειμενική διάσταση που αντανάκλα πιστά την Αλήθεια του εσωτερικού και εξωτερικού κόσμου και μια υποκειμενική διάσταση που διαστρεβλώνει τον κόσμο μέσα από ένα νεφέλωμα ψεύτικων σκέψεων και συναισθημάτων που επηρεάζουν την Αλήθεια. Αυτά τα μέρη έχουν πολλά ονόματα όπως: α) ΕΓΩ ΕΙΜΙ, ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ, ΑΙΩΝΙΟ, ΑΠΟΛΥΤΟ, ΑΛΗΘΕΙΑ β) ΕΙΝΑΙ, ΑΤΟΜΙΚΟΤΗΤΑ, ΑΛΗΘΙΝΟ, ΑΜΕΤΑΒΛΗΤΟ, ΣΧΕΤΙΚΟ γ) ΕΓΩ, ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ, ΜΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ, ΜΕΤΑΒΛΗΤΟ, ΠΛΑΝΗ (Η αντανάκλαση της ουσίας του απολύτου που προβάλλεται στο σχετικό ανθρώπινο πεδίο, το πεδίο της πλάνης των αισθήσεων. Ένα νοητικό ολόγραμμα, που αποτελείται από ένα κράμα ομαδικών και ατομικών σκεπτομορφών). Αυτό το εγώ, που διαρκώς μεταβάλλεται και αλλάζει μάσκες, χαρακτηρίζεται απ' τις τρέλες, τα πάθη, τις επιθυμίες, την πονηριά, τον εγωισμό, την ασυνειδησία. Η κατεύθυνση προς ένα σταθερό και μόνιμο ΕΓΩ, είναι δύσκολη γιατί υπάρχει διασκόρπιση ενέργειας στο κάθε παροδικό ΕΓΩ που παρουσιάζεται και στις μεταξύ τους διαμάχες. Τα εγώ μας που εγκλωβίζουν την ψυχή μας είναι τα κόκκινα δαιμόνια, ο Σεθ της αιγυπτιακής μυθολογίας που το καθένα κρατάει εγκλωβισμένο ένα κομμάτι του Όσιρι. Τα εγώ είναι το πλήθος, είναι λεγεώννα. Όταν ο Ιησούς ρώτησε τον δαιμονισμένο ποιο είναι το όνομά του εκείνος απάντησε «Λεγεών», μια ξεκάθαρη υπόμνηση της κατάστασης του συνηθισμένου ανθρώπου. Ο άνθρωπος είναι ταυτόχρονα το μάρμαρο κι ο γλύπτης. Η αληθινή του εικόνα (το είναι του) είναι έμφυτη στο μάρμαρο και μπορεί να την αποκαλύψει σμιλεύοντάς το (καλλιεργώντας την προσωπικότητα, το εγώ του. Αυτό το εγώ είναι το σύνολο των ΕΓΩ μια και είναι μεταβλητό). Είναι το «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση» δηλαδή η αληθινή Θεία υπόσταση που σ' αυτήν τείνει να φτάσει το εγώ με την εξέλιξή του. Πρώτο βήμα η σταθερότητα και η ισορροπία, η εστίαση της θέλησης σ' ένα σκοπό, η σύζευξη όλων των ΕΓΩ σε ένα μόνο, το Εγώ Ειμί.

Η Μεγάλη Παράσταση

Οι εθνικές συλλογικές οντότητες σε κρίσιμες περιόδους ενεργοποιούνται και περισσότερο από κάθε άλλη φορά σήμερα, στην αλλαγή της χιλιετίας, όπου παρουσιάζεται και η μεγαλύτερη εθνικιστική έξαρση σε παγκόσμια κλίμακα, ενσαρκώνονται πνεύματα ιδιαίτερα συνδεδεμένα με την εξέλιξη της φυλής και του έθνους και το ενισχύουν, το εμπυχώνουν, το ενώνουν και το προωθούν σε κυριαρχία. Η μουσική και τα τραγούδια είναι μια διεθνής γλώσσα και συχνά αποτελεί τον αγωγό της εμπύχωσης ενός λαού, της δημιουργικής του έκφρασης αλλά και της επιρροής του

προς τους άλλους. Αρχαίοι Δρυίδες Κέλτες, ιερείς και ιέρειες αφρικανικών, ασιατικών και γενικά όλων των φυλών, ενσαρκώνονται με φωνητικά χαρίσματα και με την μουσική και τα τραγούδια τους διευρύνουν, εξαπλώνουν τα όρια επιρροής της φυλής και του έθνους τους. Αν παρατηρήσει κανείς την δραστηριότητα των μουσικών ρευμάτων στις διάφορες χρονικές περιόδους, μπορεί να κατανοήσει ότι τίποτε δεν είναι τυχαίο και να δει τι κινείται πέρα και κάτω από αυτό που φαίνεται. Η μουσική χρησιμοποιείται ευρέως σήμερα εξάλλου, για την εκπομπή υποσυνειδητών μηνυμάτων που ο εγκέφαλος δεν είναι σε θέση να ελέγξει και έτσι υποβάλλεται και επηρεάζεται εν αγνοία του. Υποσυνείδητα μηνύματα μέσω μουσικής εισάγονται και τεχνητά από τον άνθρωπο αλλά και από την επιρροή ισχυρών συλλογικών αρνητικών οντοτήτων. Η σημερινή κατάσταση της ανθρωπότητας όμως είναι περισσότερο σοβαρή από όσο μπορούμε να φανταστούμε. Αλλά μεταξύ της δοκιμασίας που δέχεται αυτή η παρασιτική ιεραρχία και της κρίσεως της επί της γης ανθρωπότητας, υπάρχει μια περίοδος που θα χαρακτηριστεί από φοβερά γεγονότα. Αυτές οι ιεραρχίες συλλογικών οντοτήτων πλάνης ασκούν σήμερα μεγάλο έλεγχο και επιρροή στην γη, στις συνειδήσεις των μαζών. Οι σημαντικοί συνεργάτες της ιεραρχίας στο αστρικό πεδίο, είναι όλοι οι αποκρυφιστές, η κάθε μυστικιστική ομάδα η οποία λειτουργεί τεχνικές και μύσεις κατά τις οποίες παρατείνεται η ζωή τους, μέσα από την κατάσταση του ύπνου ή την συνειδητή εκσωμάτωση, είτε με διάφορες διαλογιστικές καταστάσεις, κλέβοντας φωτεινή ενέργεια από τους υπόλοιπους ανθρώπους που ζουν κανονικά. Το μεγαλύτερο μέρος της ανθρωπότητας, διαμέσου ολόκληρης της υλικής του ύπαρξης, είναι απασχολημένο με την προετοιμασία γι' αυτή την χώρα πέρα από το παραπέτασμα. Πολλοί νομίζουν ότι αυτό το πεδίο ή χώρα πέρα από το παραπέτασμα, είναι ο ένας και μέγας στόχος της ανθρώπινης ύπαρξης, ο μέγας στόχος που έχει δώσει ο Θεός για το μέλλον της ανθρωπότητας. Επιπλέον οι άνθρωποι είτε νομίζουν ότι η ζωή στην υλική σφαίρα είναι μόνο για μια φορά και ότι στη χώρα πέρα από το θάνατο υπάρχει παράδεισος και κόλαση, είτε ότι η ζωή στη γη είναι ένα ατέλειωτο κυκλικό μαρτύριο μετενσαρκώσεων, στην υλική σφαίρα αποφασιστικό για μια αιώνια κατοικία, στο υπερπέραν. Το θρησκευτικό ακόμα τμήμα της ανθρωπότητας που διατηρεί σταθερά το νου της στο Νιρβανικό πεδίο, λειτουργεί συνειδητά για την μετάβασή του εκεί, όπως εκείνοι που περιμένουν τους εξωγήινους ή τους Ολύμπιους να τους σώσουν. Οι ορθολογιστές και οι σκεπτικιστές και άλλοι πολλοί άνθρωποι που θα ήθελαν αποδείξεις αναφορικά με αυτό το χώρο, με αυτό το πεδίο, αυτή τη μελλοντική αιώνια ζωή και επιθυμούν να βεβαιωθούν για την αλήθεια, δεν θα ήθελαν να περιμένουν μέχρις ότου να πεθάνουν για να μπορέσουν να φτάσουν εκεί. Θα προτιμούσαν να χρησιμοποιήσουν την γνώση για να το πετύχουν όσο ζουν. Για να γίνει κάτι τέτοιο, εφαρμόζονται δεκάδες μύσεις και τεχνικές ενταγμένες στο όραμα της Νέας Εποχής και προωθούνται με τις πιο αθώες και λογικές επιχειρηματολογίες, με αποτέλεσμα έναν πνευματικό εκφυλισμό. Συγκεκριμένα κάθε άσκηση ή τεχνική ενεργοποιεί ιδιαίτερα κάποιες λειτουργίες του εγκέφαλου, επιφέροντας εντυπωσιακά αποτελέσματα, ενώ την ίδια στιγμή ατροφούν κάποιες άλλες πολύ σπουδαιότερες για την πνευματική εξέλιξη του ανθρώπου. Ο άνθρωπος προσπαθεί να κάνει το σώμα του να ζήσει πολύ περισσότερο από ότι κανονικά θα ήταν δυνατό, επηρεάζοντας τις χρονικές διαδικασίες γήρανσης ή ακόμα επιφέροντας στον οργανισμό του μεταλλάξεις ώστε να αποκτήσει ιδιαίτερες δυνάμεις.

Ο αληθινός Χριστιανός όμως δεν επιδιώκει να έχει μια μακρύτερη ζωή από ό,τι του επιτρέπεται, βάσει της συνειδησιακής του κατάστασης. Τα ενεργειακά του κέντρα και οι ιδιαίτερες δυνάμεις παρέχονται κατά χάριν Θεού, ανάλογα με την πνευματική του εξέλιξη και όχι βάσει της δικής του προσωπικής επιδίωξης, διότι έχει επίγνωση της Νομοτέλειας της εκπαίδευσής του, για πνευματική τελειοποίηση αφενός και αφετέρου διότι γνωρίζει ότι η Βασιλεία Του δεν είναι εκ του κόσμου τούτου. Όλες οι οντότητες της υλικής σφαίρας παράγουν ενέργεια όπως και δέχονται. Την ενέργεια αυτή των τεσσάρων αιθέρων, την μετασχηματίζουν διαμέσου του αίματος, των εκκρίσεων των ενδοκρινών αδένων, του νευρικού ρευστού, του οφιοειδούς πυρός και του συνειδησιακού ρευστού. Το Θείο Φως όμως είναι η αληθινή τροφή του Ανθρώπου όπως και το φωτεινό Σώμα της Δόξης, το αληθινό του σώμα και όπως το Θείο Φως περιλαμβάνει τους τέσσερις αιθέρες σε πλήρη Αρμονία και Ενότητα, έτσι και το Σώμα της Δόξης αποτελεί το Μακάριο Σώμα του και υφαίνεται σταδιακά. Χρειάζεται ενσυνείδητος πνευματικός αγώνας, για την εκπλήρωση του Θείου προορισμού του ανθρώπου, την Χριστοποίηση και Θέωσή του. Οποιοσδήποτε στόχος μικρότερος από αυτόν, πολώνει τον άνθρωπο σε μονομέρειες και προσκολλήσεις, με αποτέλεσμα να ανακυκλώνει δεσμεύσεις. Συντονίζεται με κάποιες ποιότητες, τροφοδοτείται με τους ανάλογους αιθέρες και με την σειρά του γίνεται τροφή και τροφοδότης όσο διαθέτει υλικό σώμα, για να καταλήξει όταν πεθάνει να γίνει ενεργειακό βαμπίρ, επειδή δεν θα έχει πλέον υλικό σώμα για να μετασχηματίζει μόνος του τους αιθέρες. Ο αληθινός χριστιανός συνεπώς δεν προσκολλάται μετά θάνατον σε ορισμένα μακάρια πεδία και συμβάλλει στο άνοιγμα του δρόμου της ανθρωπότητας. Το μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι, σημαίνει όχι έξαψη πνευματική, λιτότης, διαφορετικά γίνεσαι υποχείριο παρασιτισμού. Αυτό εκμεταλλεύονται σήμερα. Εδώ και δεκαετίες προετοιμάζουν την ανθρωπότητα για μια νέα πραγματικότητα, εμφυτεύοντας στο συλλογικό της νου διάφορα σενάρια εξέλιξης για την ζωή της. Απώτερος σκοπός αυτών είναι να την κάνουν να συμμετάσχει ενεργά στην Μεγάλη Παράσταση και να την αποδεχτεί πλήρως. Ωστόσο καθημερινά οι αποδείξεις πληθαίνουν για τη συνεργασία της πλειονότητας στην πραγματοποίηση της Μεγάλης Παράστασης, που θα λειτουργήσει σαν δραστικό παυσίπονο στις οδύνες της ανθρωπότητας. Οι ένοικοι του αστρικού πεδίου, που προσπαθούν να συντηρήσουν τους εαυτούς τους παρασιτώντας ενεργειακά, νομίζουν ότι είναι ήδη πολίτες του Ουρανού και ότι εργάζονται για την εξέλιξη του ανθρώπου. Αυτό συμβαίνει διότι και εν ζωή ακολούθησαν την πλάνη, τα θεαματικά αποτελέσματα των τεχνικών και των μυσήσεων που έλαβαν. Για το χριστιανό το ζητούμενο όμως είναι η αληθινή δεύτερη Γένεση, η Χριστογένεση, όπου ο άνθρωπος γεννιέται άνωθεν, όπως λέει ο Χριστός στο Νικόδημο. Τα κύρια χαρακτηριστικά των σύγχρονων καιρών, η εθνικιστική έξαρση, οι θρησκευτικές διαμάχες, τα κοινωνικο-οικονομικά προβλήματα καθώς και οι οικολογικοί κίνδυνοι, αποτελούν την σκηνή όπου θα διεξαχθεί η Μεγάλη Παράσταση. Ο χωρισμός των προβάτων και των εριφίων της Αποκάλυψης, θα σημαίνει στην γη το χωρισμό των ανθρώπων στους υπηκόους μιας παγκόσμιας θεοκρατικής κοινωνίας, όπου τα πάντα θα ελέγχονται και στην μικρή ελεύθερη κοινωνία των Χριστοφόρων πνευμάτων, που αρχικά θα διώκονται. Θα ακολουθήσει ο Αρμαγεδώνας, κατά την Γραφή, όπου θα εκτονωθούν οι συγκεντρωμένες εντάσεις. Κατά Νόμον στο ίδιο μέρος όπου αρχίζει μια περίοδος εκεί και τελειώνει. Στην προκειμένη περίπτωση, το επίκεντρο των γεγονότων θα είναι οι χώρες της Μεσογείου. Οι προφητείες βρίθουν. Πέρα όμως από αυτά που

κανείς δεν μπορεί να εγγυηθεί ότι είναι πιθανόν να συμβούν ή να μη συμβούν, γεννιούνται και κάποια άλλα σοβαρά ερωτήματα. Αυτά τα ερωτήματα έχουν να κάνουν με την απαρχή της δημιουργίας, τον άνθρωπο και την εξέλιξή του. Η παραχάραξη και η απόκρυψη της αλήθειας γι' αυτήν την ιστορία της πορείας του ανθρώπου, κάνει την αναζήτηση της άκρης του νήματος να μοιάζει ουτοπία. Είναι οι χρόνοι των αποσυμβολισμών, των απομυθοποιήσεων και των αποκαλύψεων. Το ξετύλιγμα της σπειροειδούς τροχιάς που διένυσε ο άνθρωπος που πολλοί αντιλαμβάνονται σαν το τέλος της ιστορίας ή σαν οριακή συμπύκνωση του χρόνου, την προπαρασκευή του ανθρώπου για μια νέα κατάσταση ζωής και ύπαρξης.

Αποκαλύφθηκε σε πολλές πνευματικές εστίες ότι εκατομμύρια ανθρώπων προετοιμάζονται προσεκτικά για μια δήθεν Δευτέρα Παρουσία του Χριστού στις νεφέλες, που θα μπορούν να την δουν και να την ακούσουν. Τα καθεστώτα όλων των χωρών θα επέμβουν και θα εγκαθιδρύσουν μια παγκόσμια κυβέρνηση. Στο μεταξύ τα αληθινά χριστοφόρα πνεύματα της γης θα υβριστούν και θα καταδιωχθούν. Τα τεχνολογικά μέσα γι' αυτό το μοναδικό υπερθέαμα υπάρχουν ήδη και στην συνείδηση του ανθρώπου, οι σύγχρονοι μάγοι, φοράνε λευκές μπλούζες επιστημόνων. Το μόνο που καθυστερεί την εκδήλωση αυτού του σχεδίου είναι ο αγώνας μιας μικρής μειονότητας που φωτίζεται από το Άγιο Πνεύμα καθοδηγούμενη από τον Παράκλητο. Κάθε ιδεαλιστική ομάδα χωροχρονικής φύσης, αδιάφορα ποιος σκοπός την παρακινεί, θρησκευτικός, πολιτικός, οικονομικός, κοινωνικός, πολιτιστικός ή και αθλητικός ακόμα, αρχέγονος ή καλλιεργημένος, προσελκύει και ενεργοποιεί δυνάμεις. Αυτές οι ενέργειες, που λέγονται και αιθέρες, προσελκύνονται από την ομάδα και κάθε άτομο που ανήκει σε αυτήν τροφοδοτείται και ανακυκλώνει ενέργεια. Οι συλλογικές οντότητες που δημιουργούν οι ομάδες συντηρούνται από την ενέργεια που οικειοθελώς θέτουν στην διάθεσή τους ή που κλέβουν από εκείνους τους πιστούς που τις λατρεύουν. Όλες οι μεγάλες θρησκευτικές, ιδεαλιστικές και αποκρυφιστικές ομάδες στο υλικό πεδίο, εφοδιάζουν τους συλλογικούς Θεούς που έχουν δημιουργήσει στο αστρικό πεδίο, συνειδητά ή μη, με όλη την δύναμη την οποία παράγουν δια μέσω των δραστηριοτήτων τους. Ταυτόχρονα όμως εκούσια ή ακούσια τροφοδοτούν και συντηρούν τα αστρικά υπολείμματα των προσωπικοτήτων των μελών της ομάδας που έχουν αποβιώσει, με αποτέλεσμα να δεσμεύονται στην αστρική σφαίρα, στο πεδίο των επιθυμιών, των συναισθημάτων, σαν μια γιγαντιαία παρασιτική ομάδα. Κάθε θρησκεία, σχολή ή αποκρυφιστική ομάδα έχει ένα ενεργειακό κανάλι που μπορεί κανείς να το φανταστεί σαν ένα ενεργειακό τούνελ που συνδέει το υλικό πεδίο με τα υπεράνω αυτού πεδία, μέσω του οποίου συναλλάσσονται τα εν ζωή και τα αποβιώσαντα μέλη του και οι ανάλογες οντότητες επίσης με τις οποίες βρίσκονται σε συνεργασία. Όλα αυτά τα κανάλια μοιάζουν με δέντρα που το μέρος που φαίνεται, τα κλαδιά τους, βρίσκονται στη γη και το μέρος που δεν φαίνεται, οι ρίζες τους στα αστρικά και νοητικά πεδία. Οι αστρονοητικές εκπορεύσεις ομάδων διαλογισμού, που εν αγνοία τους κατά κανόνα ανοίγουν πύλες εισόδου στη στρατόσφαιρα. Ένας πόλεμος ιδεών π.χ. είναι δυνατόν να ενεργοποιηθεί από ψηλά στις ρίζες και να φανερωθεί με ανάλογες εκδηλώσεις στα πεδία της γης, στα κλαδιά. Η συσσωρευμένη αρνητικότητα του ανθρώπου χρησιμοποιώντας άσαρκες και ένσαρκες οντότητες εκδηλώνεται πολύ δυναμικά σήμερα μέσω μιας ομάδας αντί-Λόγων που κινούν διαχρονικά τα νήματα της πορείας των λαών, φροντίζοντας να εκτονώνουν τις πιέσεις, εξαποστέλλοντας κάθε τόσο στην στρατόσφαιρα μερικά εκατομμύρια ανθρωπίνων ψυχών μέσω πολέμων,

εγκλημάτων και ατυχημάτων, φαρμάκων και «πειραγμένων τροφίμων». Μέσω των αστρικών πεδίων με τα οποία διατηρούν ανοιχτούς αγωγούς απορροφούν ενέργεια σαν βαμπίρ από τους μαζικούς θανάτους που προξενούν. Αυτήν την ενέργεια την χρησιμοποιούν για να ελέγχουν τις συνειδήσεις των ενσάρκωμένων οπαδών των διαφόρων αδελφοτήτων και ομάδων που ελέγχουν, εμπνέοντας και καθοδηγώντας τον ανθρώπινο νου με νοσηρές ιδέες πλάνης, εφαρμοσμένες και σαν καταστροφολογική τεχνολογία. Η χρήση των μέσων μαζικής ενημέρωσης πρόκειται να ξεπεράσει όσα φαντάζονται σήμερα οι άνθρωποι. Εκείνοι που χαμογελούσαν ειρωνικά με τις φανταστικές ιστορίες του Ιουλίου Βερν, διαπίστωσαν αργότερα ότι είχε εμπνευστεί από ιδέες και εικόνες που είχαν σχηματιστεί ήδη, για την μελλοντική πορεία του ανθρώπου. Οι συμπτώσεις είναι υπερβολικά πολλές για να είναι τυχαίες, όπως και ο ρόλος των πολέμων στην ανθρωπότητα. Ο πλανήτης Άρης συνδέθηκε με τον ελληνικό Θεό του Πολέμου, με το μέταλλο του σιδήρου, όπως ονομάζεται η παρούσα περίοδος (Σιδηρό γένος-Σιδερά εποχή-Καλιγιούγκα) και το κόκκινο χρώμα. Ο σίδηρος είναι στοιχείο ζωτικής σημασίας στο ανθρώπινο αίμα και τα εγκεφαλικά κύτταρα και έχει αποδειχθεί επίσης ότι ο πλανήτης γη δομήθηκε με κύριο συστατικό το σίδηρο. Οι επιστήμονες σήμερα λένε ότι ο ήλιος είναι τελικά σφαίρα διάπυρου σιδήρου. Σε ειδική αίθουσα διαλογισμού στο κτήριο του ΟΗΕ υπάρχει ένας βωμός από ατόφιο σίδηρο, διότι ο σίδηρος έχει την ιδιότητα να λειτουργεί σαν συσσωρευτής της νοητικής ενέργειας. Η νοητική ενέργεια και η ιδιότητά της να παράγει μορφές, χρόνο, πλάνη, είναι ο μοχλός συντήρησης της αυτοκαταστροφικής βίας του ανθρώπου, όπως εκδηλώνεται μέσω φυλετικών, εθνικών και θρησκευτικών πολέμων. Οι τελετές και οι θυσίες με αποκορύφωμα τις εκατόμβες των πολέμων, συντηρούν την ανθρωπότητα σε μια θλιβερή ανακύκλωση υποδούλωσης στην φρίκη, τον τρόμο και τον φόβο. Είναι γνωστό πλέον ότι εκατομμύρια παιδιά εξαφανίζονται κάθε χρόνο και δεν ξαναεμφανίζονται ποτέ. Η αγία Θεουργία, της οποίας τα τυπικά και τις φόρμουλες μας μεταβίβασαν ο Πορφύριος και ο Ιάμβλιχος, κληρονόμοι των πιο ένδοξων παραδόσεων του Μυστικισμού είναι διαφωτιστικά. Σε όλες τις σελίδες της τόσο αποκαλυπτικής «Νηστείας» (Αποχής) του Πορφύριου, διακρίνουμε την περιφρόνησή του για τα απόρρητα της σάρκας και του αίματος, που είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την επίκληση των κακών Πνευμάτων: «Αυτά τα πνεύματα, λέει, ασχολούνται μόνο με κάθε είδους εξαπάτηση και παραπλάνηση. Τα ερωτικά φίλτρα επινοήθηκαν από αυτά, η ακολασία, η επιθυμία του πλουτισμού, η αλαζονεία, προέρχονται από αυτά, αλλά πάνω απ' όλα η τέχνη της εξαπάτησης, γιατί το ψέμα τους είναι πολύ οικείο. Φιλοδοξία τους είναι να θεωρηθούν θεοί, ενώ ο αρχηγός τους θέλει να πιστέψουν πως είναι ο Ύπατος Θεός. Τέρπονται με τις αιμοσταγείς θυσίες, επειδή ό,τι σωματικό υπάρχει πάνω τους τρέφεται έτσι, γιατί ζουν με τις αναθυμιάσεις και την αποφορά, και ενδυναμώνουν με τους ατμούς του αίματος και της σάρκας. Γι' αυτόν τον λόγο, ο σώφρων και συνετός άνθρωπος απέχει από αυτές τις θυσίες, που προσελκύουν τα πνεύματα. Επιζητά μονάχα να εξαγνίσει ολοκληρωτικά την Ψυχή του, στην οποία δεν θα επιτεθούν, επειδή δεν υπάρχει κανενός είδους συμπαθητικός δεσμός μεταξύ μιας αγνής ψυχής και αυτών». Αν λοιπόν αναρωτηθούμε σε ποιους συνεργούς στηρίζονταν αυτοί οι μύστες της ιερατικής Θεουργίας για να δικαιολογήσουν την πίστη τους και να εδραιώσουν την ισχύ τους, ο Εσωτερισμός θα μας απαντήσει: στηρίζονταν στην συνεργασία των συλλογικών Οντοτήτων, που αποκαλούσαν θεούς τους. Πράγματι, αυτοί οι ιερείς συγχώνευαν την ψυχή τους με την ψυχή του πλήθους, χρησιμοποιώντας το καλούπι της συνειδητής

βουλήσεως ή του ενστικτώδους φανατισμού, πλάθοντας έναν Ουρανό κατ' εικόνα του κοινού τους ιδεώδους. Και το πιο σημαντικό λειτούργημα του Ιερατείου ήταν να δημιουργεί, να τρέφει και να συντηρεί αυτούς τους «θεούς». Ως προς αυτό, η Αρχαιότητα είναι ομόφωνη και η Βίβλος επιβεβαιώνει τον Ηρόδοτο, τον Πausανία, τον Πλούταρχο και τον Τίτο Λίβιο. Δεν διαβάζουμε στους Ψαλμούς ότι όλοι οι θεοί των εθνών είναι δαίμονες; «Omnes dii gentium doemonia» «ότι πάντες οι θεοί των εθνών δαιμόνια...» (Ψαλ. 95, 5); Δεν υπάρχει πιο ακαταμάχητα αποτελεσματική μαγική αλυσίδα από εκείνη των λατρευτικών βουλήσεων, οι οποίες ενδυναμώνονται και ενεργοποιούνται από την Πίστη. Με αυτόν τον τρόπο ο ανθρώπινος Λόγος πραγματοποιεί δια μιας ό,τι ισχυρίζεται. Όπως είδαμε, στα αρχαία ιερατεία, ο νόμος των αιμοσταγών θυσιών είχε σχεδόν παγκόσμια και ολοκληρωτική εξουσία. Ως προς αυτό το θέμα ο Μωυσής δεν αποτελούσε εξαίρεση. Η λατρεία του, ήταν λατρεία αίματος, με όλη την ισχύ του όρου. Ο μεγάλος ιερέας του Νόμου δεν προσέφερε στον Ιεχωβά μονάχα λάδι και φυτικό αλεύρι, αλλά καθημερινά θυσιάζονταν στον βωμό ολοκαυτώματα με πάμπολλες αγελάδες, αμέτρητα κριάρια και περιστέρια. Το ιερό πυρ κατέτρωγε το λίπος και τα εντόσθια, ενώ το αίμα διασκορπιζόταν παντού. Ράντιζαν το πέπλο του ναού με αυτήν την ζωντανή πορφύρα. Το αίμα εξ άλλου παρουσιάζεται ως Νέκταρ, που μόνο ο Αντωνάϊ έχει δικαίωμα να πιει. Το αίμα γίνεται αποκλειστική και απαραβίαστη ιδιοκτησία του Κυρίου και κάθε άνθρωπο που έτρωγε την σάρκα των ζώων μαζί με το αίμα τους, ο Μωυσής τον καταδίκασε σε θάνατο. Αυτός ο δρακόντειος νόμος αναφέρεται κατ' επανάληψη στην Βίβλο. Παραθέτουμε δύο εδάφια από το Λευιτικό, κεφ. Ζ', στ. 27: «Πάσα ψυχή ήτις ήθελε φάγει οποιονδήποτε αίμα, και εκείνη η ψυχή θέλει απολεσθεί εκ του λαού αυτής». Και επίσης, κεφ. ΙΖ', στ. 14: «Διότι η ζωή πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής, δια την ζωήν αυτής είναι, όθεν είπα προς τους υιούς Ισραήλ, δεν θέλετε φάγει αίμα ουδεμιάς σαρκός, διότι η ζωή πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής, πας ο τρώγων αυτό, θέλει εξολοθρευθή». Δεν λείπουν όμως και οι ανθρωποθυσίες από το Ισραήλ. Σε όλες τις σελίδες της Βίβλου, ο Κύριος διατάσσει σφαγές και ολοκαυτώματα. Η ευλαβής βαρβαρότητα είναι μακραίωνη παράδοση. Στους απογόνους του Αβραάμ, που κάποτε θα γίνουν πιο πολυάριθμοι «και από τα άστρα του ουρανού και τους κόκκους της άμμου», αυτός ο άγιος Πατριάρχης εμφανίζεται συνεχώς μέσα σε μία δόξα, με την ιερατική ρομφαία ανυψωμένη πάνω στο ίδιο του το αίμα (Γένεσις, ΚΒ', 17). Άλλοτε, κατόπιν διαταγής του Αντωνάϊ, ο Μωυσής διατάσσει τη σφαγή τριών χιλιάδων Ισραηλιτών, που λάτρευαν τον χρυσό μόσχο, και συγχαίρει τα παιδιά του Λευί που «αφιέρωσαν τα χέρια τους στον Κύριο, σκοτώνοντας τον γιο ή τον αδελφό τους, ώστε να τους δοθεί η ευλογία του Θεού». «και λέγει αυτοίς (ο Μωυσής στους γιους του Λευί) τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· θέσθε έκαστος την εαυτού ρομφαίαν επί τον μηρόν και διέλθατε και ανακάμψατε από πύλης επί πύλην δια της παρεμβολής και αποκτείνατε έκαστος τον αδελφόν αυτού και έκαστος τον πλησίον αυτού και έκαστος τον έγγιστα αυτού. Και εποίησαν οι υιοί Λευί καθά ελάλησεν αυτοίς Μωυσής, και έπεσαν εκ του λαού εν εκείνη τη ημέρα εις τρισχιλίους άνδρας. Και είπεν αυτοίς Μωυσής· επληρώσατε τας χείρας υμών σήμερον Κυρίω, έκαστος εν τω υιώ ή εν τω αδελφώ αυτού, δοθήναι εφ' υμάς ευλογίαν (Έξοδος, ΑΒ', 27-29). Έτσι, έκτοτε, η ιερατική εξουσία αποδίδεται κατ' αποκλειστικότητα πλέον στους Λευίτες, οι οποίοι εχρίσθησαν κατ' αυτόν τον τρόπο! Άλλοτε πάλι, ο Ιεφθέ που νίκησε τους Αμμωνίτες, εκπληρώνοντας μια ευχή του, θυσιάζει την κόρη του στον θεό του Ισαάκ και του Ιακώβ. Όσον αφορά τους νικημένους

εχθρούς, ο Κύριος απαιτεί την ολοκληρωτική εξόντωσή τους! Χανααναίοι, Μαδιανίτες, Αμαληκίτες, κτλ, όλοι τους θα εξοντωθούν. Ο Μωυσής διατάζει την εκτέλεση του νόμου στο όνομα του Αντωνάϊ και επιτηρεί με ζήλο την εφαρμογή του.

Ο διάδοχος του θεοκράτη δεν είναι πιο ανεξίκακος. Οι κάτοικοι της Ιεριχούς, της Αζώρ και άλλων πόλεων που κατέκτησαν τα όπλα του, πέρασαν από τη ρομφαία, ενώ ο Ιησούς του Ναυί θυσιάζει προς τιμήν του Ιεχωβά και πάντα υπό τις διαταγές του, μια εκατόμβη τριάντα ενός μοναρχών! Τόσο επιτακτική είναι η προγραφή να κομματιάσουν τους Αμαληκίτες, σκοτώνοντας τους πάντες, ώστε δεν άφησαν κανέναν «από τον άνδρα μέχρι την γυναίκα, μέχρι και τα μικρά παιδιά, ακόμη και αυτά που θηλάζουν», ώστε ο Σαμουήλ πέντε αιώνες αργότερα στέλνει το ανάθεμά του στον βασιλιά Σαούλ, τον οποίο ο Κύριος, απέρριψε επειδή λυπήθηκε τον φυλακισμένο βασιλιά των Αμαληκίτων, τον Αγάγ. Μετά από αυτό, ο επιφανής και άγιος Ναμπί, χωρίς να επηρεασθεί από τους θρήνους του δύστυχου Αγάγ, τον «τεμαχίζει μπροστά στον Κύριο, στην Γαλάλ». Οι οντότητες αυτές στις οποίες ενσωματώνονται ανθρώπινες ψυχές και που πολλές φορές συνδέονται με αρνητικά ακάθαρτα πνεύματα, επηρεάζουν κινήσεις και γεγονότα επί του υλικού πεδίου και πολλές από αυτές ελέγχουν και διευθύνουν τα δρώμενα. Τέτοιες αδελφότητες στον κόσμο του αοράτου μπορούν να εμπνεύσουν ή να επηρεάσουν κάποιον, όπως έναν επιστήμονα να συλλάβει κάποια ιδέα ή έναν φιλόσοφο, έναν πολιτικό ή θρησκευτικό ηγέτη που έχει τις ανάλογες υποδοχές έτσι ώστε να γίνει ένας καθοδηγούμενος καθοδηγητής. Αν και η γη έχει το βέτο της κίνησης των Νόμων, μέσω ένσαρκων οντοτήτων ο κόσμος του αοράτου ελέγχει και κατευθύνει έμμεσα ή άμεσα την πλειονότητα. Όλες οι αδελφότητες πρεσβεύουν μέσα από τις οργανώσεις τους επί της γης, ότι πανίσχυρα πνεύματα στους αόρατους κόσμους περιβάλλουν την ανθρωπότητα και ότι έχουν φτάσει στην τελειότητα και την απελευθέρωση και είναι χρέος όλων να τους υπηρετούν για να γίνουν δεκτοί από αυτούς μετά θάνατον για περαιτέρω εξέλιξη. Υπάρχουν όμως τόσες πολλές ομάδες ή αδελφότητες με τα ανάλογα σύμβολά τους, με αποτέλεσμα να παράγονται τριβές λόγω των αντιθέσεων ή των διαφορετικών επιδιώξεών τους. Αποτέλεσμα είναι μια αδιάκοπη πολεμική τόσο στο ορατό όσο και στο αόρατο, με σκοπό τη διατήρηση της όποιας κυριαρχίας. Όλες μαζί όμως αναλογούν με θυγατρικές μιας μοναδικής πολυεθνικής που μέσα από αυτόν τον επιφανειακό ανταγωνισμό των υπομονάδων της συντηρεί την παγκόσμια χειραγώγηση και έλεγχο των μαζών. Όποιος λατρεύει μια θεότητα έχοντας την τοποθέτηση ότι είναι κάτι άλλο και ο εαυτός του κάτι άλλο, αυτός δε γνωρίζει, όπως ένα ζώο, πως χρησιμοποιείται από αυτούς τους Θεούς για τη συντήρησή τους και αυτό γίνεται ανάλογα με το πόσο τροφοδοτεί την υποκειμενική και ιδιαίτερη προσωπικότητα των Θεών του με την λατρεία που τους χαρίζει. Δηλαδή κατά πόσο ενεργοποιείται η προσωπολατρία. Οι Θιβητιανοί Λάμα έχουν γνώση της φύσης των χαρακτήρων που επικαλούνται, αλλά βεβαιώνουν ότι με αυτόν τον τρόπο, κατά την τελετουργία, εστιάζοντας την σκέψη τους πάνω σε αυτές τις Θεότητες, ταυτίζουν τον εαυτό τους μαζί τους και έτσι συνδέονται με μια συσσώρευση ενέργειας πολύ πιο ισχυρή, πιο υψηλή από εκείνη που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν με τις δικές τους μόνο προσπάθειες. Σε όλες όμως της περιπτώσεις πλάνης, βλέπουμε τον άνθρωπο να χρησιμοποιεί ένσαρκα ή άσαρκα διάμεσα. Μπορεί λοιπόν κανείς να αναλογιστεί τι έχουν δημιουργήσει εδώ και χιλιάδες χρόνια οι άνθρωποι ώστε να καταλάβει το βαθύτερο νόημα της ένωσής του κατευθείαν με την πηγή, με τον Πατέρα Θεό, με το Λόγο, όπως μόνο ο Χριστός δίδαξε αφαιρώντας τον κίνδυνο κάθε

προσωπολατρίας. Να γιατί ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής επιμένει στην ένωσή μας με το Λόγο Χριστό και χρειάζεται η πίστη μας σε Αυτόν, τον εν υμίν υπάρχοντα Θεό, ως προϋπόθεση αλλά και βεβαιότητα, ότι βαδίζουμε στο σωστό δρόμο. Καμία μπαταρία δε μπορεί να υποκαταστήσει την πηγή. Καθένας πρέπει να μάθει να ενώνεται απ' ευθείας με αυτήν, και αυτή βρίσκεται μέσα του, στον άνθρωπο. Χωρίς αυτήν την επίγνωση ο άγριος που λατρεύει έναν δαίμονα ή ο Χριστιανός που λατρεύει ένα Θεό απρόσιτο, τρομερό και απλησίαστο, έξω από τον εαυτό του, δε διαφέρουν σε τίποτα. Στην προκειμένη περίπτωση, μια ματιά στην ιστορία των εκκλησιών είναι αρκετή για να βεβαιώσει τον οποιονδήποτε για τους κινδύνους των επίσημων ιερατείων, όχι μόνο γιατί τροφοδοτούν τις δογματικές και περιορισμένες αντιλήψεις περί Θεού, αλλά και για έναν άλλο ρόλο που έχουν παίξει και παίζουν τα μοναστήρια και η μοναστική ζωή. Χιλιάδες πλανημένοι ιερείς, μοναχοί και καλόγριες όλων των θρησκειών, παρασιτούν στα αστρικά πεδία αντιμετωπίζοντας μεγάλο πρόβλημα επιβίωσης, γιατί οι άνθρωποι πλέον έχουν γίνει άπιστοι και δεν καταφεύγουν στην μοναστική ζωή, όπως στα χρόνια τους. Τροφοδοτούν λοιπόν το φανατισμό τους μέσα στον κλήρο, την πολεμική κατά παντός αιρετικού, βρίσκοντας ή εφευρίσκοντας κατά ανάγκη, δήθεν εχθρούς του δόγματος που πρεσβεύουν, ανακυκλώνοντας το σκοταδισμό που έζησαν επί της γης. Αυτοί λοιπόν οι δήθεν υπέρμαχοι του όποιου δόγματος, αλλά και οι κατ' όνομα Χριστιανοί κάθε εκκλησίας, έχουν καταστήσει να είναι εμπόδιο και τροχοπέδη σε κάθε αληθινό Χριστιανό που θέλει να γνωρίσει το Χριστό, την Αλήθεια και την Αγάπη Του δίχως σύνορα, ελεύθερος από δογματισμούς. Αυτοί λοιπόν οι δήθεν θεματοφύλακες της Αλήθειας είναι αναπόφευκτο να βρεθούν στην πορεία κάθε ελεύθερου πνεύματος.

Αισθήματα αφόρητων ενοχών, βασανιστικών πειρασμών, κατάθλιψης, αυτοτιμωρίας και φόβων είναι μερικά μόνο από τα δείγματα που μπορεί να έχει κάποιος ο οποίος έχει συνδεθεί με τέτοιες αδελφότητες λόγω της περιορισμένης ιδέας του για το Θεό, της περιορισμένης αγάπης του για τον άνθρωπο. Όλες οι συλλογικές οντότητες πλάνης προσπαθούν με κάθε τρόπο να ανακυκλώνεται ο άνθρωπος στα πεδία της ύλης για να μπορούν να τρέφονται από αυτόν. Τον τελευταίο αιώνα οι εκκλησίες αδειάζουν, ο άνθρωπος γίνεται ρεαλιστής, άθρησκος και άπιστος και έτσι αυτές οι συλλογικές οντότητες υποσιτίζονται. Η σημερινή ανθρωπότητα παράγει υπερβολικά ζωικό και χημικό αιθέρα και μια μεγάλη ποσότητα αστρικού αιθέρα, πολύ αμφίβολης ποιότητας αλλά πολύ λίγο, ελάχιστο φωτεινό αιθέρα, αυτόν δηλαδή που κυρίως αποζητούν αυτές οι συλλογικές οντότητες. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτές οι ενέργειες ήταν το νέκταρ και η αμβροσία των Ολυμπίων Θεών. Τα θρησκευτικά πάθη, ο δογματισμός, ο φανατισμός, η θρησκευτική μισαλλοδοξία, αποφασίστηκε πώς είναι απαραίτητο να ενεργοποιηθούν για να παραχθεί φωτεινός αιθέρας και να συντηρηθούν αυτοί οι ψεύτικοι Θεοί οι οποίοι ενεργοποιούν μαζικά κινήματα και τυφλό πάθος για γνώση και υπερφυσικές δυνάμεις σε εκατομμύρια ανθρώπους. Αυτοί οι άσαρκοι ένοικοι του αστρικού πεδίου αποτελούν μια ιεραρχία που για να συντηρηθεί χρειάζεται φωτεινό αιθέρα που μόνο η ανθρωπότητα σε σάρκα μπορεί να παράγει. Είναι επόμενο λοιπόν να δημιουργούν εμπόδια σε οποιονδήποτε κινείται σε ενσυνείδητη πορεία πνευματικής εξέλιξης, με σκοπό να ματαιώσουν την αποδέσμευσή του από την ύλη και τη σάρκα. Με τις δυνάμεις που διαθέτουν, μπορούν ακόμα και να τον τρελάνουν, να τον σπρώξουν σε πάθη, αυτοκτονία, και έπειτα να καθορίσουν τον τόπο, χρόνο και σώμα που θα επαναγεννηθεί, ώστε να καθηλωθεί και να ματαιωθεί η εξέλιξή του. Οι δύο κατώτεροι

αιθέρους, ο χημικός και ο ζωικός που παράγει η ανθρωπότητα δεν είναι κατάλληλη τροφή γι' αυτούς, αλλά για εκείνες τις οντότητες των κατωτέρων πεδίων της γης ή των υποπεδίων της με τα οποία έχουν συνεργασία στην παρεμπόδιση της αποδέσμευσης της ανθρωπότητας, ώστε να ανακυκλώνεται στην ύλη. Τα ιερατεία όλων των εποχών γνώριζαν ότι στην προσευχή συγκεντρώνονται οι μεγαλύτερες δυνατότητες των ανθρώπων. Η προσευχή λοιπόν αποτέλεσε και αποτελεί ακόμα και σήμερα έναν τρόπο, ένα μέσο εξέλιξης όλων των κέντρων δυνατοτήτων του ανθρώπου και ενεργοποίησης των δυνάμεων που υπάρχουν μέσα του. Μπορεί λοιπόν κανείς να φανταστεί τα τεράστια φορτία ενέργειας τα οποία μπορεί να συσσωρευτούν από μαζικές προσευχές ανεξάρτητα από τη θρησκεία στην οποία ανήκουν. Το ερώτημα που προκύπτει είναι σε τι συντελούν αυτές οι ενέργειες, πού κατευθύνονται, τι ενεργοποιούν, τι παράγουν, και τι μορφοποιούν. Το πρόβλημα βρίσκεται στην ιδέα που έχει ο άνθρωπος για το Θεό. Όσοι πιστεύουν σε ένα Θεό βλοσυρό, εκδικητικό, σκληρό και ανελεή, άδικο, που φροντίζει μόνο τη φυλή ή το έθνος του και που είναι έτοιμος να κατακεραυνώσει την ανθρωπότητα, το μόνο που καταφέρνουν με τις προσευχές τους είναι να συντηρούν αυτούς τους κυρίους οι οποίοι σε αντάλλαγμα αλλά και ως επένδυση, τους παρέχουν θαύματα. Κάθε προσευχόμενος άνθρωπος στο Χριστό που αληθινά κινείται με ανιδιοτελή Αγάπη, Προσφορά και Έλεος, καθοδηγούμενος από το Άγιο Πνεύμα και ενεργοποιεί την υιότητά του, το Χριστό που φέρει μέσα του, τη Θεία του ουσία, έχει επίγνωση ότι η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού συμβαίνει μέσα στις ψυχές των ανθρώπων και όχι σαν υπερθέαμα στα σύννεφα. Έλκει και εκπέμπει Φως, Θεία Ενέργεια δηλαδή, μέσα στην οποία ενυπάρχουν και οι ενέργειες των αιθέρων, αλλά σε τέτοια ποιότητα ένωσης που όχι μόνο είναι αδύνατον να αποτελέσει τροφή για την ιεραρχία των ψεύτικων Θεών, αλλά συντείνει και στην διάλυσή τους. Βασική προϋπόθεση για τον προσευχόμενο, είναι η προσευχή του να μπορεί να φτάνει κατευθείαν στην Πηγή όπως δίδαξε ο Χριστός. Οι προσευχές δηλαδή των φανατικών, των θρησκόληπτων, των γεμάτων φόβο, ημιμάθεια και ιδιοτέλεια, ανεξαρτήτως θρησκευματος, προσφέρουν στους ψευδοθεούς τα καλύτερα γεύματα. Το ίδιο συμβαίνει και με όλους όσους διαλογίζονται για να εφησυχάσουν την συνείδησή τους ότι κάτι κάνουν, που παρουσιάζουν φοβίες και ψυχολογικά προβλήματα ή «παραξενιές» που δεν τους επιτρέπουν την ανακύκλωση της Αγάπης. Με την πάροδο των αιώνων, όλες αυτές οι συσσωρευμένες ενέργειες της ανθρωπότητας που απέκτησαν οντότητα, την χειραγωγούν, την περιορίζουν, την κατευθύνουν και μορφοποιούν ανάλογα ανακυκλώσεις της ύπαρξής τους στην ύλη. Ανάλογα με την διαστρέβλωση της Αλήθειας, την οποία μπορούμε να συναντήσουμε στην ιστορία του Ανθρώπου μέχρι και στον κόσμο των ιδεών του, έχουμε ανάλογα αποτελέσματα στις ίδιες του τις λειτουργίες. Όλες αυτές λοιπόν οι ενέργειες οι παραγόμενες από τις προσευχές και τα λατρευτικά των ανθρώπων, του παρέχουν θαύματα, δήθεν πνευματικά βιώματα, μπορούν ακόμα να του δημιουργήσουν οράματα αγγέλων ή προσώπων που λατρεύει, ή και τα πρόσωπα των Θεοτήτων που λατρεύει. Από αυτόν τον κανόνα δεν εξαιρούνται και οι κατ' όνομα Χριστιανοί, οι οποίοι είναι δυνατόν να έχουν οράματα αγγέλων ή ακόμα οράματα του Χριστού και της Παναγίας και αποκαλύψεις, με αποτέλεσμα να πιστεύουν όλο και βαθύτερα ότι βρίσκονται στο σωστό δρόμο. Οι εκατοντάδες των δήθεν πνευματικών Δασκάλων που ολοένα και αυξάνονται και που παρέχουν ευδαιμονία στους οπαδούς τους, ανήκουν στους επί γης συνεργάτες αυτής της ιεραρχίας των φυλετικών Θεών. Τους τροφοδοτούν όλους και ταυτόχρονα κινούν τα

νήματα των φυλετικών, εθνικών και θρησκευτικών πολέμων, ώστε να δυναμοποιείται η φόρτιση όλων των οπαδών. Όμως η παρούσα κρίση στην ανθρωπότητα τους έχει φέρει στα πρόθυρα υποσιτισμού. Το δικό τους νέκταρ λιγοστεύει και έτσι για την επίλυση του προβλήματος της επιβίωσής τους παίζεται ένα ολόκληρο θέατρο. Υπάρχει ένα πρόγραμμα που πραγματοποιείται με πολύ γρήγορους ρυθμούς, ώστε η κρίση της ανθρωπότητας να εκτονωθεί με τέτοιο τρόπο, ώστε όλοι να εφησυχαστούν ζώντας σε ένα προβατοποιημένο τρόπο ζωής. Αν ολόκληρη η Ανθρωπότητα έπεφτε σε κατάσταση θρησκευτικών και νοητικών, μαζικών εκστασιασμών, μέσα από μεγάλες συναθροίσεις, κηρύξεις ευαγγελίου ή άλλες θρησκευτικές τελετές και όλες οι σκέψεις και τα συναισθήματα, συντονίζονταν προς τα εκεί, θα παραγόταν τέτοια ποσότητα αιθέρων που θα έλυσε οριστικά το πρόβλημα της συντήρησής τους. Οι κομματικές και αθλητικές συναθροίσεις συντηρούνται, διότι λειτουργούν σαν προπαίδεια. Γι' αυτό το λόγο το επιστημονικά εκπαιδευμένο και υψηλά διανοητικά προσανατολισμένο τμήμα της Ανθρωπότητας θα έπρεπε να χρησιμοποιηθεί και σε συντονισμένες προσπάθειες για το ζητούμενο, μαζί με τους εκπροσώπους και ηγέτες των εθνών και θρησκειών και ταυτόχρονα με τη συμβολή των δυνάμεων επιρροής του κόσμου των καλλιτεχνών και των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Γίνεται επομένως μια προσπάθεια να βρεθούν σήμερα όλες οι ομάδες της ανθρωπότητας κάτω από τη μαγεία αυτής της μεγάλης παράστασης, που οργανώνεται εδώ και δεκαετίες, έτσι ώστε να μην υπάρχει καμία ομάδα που να μπορεί να την αντικρούσει. Ένας αντίπαλος είναι πάντα απαραίτητος για να υπάρχει το αντίπαλο δέος και να ενεργοποιεί μαχητικότητα. Σταδιακά κάθε άνθρωπος θα θέλει να σώσει τον κόσμο δια της βίας στο όνομα ενός Χριστού Κίβδηλου που παρουσιάζεται με πραότητα και καλοσύνη, με ανθρωπιστικές προθέσεις. Έτσι θέλει το Χριστό η ανθρωπότητα και γι' αυτό ξεχνούν εκείνο που γράφτηκε ότι στη Δευτέρα Του Παρουσία έρχεται ως Λέων για να κρίνει. Από την ιεραρχία των ψευθοθεών και των δήθεν μεγάλων Δασκάλων, προωθείται η εικόνα ενός Χριστού στις νεφέλες, σύμφωνα με τις γραφές, ώστε να παρασυρθούν όλοι. Από αυτές τις δυνάμεις και όχι κάποιες άλλες δήθεν σκοτεινές προπαγανδίζεται και ο Αντίχριστος, ώστε στο τέλος να εδραιωθεί η πίστη των ανθρώπων στο «Χριστό» που θα φανερωθεί σε μια μεγάλη παράσταση. Με αυτόν τον τρόπο, το πρόγραμμα και η εκτέλεσή του θα εμφανιστούν ότι είναι τέλεια, λογικά και θα περάσουν ικανοποιητικά και την πιο λεπτομερή εξέταση, ώστε η μάζα των ανθρώπων να πιστέψει στο τέλος ολοκληρωτικά στη μεγάλη παράσταση και να την υπηρετήσει με απόλυτη αφοσίωση. Η προετοιμασία της ανθρωπότητας λειτουργείται με πολλούς τρόπους αν και ιδιαίτερη αποτελεσματικότητα έχουν διάφορες συναθροίσεις Ευαγγελίου σε στάδια και τεράστια κτίρια, όπου ενεργοποιείται η ιδιαίτερη συναισθηματική φόρτιση, σαν μαζική ψύχωση συντονιζόμενη και καθοδηγούμενη από ειδικά εκπαιδευμένους ομιλητές. Σε μια συγκέντρωση 10.000 ανθρώπων με ένα μικρό τέχνασμα τίθεται κάτω από ψυχικό έλεγχο τουλάχιστον το 50% και το δυναμικό τους θα παρασύρει και άλλο ένα 25% κι έτσι έχουμε διαφορά τάσης τρία προς ένα. Αυτοί είναι δυνατόν να οδηγηθούν από έκσταση, σε θρησκευτική υστερία, επικλήσεις, ψαλμωδίες και οι ίδιοι σαν φορείς της επιδημίας, μιας πνευματικής υποδούλωσης από την οποία έχουν προσβληθεί. Η κινδυνολογία, ο φόβος κάποιου Αντίχριστου, τα προβλήματα που παρουσιάζει η ανθρωπότητα είναι τα κύρια σημεία που χρησιμοποιεί ο κάθε καθοδηγούμενος καθοδηγητής για να ενεργοποιήσει το συναισθηματικό μέρος του ακροατηρίου του. Σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις ο ίδιος ο ομιλητής δε γνωρίζει

από πού καθοδηγείται, πιστεύει ότι καθοδηγείται από την Αλήθεια, τον αληθινό Θεό και από Αγάπη. Κάθε εκκλησία έχει δημιουργήσει και ένα διαφορετικό Χριστό. Όλες οι απομιμήσεις Του όμως, ελέγχονται και τροφοδοτούν την ίδια αστρική πολυεθνική. Το κλειδί της απελευθέρωσης το έχει ο αληθινός Χριστός της Αγάπης.

Αποδέσμευση, χειρισμοί, επέμβαση Λόγου

Η εστίαση της συνείδησης προκαλεί καμπύλωση, στις διαστάσεις χώρου και χρόνου, δηλαδή πύκνωση ενέργειας και σχηματισμούς μορφών. Η σκέψη παράγει χρόνο και ο χρόνος μορφή, πράγμα που αποτελεί μαθηματική απόδειξη ότι ο νους παράγει και δημιουργεί σκεπτομορφές. Τι είδους και τι ποιότητας; Ανάλογες με το ύψος και την ποιότητα των ιδεών που διακατέχουν κάθε νου. Επομένως, αν δεν ελέγχουμε τις ιδέες μας, δεν ελέγχουμε ούτε την δημιουργική δύναμη, ούτε και τα μορφώματα-δημιουργήματά μας. Πότε συμβαίνει αυτό; Πότε δεν ορίζουμε δηλαδή την ζωή μας; Όταν επιτρέπουμε να την ελέγχουν άλλοι. Η συνείδηση της ύπαρξης είναι περιορισμένη στο χωρόχρονο, ευνουχισμένη και στείρα από το δρεπάνι του Κρόνου Χρόνου-Χάρου. Η συνείδηση της ύπαρξης δηλαδή, είναι βρώσιμη, τρέφει τον Κρόνο που τρώει τα παιδιά του και τους αγγέλους του, οι οποίοι έχουν κάθε συμφέρον να μας ανακυκλώνουν στην μορφή. Από την άλλη, αυτό σημαίνει ότι μόνο όταν απελευθερωνόμαστε από το χωρόχρονο παύουμε να αποτελούμε τροφή για κάποιους άλλους. Η σύγχρονη φυσική μας λέει ότι σε μια μελανή οπή του διαστήματος, η αντίληψή μας αντιστρέφεται. Το τετραξονικό σύστημα, τρεις διαστάσεις χώρου συν χρόνος, μετατρέπεται σε ένα άλλο τετραξονικό σύστημα τριών διαστάσεων χρόνου συν χώρος. Η μάζα αυξάνεται και ο χρόνος επιταχύνεται. Επομένως, όσο αυξάνει η συνειδητότητα, αυξάνει η επιτάχυνση χρόνου και όπως ένα άστρο τελικά ή θα σβήσει ή θα εκραγεί για να γεννήσει χιλιάδες άλλα, σαν σούπερ νόβα, όμοια και ο άνθρωπος μπορεί να πεθάνει ή να αναστηθεί. Αλλά, όπως έλεγε και η παραβολή του Χριστού «ο κόκκος του σίτου», ή θα αλεστεί και θα ανακυκλωθεί ως τροφή ή θα θαφτεί η πνευματική συνείδηση ενός ανθρώπου μες στην υλική συνείδηση της μάζας και έτσι μέσα από αυτόν τον θάνατο, βγαίνει η ζωή. Είναι η Θυσία που επιφέρει ζωή και όχι η ανακύκλωση. Ποιός είναι ο παράγοντας που καθορίζει αν ένα άστρο θα γίνει σούπερ νόβα ή απλά θα σβήσει; Πρέπει να μπορεί ή αλλιώς να θέλει, δηλαδή γίνεται ενσυνείδητα και όχι τυχαία. Ποια είναι η ιερή τριάδα που νικάει την δυάδα του χωρόχρονου; Είναι η Συνείδηση-Θέληση-Μνήμη. Όταν και όσο δεν συμβαίνει αυτό, τότε χειραγωγεί την συνείδησή μας κάθε στιγμή στο παρόν, την θέλησή μας στο μέλλον και την μνήμη μας στο παρελθόν. Σχετικό με την γένεση την ουσία και τον ρόλο αυτών των μεγάλων ανθρώπινων Συλλογικών Όντων είναι ο Τροχός του Γίνεσθαι. Η γνώση για την φύση του αστρικού ρευστού και τις κινητήριες δυνάμεις των ρευμάτων του δεν επιτρέπει να συγχέουμε τα αυτενεργά κοσμικά ρεύματα με τα τεχνητά ρεύματα που δρούν δια μέσου των συμπαθητικών αλύσων, δηλαδή των αστρικών συνδέσεων. Αν αψηφήσει τα κοσμικά ρεύματα ο κίνδυνος που διατρέχει είναι ο κατακερματισμός η μερική ή η ολική αποσύνθεση. Αν διεισδύσει στο ρεύμα μιας ισχυρής αλύσου ο κίνδυνος που τον απειλεί είναι η υποδούλωση η απορρόφηση (ενίοτε και ασυνείδητη) της προσωπικότητας του από το Εγρηγορός που διέπει την Άλυσο. Αν όμως απερίσκεπτα αντιταχθεί στο ρεύμα για να το πολεμήσει χωρίς να έχει φροντίσει εκ των προτέρων να δημιουργήσει μια αντιτιθέμενη μαγνητική άλυσο που συνδέει ανθρώπους ταγμένους στον ίδιο σκοπό, με μια δύναμη που να μπορεί να εξουδετερώσει την πρώτη, τότε κινδυνεύει να

κεραυνοβοληθεί με την κυριολεκτική έννοια του όρου. Όταν αντιληφθούμε μια σκεπτομορφή την οποία δημιουργήσαμε τώρα ή στο παρελθόν και θέλουμε να απαλλαγούμε από την επίδρασή της, τι μπορούμε να κάνουμε ή τι δεν πρέπει να κάνουμε; Πρώτον δεν στήνουμε πόλεμο, διότι αντιπαράθεση με αυτήν σημαίνει ότι την προπονούμε, την ενισχύουμε. Ο ψυχικός κραδασμός μας να απαλλαγούμε από την επίδρασή της, επιφέρει ενίσχυση του δικού της ψυχικού σώματος. Ένας τρόπος να απεμπλακούμε είναι η αδιαφορία. Εύκολα λέγεται και αρκετά δύσκολα εκτελείται. Ένας δεύτερος τρόπος είναι η στρατηγική ικανοποίηση της σκεπτομορφής. Κάποια στιγμή θα την ικανοποιήσουμε για να μην στήσουμε πόλεμο, σαν μια αναγκαία κατάσταση. Όπως δίνουμε λίγο φαγητό σε ένα αγριεμένο ζώο, περισσότερο για να το καλμάrouμε και όχι να το θρέψουμε. Θα το ταΐσουμε μια – δύο φορές αλλά δεν θα του δίνουμε πολύ φαγητό. Αργότερα θα το κάνουμε πιο αραιά, όλο και πιο αραιά. Ένας άλλος τρόπος αδρανοποίησης αρνητικών στοιχειακών είναι η δημιουργία ενός αντιστοιχεικού. Δηλαδή, αν έχουμε ένα στοιχειακό επιθυμίας που μας ωθεί σε μία κατεύθυνση που θέλουμε να αποφύγουμε, θα δημιουργήσουμε ένα στοιχειακό σκέψης τροφοδοτώντας το επί μία σειρά ημερών και τότε θα το αφήσουμε μόνο του να τα βάλει με εκείνο το οποίο μας απασχόλησε. Πολλοί έχουν απαλλαγεί με αυτόν τον τρόπο από πολλές τάσεις, ροπές, πάθη κ.λπ. Η βιολέ ενέργεια, πράγματι αποτελεί μια καλή ασπίδα και ένα δυνατό όπλο, με την προϋπόθεση ότι ο μαθητής γνωρίζει να διαχειρίζεται όλο το «φάσμα» της. Κάποια τυχαία όμως διακοπή της χρήσης της φλόγας –αν φυσικά ο μαθητής έχει καταφέρει να την ενεργοποιεί καθημερινά σωστά– τον αφήνει τελείως ακάλυπτο και ξεσηκώνει από την αντίπαλη αρνητική αστρική παράταξη, θύελλα αντιδράσεων/επιδράσεων, που διαταράσσουν με μορφή κακοτυχιών και συμφορών τη ζωή του, διότι αν τα αρνητικά στοιχεία αντιληφθούν ότι «κάποιος» πειράζει το «φαΐ» τους, στρέφονται να κατασπαράξουν αυτόν που τους επιτίθεται. Αποτέλεσμα: ο καλόπιστος χρήστης της Βιολέ ενέργειας/φλόγας, γίνεται απόλυτα εξαρτημένος από τη δύναμή της, αφού είναι 'ασφαλής', μόνο αν τη χρησιμοποιεί διαρκώς (καθημερινά), αυξάνοντας ολοένα την έντασή της. Μ' αυτό τον τρόπο όμως, σπαταλά όλη του την ενέργεια/δύναμη σε έναν ξένο αγώνα, με την ελπίδα πως στο σύμπαν της διττότητας, θα επικρατήσει μόνο το θετικό. Όμως καλό θα είναι ο άνθρωπος να μην επεμβαίνει ...σε «ξένες υποθέσεις», αλλά όσο θα βρίσκεται μέσα σ' αυτόν τον κόσμο, να διασφαλίζει την ισορροπία του, χωρίς να διεγείρει καμιά από τις δύο αντίθετες δυνάμεις. Για προστασία, να ΝΤΥΝΕΤΑΙ την Αλήθεια μαζί με το Φως το Αληθινό που αυτή φέρνει μαζί της, το οποίο χωρίς μάχη ΑΚΥΡΩΝΕΙ κάθε κακόβουλη επίδραση. Επίσης κόβοντας υλικούς δεσμούς και εξαρτήσεις, να προετοιμάζει τον εαυτό του για την αποχώρηση από το σύμπαν της πλάνης και την επιστροφή του στην Ιερή Πατρίδα. Και για να υπογραμμίσω τις δυνατότητες του Αληθινού Φωτός σε αντίθεση με την πάσης φύσεως φωταύγεια ή λυκόφωτη φλόγα της Εωσφορικής Ανταυγής, όπως το Πυρ της Ιεραρχίας των Δασκάλων της Λευκής Αδελφότητας, υπενθυμίζω το απόσπασμα από το Ευαγγέλιο του Φιλίππου : ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΦΙΛΙΠΠΟΥ (ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΚΟΠΤΙΚΑ PATERSON BROWN, ΕΛΛΗΝΙΚΑ: ΑΝΔΡ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ), www.metalog.org/files/philip.html «§143. Αυτός που έχει λάβει αυτό το Φως, ούτε θα ιδωθεί (δεν θα μπορέσει να γίνει αντιληπτός από τις σκοτεινές δυνάμεις), ούτε θα αιχμαλωτισθεί, ούτε θα μπορέσει κανείς να τον ταραξει, ακόμη και αν κοινωνικοποιείται μέσα στον κόσμο. Και επιπλέον (όταν) αυτός αφήσει τον κόσμο, θα έχει ήδη λάβει την Αλήθεια». Μια παλαιότερη αναφορά από τον Ερμή τον Τρισμέγιστο,

υποστηρίζει την ίδια θέση : ΕΡΜΗ ΤΟΥ ΤΡΙΣΜΕΓΙΣΤΟΥ ΕΡΜΗΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΜΟΣ Α ΛΟΓΟΙ Ι-ΧVIII, Π. ΡΟΔΑΚΗΣ & ΑΠ.ΤΖΑΦΕΡΟΠΟΥΛΟΣ: λογος ις' «§ 16.

Σ' όποιον λοιπόν το Λογικό (ο Ανώτερος Νους) λάμπει σαν ακτίνα ήλιου (και αυτοί είναι λίγοι), ο δαίμονας καταργείται. Γιατί κανένας ούτε από τους δαίμονες ούτε από τους θεούς δεν ισοδυναμεί σε τίποτα με μια ακτίνα του Θεού (με το Φως το Αληθινό) όλοι οι υπόλοιποι (άνθρωποι) κατευθύνονται ανάλογα με τις διαθέσεις των δαιμόνων και ως προς τις ψυχές και ως προς τα σώματα και μένουν ευχαριστημένοι και δέχονται τις ενέργειες εκείνων (των δαιμόνων)». Τελικά όταν αποφασίσουμε να βαδίσουμε συνειδητά είμαστε υπεύθυνοι όχι μόνο να μην κατασκευάσουμε αρνητικά στοιχειακά αλλά και να έχουμε θετική στάση προς την ζωή. Η θετική μας στάση περιλαμβάνει την προστασία μας από τα αρνητικά στοιχειακά των άλλων ανθρώπων. Κατ' αρχήν θα μπορούσε κανείς να ζητήσει για τον εαυτό του μία διαρκή κατάλληλη αποτελεσματική ασπίδα ώστε να μην τον αγγίζουν τα αρνητικά στοιχειακά των άλλων που είτε απευθείας στέλνονται για εκείνον, είτε σαν ομαδικά στοιχειακά τον επηρεάζουν και αυτόν. Κάποιος που έχει συνειδητοποιήσει την ευθύνη της ίδιας του της ύπαρξης δεν περιορίζεται μόνο στα όρια του εαυτού του. Δεν αρκεί να δημιουργήσει μία ασπίδα όπου να πέφτει και να αναπηδάει το στοιχειακό επιστρέφοντας πίσω στην πηγή της προέλευσής του. Η συναίσθηση ότι όλοι έχουμε την ίδια ευθύνη για τους άλλους πρέπει να μας κάνει να σκεφτούμε πως μπορούμε να δημιουργήσουμε μια τέτοια ασπίδα η οποία θα είναι άμυνα για εμάς και μετατροπέας των αρνητικών κραδασμών σε ευλογία για τον αποστολέα. Αυτό που θα μας στείλει κάποιος για να μας βλάψει εμείς θα πρέπει να το επιστρέψουμε ως ευλογία για εκείνον. Έτσι, έρχεται στο προσκήνιο η αλχημική μέθοδος της μεταστοιχείωσης και όχι της στείρας άμυνας. Οι συγκεντρωμένες αρνητικές μάζες στοιχειακών τούτο τον καιρό έχουν σκεπάσει την Ελλάδα και ευρύτερες περιοχές στον κόσμο. Ο καθένας μας βέβαια, άλλος πολύ άλλος λίγο, έχει συμμετάσχει με τον δικό του τρόπο στην κατασκευή τους. Μπορούμε να προσπαθήσουμε να κάνουμε καλή χρήση του θείου δώρου της σκέψης ώστε δημιουργώντας σκέψεις που εκφράζουν τις Θείες Ιδέες δια λόγου η οποιωνδήποτε άλλων εκφραστικών μέσων διαθέτουμε, να τις εκπέμψουμε δυναμικά στον χώρο αφήνοντάς τες να δρουν με τον δικό τους τρόπο. Όταν τέτοιες θετικά στοιχειακά – σκεπτομορφές ομαδοποιηθούν και ξεπεράσουν το πρόβλημα της κρίσιμης μάζας, σχηματίζουν αιθερικό σώμα (σώζονται μέσα σε αυτό) και τείνουν να υλοποιηθούν άμεσα μέσα από ανάλογους δέκτες.

Τότε μόνο μπορούμε να ελπίζουμε ξανά στην δυνατότητα μας να δημιουργήσουμε έναν πραγματικά πολιτισμένο και θαυμαστό κόσμο γύρω μας και να κινηθούμε από τα κατώτερα πεδία που τώρα είμαστε βυθισμένοι, σε άλλα ανώτερα. Αν η κραδασμική δραστηριότητα ελεγχθεί καταλλήλως, ο άνθρωπος θα είναι σε θέση να βιώνει όλη την χαρά της ζωής και ταυτόχρονα να μην σκλαβώνεται απ' αυτήν. Είναι πολύ πιο δύσκολο να ελεγχθεί η δραστηριότητα από τη στιγμή που έχει αρχίσει και βρίσκεται σε αύξηση. Η συναναστροφή με καλούς ή κακούς, με άτομα ανώτερης ή κατώτερης τάξης έχει μεγάλη επίδραση πάνω στην ζωή και το χαρακτήρα του ανθρώπου. Οι σκέψεις των σοφών επεξεργάζονται το πεπρωμένο τους, ανάλογα με την δύναμη, την ισχύ και την αγνότητα του νου τους. Ένας ορισμένος χρόνος απαιτείται για το ψήσιμο ενός φαγητού. Ο βαθμός δύναμης της σκέψης και η διάρκεια του χρόνου, ορίζουν το αποτέλεσμα και την ολοκλήρωσή της. Η υπομονή εξασφαλίζει την διαδικασία της προετοιμασίας. Αν ο χρόνος επισπευσθεί, το

φαγητό θα μείνει άψητο, ενώ εξαιτίας υπερβολικής θερμοκρασίας θα καεί. Αν ο χειριστής των νοητικών κραδασμών δεν έχει υπομονή, τότε η δύναμη της σκέψης θα σπαταληθεί, ακόμα και αν έχει διανύσει την μισή απόσταση ως την εκπλήρωσή της. Αν δοθεί υπερβολική δύναμη σκέψης στην επίτευξη ενός οποιουδήποτε πράγματος, τότε αυτή το καταστρέφει καθώς το προετοιμάζει. Προκειμένου να μεταδώσει σκέψη και αίσθημα σε κάποιον άλλο, ο άνθρωπος πρέπει να τηρεί τους ίδιους κανόνες που ισχύουν για την φωνή και το λόγο. Όσο πιο δυνατά μιλάει κανείς σε μια συγκέντρωση, τόσο περισσότερο ελκύει την προσοχή και όλοι οι παρόντες αναγκαστικά τον ακούνε. Όπως η γλυκύτητα της φωνής έχει μια ελκτική δύναμη, το ίδιο και η λεπτότητα της σκέψης και του αισθήματος. Οι κραδασμοί του Μυητή Δασκάλου, όπως ήταν η Αρχαία παράδοση, επενεργούσαν στους κραδασμούς του εγκεφάλου των μυστών και προκαλούσαν πνευματική και ψυχική διέγερση, που αύξανε την κραδασμιακή τους ικανότητα. Έτσι μπορούσαν να συλλαμβάνουν σκεπτομορφές οι οποίες σε άλλες περιπτώσεις θα ξέφευγαν ή δεν θα μπορούσαν να τις συλλάβουν μόνοι τους. Τα κύματα συναισθημάτων των ανθρώπων προκαλούν συναισθηματικές δονήσεις και κυρίως την ώρα της προσευχής. Η συγκέντρωση των σκέψεων των προσευχομένων στο πρόσωπο του θεού ή κάποιου αγίου, διεγείρουν συναισθήματα και αφυπνίζουν σκεπτομορφές, που γίνονται πολύ έντονες και ορατές από τις ουράνιες οντότητες. Οι σκεπτομορφές που μεταδίδουν οι άνθρωποι, παραμένουν στη συγκεκριμένη περιοχή μέχρι να εξισορροπηθούν από άλλες σκεπτομορφές. Η προσωπικότητά μας είναι το ενεργειακό όχημα εκδήλωσης των εγώ, ένα όχημα που επιζεί και μετά το θάνατο του φυσικού σώματος για διάστημα ανάλογο με την ενέργεια που έχει απορροφήσει κατά την διάρκεια της ζωής. Αν η ενέργεια αυτή είναι αρκετή μπορεί ακόμα να γίνει ορατό στον τρισδιάστατο κόσμο μας πολλά χρόνια μετά το φυσικό θάνατο, είναι αυτό που αποκαλούμε φάντασμα. Οι ψυχές των νεκρών πολλές φορές παραμένουν εκεί στη στρατόσφαιρα και ιονόσφαιρα. Το χειρότερο όμως είναι ότι τα εγώ αυτά εγκλωβίζονται μέσα τους ουσία, η οποία είναι το μόνο αληθινό και πραγματικό που έχουμε, η μοναδική μας σύνδεση με θεϊκή σπίθα. Τα εγώ σαν ηλεκτρόνια βομβαρδίζουν τον πυρήνα της ατομικότητας της ψυχής μας και οδηγούμαστε στην εσωτερική διάσπαση, στην εσωτερική μόλυνση, μιας ακτινοβολίας που ενεργοποιήσαμε οι ίδιοι αυτοκαταστροφικά. Η αναγέννησή μας μοιάζει αντίστοιχα με την από μέσα προς τα έξω θεληματική θυσία της ατομικότητας στο όλον, πράγμα που αντιστοιχεί στο αστρικό φαινόμενο SUPER NOVA, δηλαδή μεταμόρφωση του όντος που γεννά από μέσα του νέους κόσμους. Οι ψεκασμοί και οι ακτινοβολίες έχουν στόχο το μούδιασμα και τον έλεγχο του πανανθρώπινου νου, όπως συμβαίνει με την τεχνική της εφαρμογής το δόγμα του σοκ. Η σύγχυση και ο πόνος της εμπειρίας τους εμποδίζει να επιστρέψουν στη συχνότητα του χώρου όπου ανήκουν. Η συλλογική συνείδηση της ανθρωπότητας βρίσκεται διχασμένη. Το ένα κομμάτι της πληγώνει το άλλο και το εξαναγκάζει να αφυπνιστεί με την ίδια θέληση που έχει το άλλο να το αγκαλιάσει και να το μετουσιώσει. Διότι δεν πρόκειται να τελειώσει με τον θάνατο του αρνητικού τμήματος, του σφετεριστή οικειοποιητή, αλλά με την μετουσίωσή του, διαφορετικά η ιστορία επαναλαμβάνεται και η ανθρωπότητα αυτοκαταστρέφεται, αυτοκτονεί και έτσι έχουμε μία συλλογική κατάσταση Ιούδα. Οι ραδιενεργοί πυρήνες είναι θνητοί (Ιούδας), επειδή τα νετρόνια έγιναν πρωτόνια και το αντίστροφο, όπως ακριβώς οι μυστικιστικές και αποκρυφιστικές λειτουργίες παθαίνουν εκπόλωση λόγω της παρεμβολής του εγώ, οδηγώντας στην κατάσταση της πνευματικής

αυτοχειρίας. Σήμερα παρακολουθούμε την αυτοκτονία της αυτοκρατορίας της ύλης, παρακολουθούμε την αυτοκτονία του βασιλέα της υλικής συνείδησης, τον βασιλέα της γης και την Ανάσταση του Ανθρώπου στη Βασιλεία των Ουρανών. Ανάλογα με την ατομική αντίδραση της σχάσης του πυρήνα όταν βομβαρδίζεται με ηλεκτρόνια έχουμε το δεύτερο θάνατο της Ψυχής που καίγεται λόγω της ακατάσχετης τριβής που έχει από μία ολόκληρη λεγεώνα διαφόρων εγώ.

Η Βούληση μετουσιώνει, όταν η Αλήθεια μας απελευθερώσει

Σύμφωνα με το Πυθαγόρειο θεώρημα, το άθροισμα των τετραγώνων των δύο κάθετων πλευρών ενός ορθογωνίου τριγώνου ισούται με το τετράγωνο της υποτείνουσας. Η μία κάθετη πλευρά αντιστοιχεί στον Νόμο της βούλησης, η δεύτερη στον Νόμο της ανταπόδοσης και η υποτείνουσα στον Νόμο της Θείας Πρόνοιας. Έτσι η Πρόνοια διαπλάθει το Μέλλον με σοφία, απαξιώνοντας να δεσμεύσει την ανθρώπινη βούληση όπως και να παραβεί τον Νόμο της ανταπόδοσης. Σε περίπτωση διαμάχης, η τελευταία λέξη ανήκει, πάντοτε στην Πρόνοια. Οι δύο άλλες δυνάμεις μπορεί στιγμιαία να αντιταχθούν στα σχέδια Της και να καθυστερήσουν την εξέλιξη τους. Τι είναι όμως ο χρόνος για την Θεία Σοφία; Τίποτε δεν υπερσχύει σε τελική ανάλυση του «Προνοιακού συμβάντος», κυρίως επειδή είναι ασταθές ως προς την εκδήλωσή του και εκπληρώνει πάντοτε τον σκοπό του με οποιονδήποτε τρόπο. Μόνον ο χρόνος και η μορφή ποικίλουν. Όμως η Πρόνοια δεν αλυσοδένεται ούτε στο ένα ούτε στο άλλο. Ο πραγματικός μύστης, όπως ο Γκάντι, είναι ταυτόχρονα άνθρωπος της βούλησης και της πίστης, και δεν αγνοεί ότι στην εξισορροπημένη αρμονία αυτών των δύο ισχύων έγκειται η ύπατη μαγική δύναμη.

Εξ άλλου, το εσωτερικό και απόκρυφο *Magnes* (άλλη ονομασία του [Μεγάλου Μαγικού Παράγοντα ή του Αστρικού Φωτός ή Οργονοενέργειας ή Αιθέρος ή Ιόχρωος Πυρός](#) ►) δεν είναι τίποτε διαφορετικό. Μια τέτοια αρμονική ιδιοσυγκρασία εισέρχεται σε έναν κύκλο ενωμένων βουλήσεων χωρίς να παραιτείται σε τίποτε από την δική της. Προσθέτοντας την δύναμή του στην δύναμη των αδελφών του, διατάσσει εν ονόματι του, όπως και εν ονόματι τους. Κυριαρχεί επί των αστρικών ρευστών και παρεμποδίζει τις αντίθετες βουλήσεις. Ο Μύστης στην πραγματικότητα ενεργεί τόσο αφ' εαυτού όσο και παρακινούμενος από την συλλογική βούληση των υπολοίπων αδελφών του που είναι συντονισμένοι με το Θείο Θέλημα, δηλαδή τους Θείους Νόμους. Λέγεται ότι η Πίστη μετακινεί βουνά, αλλά είναι εξ ίσου σίγουρο ότι τίποτε δεν αντιστέκεται στην Βούληση. Τι να πει κανείς για την αποτελεσματικότητα της Βουλήσεως των Μυστών, που εμπεριέχει αρμονικά και τα δύο; Και η Επιθυμία επίσης είναι δημιουργική, επειδή πηγάζει έμμεσα και από την μια και από την άλλη. Σχετίζεται με την Βούληση, όσον αφορά τον ασυνείδητο δεσποτισμό της ορμητικότητας της και με την Πίστη, όσον αφορά την αδικαιολόγητη και ενίοτε παράλογη εμπιστοσύνη που έχει για την ικανοποίηση της.

Το κλειδί της σκλαβιάς και της ελευθερίας μας όμως, κρύβεται στην μνήμη. «Η επέμβαση στην μνήμη είναι το κλειδί για τον έλεγχο της θέλησης». Μόνον όποιος φωτίζεται από το Άγιο Πνεύμα δεν παράγει δεσμευτικές σκεπτομορφές, διότι συνδέεται με τα Ιερά Ουράνια Αρχέτυπα του Χριστού που σκήνωσε εν υμίν. Είναι αξιοσημείωτο ότι κανένας θεός μες τους αιώνες της ανθρώπινης Ιστορίας δεν έκανε κάτι τέτοιο, όπως επίσης και κανένας Μύστης ή Δάσκαλος (επειδή γνώριζαν τις συνέπειες των Θείων Νόμων) δεν τόλμησε να πει «Εγώ Ειμί το Φως και η Αλήθεια και η Ζωή η Αιώνια», παρά μόνο ο Χριστός. Ο καμπαλιστικός Αδάμ εμφανίζεται στην

εξορία του Μαλκούτ ως ένας ουράνιος εκθρονισμένος μονάρχης στον οποίο ως εμπαιγμός δόθηκε η εξουσία του κάτω κόσμου. Αλλά το πραγματικό βασίλειο του ανθρώπου θα του δοθεί αργότερα... Ήδη ορισμένες ενδείξεις γίνονται αντιληπτές και θυμίζουν τον λόγο του Ευαγγελίου που λέει ότι το βασίλειό του δεν είναι αυτού του κόσμου. Αυτή θα είναι η θριαμβεύουσα Βούληση και ο Μονάρχης που θα αποκατασταθεί στην νόμιμη κληρονομιά του θα αναλάβει κατά την μεταμόρφωσή του την συμπαντικά αναγεννημένη Φύση. Κατανοούμε βέβαια ότι ο διαμελισμένος από τους Γίγαντες (οι άγριες δυνάμεις της αντικειμενικής φύσεως δηλαδή του γήινου υλικού κόσμου) είναι η οντολογική αρχή του ανθρώπου, που αποσυντίθεται σε υποπολλαπλάσια δια μέσω του χώρου και του χρόνου. Η θεά που προστρέχει να τον βοηθήσει και που ετοιμάζει την αποθέωσή του συγκεντρώνοντας τα διάσπαρτα μέλη του, είναι η ουράνια και προνοιακή ανθρωπότητα που κατήλθε να βοηθήσει την πάσχουσα γήινη ανθρωπότητα αποστέλλοντάς της Μεσσίες και διδάσκοντάς της την κοινωνική ολοκλήρωση κατά την διάρκεια του γήινου βίου καθώς και την επανενσωμάτωση με την ουράνια ανθρωπότητα μετά τον θάνατο. Τέλος η ανάσταση του, είναι η επιστροφή των υποπολλαπλασίων του ανθρώπου στην ενότητα, της διαφοροποιημένης ύλης στην πρωταρχική ουσία, του χρόνου στην αιωνιότητα, του διαστήματος στο άπειρο. Είναι ο άνθρωπος που έχει επανασυνδεθεί και που κατέκτησε την δόξα του θείου του πεπρωμένου, ο Άνθρωπος Λόγος Ιωάννης Χριστός, το Θείο Πνεύμα Αδάμ Ηλίας Μελχισεδέκ Βασιλεύς Δικαιοσύνης και Αρχιερέυς Ειρήνης του Εαυτού Του. Ο άνθρωπος είναι μια πηγή δονήσεων που με τους λόγους, τις σκέψεις και τα συναισθήματά του αφυπνίζει και ενεργοποιεί ανάλογες ποιότητες παλμοδονήσεων με αυτές που εκπορεύει. Γι' αυτό όταν κάποιος συντονίζεται σε υψηλά επίπεδα Θείων Ιδεών λειτουργεί ως ζωντανό έργο. Η Φαντασία της Φύσης είναι ο Αστρικός Κόσμος, δηλαδή δημιουργία που φαντάζεται (συλλαμβάνει) και στην συνέχεια εκδηλώνει ο Ύπατος Νους. Η πρώτη εκδήλωση λαμβάνει χώρα στον Κόσμο των Αρχετύπων (ή των Ιδεών), η δεύτερη στον Αστρικό Κόσμο και η τρίτη στον Φυσικό ή στον Αισθητό Κόσμο. Ο άνθρωπος δια του νου και της βουλήσεως δημιουργεί υλικά αντικείμενα τα οποία δεν προϋπάρχουν στις μορφές του Αστρικού Φωτός που τείνουν να υλοποιηθούν, αλλά ως καινούρια δημιουργήματα αντανακλούν με την σειρά τους τις μορφές τους στο Αστρικό Φως. Αναπτύσσει και χρησιμοποιεί τις πλέον διαφορετικές και ενεργές δυνατότητες ταυτόχρονα.

Πρόκειται για μια πραγματικά μεγάλη κλίμακα διαβαθμιζόμενων ρευστών. Φτάσαμε λοιπόν στην θεωρία των σημείων αναφοράς που χρειάζεται η ανθρώπινη Βούληση για να ενεργήσει προς το εξωτερικό περιβάλλον. Αυτή η θεωρία συμπληρώνει εκείνη των αυτενεργών σφραγίδων που λέει ότι: η Φύση εκπίπτοντας παράλληλα με τον άνθρωπο κατά την διασπορά των Αδαμικών υποπολλαπλασίων σφραγίδες-νόμους αποτυπώνει –από πάνω προς τα κάτω– στην κλίμακα των ομοιωμάτων. Στο κάτοπτρο των φυσικών σφραγίδων μπορεί κανείς να μελετήσει την ίδια την ουσία των πραγμάτων και να συλλάβει την σκέψη που επόπτευε την υλοποίησή τους. Έτσι νόμος αυτού του ενσώματου κόσμου είναι, ότι οι ουσίες μπορούν να εκδηλωθούν μονάχα χάρη στις κατάλληλες μορφές που τους χρησιμεύουν ως κάλυμμα και προφύλαξη. Από αυτό λοιπόν προκύπτει ότι η βουλευτική υπόσταση του ανθρώπου μπορεί να γίνει δημιουργός έξω από την σωματική φυλακή, βασιζόμενη σε ένα σημείο αναλογικά αντίστοιχο με την εκφρασμένη βούληση. Στηριζόμενη σε ένα σημείο ανάλογο της φύσεως της, που την εκφράζει τέλεια και την συμβολίζει απόλυτα, η Βούληση γίνεται Λόγος και η Εδεμική

δυναμικότητα φαίνεται ότι της παραχωρείται εκ νέου. Συνεπώς σε αυτό το σημείο θα χαρακτηρίζαμε τον ανθρώπινο Λόγο ως την συγκεκριμενοποιημένη και ακριβή βούληση, η οποία στηρίζεται σε ένα έμβλημα που την ισχυροποιεί. «Το σημείο ή και το σύμβολο, εκφράζει το πράγμα (ή το ον). Το πράγμα είναι η ιδιότητα του σημείου. Υπάρχει αναλογία ανάμεσα στο σημείο και το σημαινόμενο πράγμα. Όσο πιο τέλει είναι το σημείο, τόσο πιο ολοκληρωμένη είναι η αναλογία. Αλλά δεν είναι μόνο, η αυτοτελής μελωδία η οποία μπορεί να εκφράσει μια πνευματική (κοσμολογική π.χ.) αρχή ή νόμο, αλλά κυρίως και προπαντός τα συστατικά στοιχεία (οι τόνοι) που αποτελούν κάθε μελωδία, τα οποία χαρακτηρίζουν πάντα μια ορισμένη βαθμίδα στην νοητική κλίμακα και από την αρχαιότητα έχουν σχέση με τα πλανητικά σώματα του συστήματός μας, με τα φωνήεντα των αλφαβήτων, με τα χρώματα και με όλες γενικά τις αντιστοιχίες του ιερού αριθμού 7. Η μουσική δημιουργεί και αυτή σκεπτομορφές ανάλογης ποιότητας με τη σύλληψη της αρχικής ιδέας, αλλά και της έκφρασης του δημιουργού της. Οι καλλιτέχνες φέρουν ευθύνη για την επίδραση θετική ή αρνητική των έργων τους στον άνθρωπο. Όταν ο ήχος μιας καμπάνας δημιουργεί μια γιγάντια σκεπτομορφή η οποία δονείται αιωρούμενη μέχρι και δύο ώρες μετά το χτύπημά της, κατανοείτε τι συμβαίνει σε μια συναυλία ή κατά την επανάληψη τηλεοπτικών μουσικών εκπομπών χαμηλής ποιότητας. Ο λόγος επενεργεί επί των ψυχών και οι ψυχές επενεργούν επί των σωμάτων. Έτσι, μπορεί κανείς να τρομοκρατήσει κάποιον, να τον παρηγορήσει, να τον αρρωστήσει, να τον θεραπεύσει, να τον σκοτώσει, αλλά και να τον αναστήσει μέσω των λόγων. Προφέροντας ένα όνομα είναι σαν να δημιουργείς ή να επικαλείσαι ένα ον. Στο όνομα εμπεριέχεται η δοξασία τον λόγου ή του πνεύματος του ιδίου του όντος. Όταν η ψυχή επικαλείται μια σκέψη, το σημείο αυτής της σκέψεως εγγράφεται από μόνο του στο (Αστρικό) φως. Επικαλούμενος κάτι είναι σαν να το εξορκίζεις, σαν να ορκίζεσαι σε αυτό. Είναι σαν να πραγματοποιείς μια πράξη πίστεως εν ονόματι αυτού που ορκίσθηκες. Είναι σαν να κοινωνείς με την ιδιότητα που εκφράζει. Τα λόγια λουπόν είναι από μόνα τους καλά ή κακά, δηλητηριώδη ή σωτήρια... Ο ήχος είναι το ενδιάμεσο μεταξύ της αφηρημένης ιδέας και της συγκεκριμένης μορφής. Οι ήχοι διαπλάθουν στον αιθέρα σχήματα και η αντίστοιχη δύναμη που τις σχηματίζει δημιουργεί αποτυπώματα. Ο ήχος έχει δύναμη και όπως είναι γνωστό, ο ανθρώπινος λόγος είναι το πιο δύσκολο και το πιο τέλει μουσικό όργανο. Ο ήχος, το ύδωρ και η ύλη είναι έννοιες αντίστοιχες με το Ρυθμό, το Πυρ και το Πνεύμα. Ο ήχος είναι δόνηση και ο Ρυθμός είναι παλμός. Ο προσευχόμενος άνθρωπος παλμοδονείται καθώς η Ψυχή πυροδοτεί το Πνεύμα του. Επομένως κατά την προσευχή, όπου ενώνεται ο παλμός με την δόνηση, το ύδωρ με το πυρ και η ύλη με το Πνεύμα, ο νους του ανθρώπου αναβιβάζεται σε Νου Χριστού και ο άνθρωπος εκδηλώνεται σταδιακά ως Άνθρωπος-Λόγος. Καμία τεχνική ή μύηση δεν επιτυγχάνει αυτήν την Τέλεια Ενοποίηση, όπως η προσευχή που δίδαξε ο Χριστός. Εκτός τούτου, ο λόγος έχει δύναμη ανάλογα με τη φώτιση της ψυχής. Σ' αυτή την περίπτωση ο λόγος δεν προέρχεται από το νου, αναδύεται από τα βάθη, από κάποιο μυστηριώδη τόπο που είναι κρυμμένος από τον ανθρώπινο νου. Ο λόγος είναι το σώμα μιας ιδέας και η ιδέα είναι η ψυχή του λόγου. Όπως το σώμα αντιπροσωπεύει την ψυχή, έτσι και ο λόγος αντιπροσωπεύει την ιδέα. Η ιδέα μπορεί να εκφραστεί μόνο με το λόγο και η ψυχή μπορεί να ιδωθεί μόνο στο σώμα. Έτσι εκείνοι που αρνούνται την ύπαρξη της ψυχής, πρέπει επίσης να αρνηθούν και την ύπαρξη της ιδέας. Πρέπει να πουν ότι μόνο ο λόγος υπάρχει χωρίς ιδέες, πράγμα που αληθινά είναι αδύνατον. Πίσω από

κάθε λόγο υπάρχει μια ιδέα, καλυμμένη με ένα ή χιλιάδες πέπλα ή σαφώς παρουσιαζόμενη με τον λόγο. Οπωσδήποτε ο λόγος είναι ένα κλειδί για την ιδέα και όχι η ίδια η ιδέα. Δεν είναι ο λόγος από μόνος του μια ιδέα αλλά μόνο μια έκφρασή της. Τα αυτιά ακούνε το λόγο, ο νους συλλαμβάνει την ιδέα. Αν δεν υπήρχε ιδέα, ο λόγος δεν θα μετέδιδε τίποτε στον ακροατή. Αναμφίβολα, η ιδέα είναι ανώτερη από το λόγο, αφού η ψυχή είναι ευρύτερη από το σώμα. Κάθε ιδέα έχει πλάτος, μήκος, ύψος και βάθος. Επομένως, όπως ένας κόσμος είναι κρυμμένος σε έναν πλανήτη, έτσι και ένας κόσμος ιδεών κρύβεται σε ένα λόγο. Σκεφτείτε λοιπόν πόσο ενδιαφέρουσα μπορεί να γίνει η ζωή γι' αυτόν που μπορεί και βλέπει πίσω από κάθε λόγο που του απευθύνεται, το μήκος, πλάτος, ύψος και βάθος του. Αυτός είναι ένας μηχανικός του ανθρώπινου νου. Ξέρει τότε όχι μόνο τι του λέει κάποιος, αλλά και τι εννοεί μ' αυτό. Η εσωτερική γλώσσα μαθαίνεται με την γνώση της γλώσσας των ιδεών. Έτσι η γλώσσα των ιδεών δεν ακούγεται με τα αυτιά, μόνο τα αυτιά της καρδιάς πρέπει να είναι ανοικτά σ' αυτήν. Ο ενορατικός μπορεί να καταλάβει από ένα λόγο που απευθύνεται σ' αυτόν, πράγματα που δεν ξέρει ούτε εκείνος που του μιλάει. Γιατί κάθε άνθρωπος μερικές φορές σκέφτεται, μιλάει και ενεργεί μηχανικά, υποκείμενος στην κατάσταση του σώματος, του νου και στις περιστάσεις της ζωής. Έτσι, όπως ένας γιατρός καταλαβαίνει γύρω από μια ασθένεια περισσότερο από τον ίδιο τον ασθενή και ο πνευματικός άνθρωπος μπορεί να καταλάβει την ιδέα πίσω από κάθε λόγο που του απευθύνουν. Όταν μιλάμε για ιδέες, μιλάμε για ζωντανές αθάνατες οντότητες που φέρουν ισχυρό ψυχοπνευματικό δυναμικό και γι' αυτό η διαχείρισή τους απαιτεί όχι μόνο βαθιά γνώση, αλλά και σοφία χειρισμών. Οι λέξεις, γραπτές ή προφορικές, είναι επίσης ενέργεια και μπορούν να αποβούν εξαιρετικά δυνατές όσον αφορά τη μεταβίβαση πληροφοριών στο πεδίο του συνειδητού, προκαλώντας και αμφισβητώντας τον προγραμματισμό του. Με κάθε άτομο που αλλάζει τον τρόπο σκέψης του, βρισκόμαστε ακόμη ένα βήμα πιο κοντά στο σημείο όπου η ενέργεια της συνειδητοποίησης και της κατανόησης ισχυροποιείται μέσα στο συλλογικό νου της ανθρωπότητας και επομένως γίνεται διαθέσιμη σε όλους. Συνεχώς πλησιάζουμε σε αυτή την «κρίσιμη μάζα», η οποία είναι απαραίτητη για να μπορεί να συντηρηθεί μια αλυσιδωτή αντίδραση, από την στιγμή που ο συλλογικός νους έχει αρχίσει να γίνεται πηγή περισσότερο θετικών παρά αρνητικών επιρροών για μας τα «άτομα», τα συνδεδεμένα μαζί του. Έτσι, θα βλέπουμε τους ανθρώπους να αλλάζουν με ταχύτητα που ξεπερνά κάθε προσδοκία. Το σημείο αλλαγής φαίνεται από μια πνευματική ενεργοποίηση της Κυβερνητικής. Αυτό είναι το επόμενο στάδιο της εξέλιξής μας: ο Άνθρωπος Λόγος που ενοποιεί μέσα του όλες τις συνιστώσες του πολιτισμού. Αυτή η τεράστια παγκόσμια ροή πληροφοριών προκαλεί την ανασύσταση της κλασικής φιλοσοφικής έννοιας του Λόγου. Η πληροφορία αποτελεί μια ζωντανή οντότητα. Ο ανθρώπινος εγκέφαλος αναπτύσσεται σε δύο στάδια. Αρχικά με τον πολλαπλασιασμό των κυττάρων του και σε δεύτερη φάση από τον πολλαπλασιασμό των διασυνδέσεων των εγκεφαλικών κυττάρων. Αν σκεφτούμε ότι απαιτούνται περίπου 10 δισεκατομμύρια τέτοιες εγκεφαλικές συνάψεις για να έχουμε ένα πλήρη ανθρώπινο εγκέφαλο και ότι ο πληθυσμός της Γης πλησιάζει τα 10 δισεκατομμύρια, είναι σαν να προσεγγίζουμε τη δημιουργία αυτής της πανανθρώπινης διάνοιας. Ο συλλογικός Νους είναι έτοιμος να ξυπνήσει! Ο δυτικός πολιτισμός, μόλις αρχίζει να ενεργοποιείται στην κατανόηση ότι η συνειδησή του για το σύμπαν, εξαρτάται από τον τρόπο με τον οποίο σκέπτεται, δηλαδή τις ιδέες του. Η συνείδηση είναι αυτή που οικοδομεί την

πραγματικότητα. Ερχόμαστε λοιπόν στα αποτελέσματα της πραγματικότητας που έχουμε οικοδομήσει και οι περισσότεροι πιστεύουν ότι η πραγματικότητα είναι αυτή που τους επηρεάζει και τους καθορίζει, ενώ είναι η πραγματικότητα που έχουν οι ίδιοι δημιουργήσει, με την οποία τρίβονται. Καθένας τρίβεται με την πραγματικότητα που έχει δημιουργήσει. Και η εξελικτική του πορεία παίρνει αυτό το σχέδιο. Ο άνθρωπος οικοδομεί διαρκώς και μια τελειότερη πραγματικότητα. Και όταν συνειδητοποιεί ότι η συνείδησή του είναι εκείνη η οποία δημιουργεί τα φαινόμενα, αντιλαμβάνεται ότι ενώ όλα τα φαινόμενα αποτελούν δημιουργήματα, η συνείδησή του είναι το αληθινό φαινόμενο. Το μοναδικό εργαλείο για να εξετάσουμε τη συνείδηση, είναι η συνείδηση. Η επιστήμη είναι στο δρόμο στο να παντρέψει την αιτιότητα με την τελειολογία. Δηλαδή, υπάρχει μια νομοτέλεια πίσω από τα φαινόμενα, αλλά και κάποιο σχέδιο εξέλιξης. Ακριβώς όπως στην υλική ύπαρξη ενός ατόμου πολλά μικρά σπερμάτια γεννιώνται και τρέφονται, τα οποία ωστόσο είναι έμβια όντα, έτσι κατά παρόμοιο τρόπο και στο νοητικό πεδίο υπάρχουν πολλά όντα. Αυτά είναι ακόμα πιο λεπτοφυή, γεννιώνται από τις ίδιες τις σκέψεις του ανθρώπου και, όπως τα σπερμάτια ζουν στο φυσικό σώμα, έτσι και αυτά διαμένουν στην νοητική του σφαίρα. Ο άνθρωπος συχνά θεωρεί ότι οι σκέψεις είναι χωρίς ζωή. Δεν αντιλαμβάνεται ότι αυτές είναι πιο ζωντανές από τα υλικά σπερμάτια και ότι έχουν και αυτές γέννηση, παιδική ηλικία, νεότητα, ωριμότητα και θάνατο. Ανάλογα δε με την φύση τους λειτουργούν προς όφελος ή προς παρεμπόδιση του ανθρώπου. Ο μνημένος τις δημιουργεί, τις διαμορφώνει και τις ελέγχει. Τις εκπαιδεύει και τις κυβερνά σε όλη την διάρκεια της ζωής του. Αποτελούν τη στρατιά του και εκτελούν τις επιθυμίες του. Όπως τα σπερμάτια αποτελούν την υλική ύπαρξη του ανθρώπου και οι σκεπτομορφές την νοητική ζωή του, έτσι και οι Άγγελοι αποτελούν την πνευματική του ύπαρξη. Ποιός δημιούργησε την πρώτη σκεπτομορφή και ποια είναι η ταυτότητά της; Το βλέπουμε στο παρακάτω αποκαλυπτικό κείμενο: ΑΠΟΚΡΥΦΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΙΩΑΝΝΗ (ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗ) ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΤΟΜΟΣ 5 ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ Δ. ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ (ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΝΑΓΚ ΧΑΜΜΑΝΤΙ) : «Και η Σοφία της Επίνοιας ... θέλησε να γεννήσει κάτι όμοιο με αυτήν, δίχως την συγκατάθεση του Πνεύματος. ... Και γέννησε παρά το ότι το πρόσωπο του αρσενικού της στοιχείου δεν το είχε εγκρίνει και δεν είχε συμφωνήσει. ... Και χάρη στην ακατανίκητη δύναμη που υπάρχει μέσα της, η σκέψη της δεν παρέμεινε αδρανής, αλλά βγήκε από αυτήν ένα πλάσμα που ήταν ατελές και διαφορετικό από αυτήν. ... Και αυτό δεν έμοιαζε με την μητέρα του αλλά είχε άλλη μορφή. Και όταν είδε το αποτέλεσμα της επιθυμίας της, αυτό μεταβλήθηκε σε μορφή φιδιού με πρόσωπο λιονταριού. Και τα μάτια του έμοιαζαν με φωτιές αστραπής που ακτινοβολούσαν. Εκείνη τότε το πέταξε μακριά της έξω από εκείνο το χώρο, (έξω από τον 1° Παράδεισο) για να μην το δει κανένας από τους αθανάτους, διότι το είχε δημιουργήσει με άγνοια. Και το περιέβαλε με μια φωτεινή νεφέλη, ...ώστε κανείς να μην μπορεί να το δει εκτός από το Άγιο Πνεύμα ... Και κάλεσε το όνομά του Ιαλδαβαώθ. Όπως αναφέρει η Αγγελική Καλογερά στο βιβλίο της Το Χρονικό της Αιχμαλωσίας, με την πάροδο της υλικής αιωνιότητας, η αστρική σκεπτομορφική δύναμη (η ζωοποιημένη ενέργεια η γεννημένη από την σκέψη των ανθρώπων) άρχισε να υπερισχύει στο υλικό σύμπαν, αφού διαρκώς πολλαπλασιαζόταν από την σκέψη των ανθρώπων. Σε αντίθεση, η πρωταρχική δύναμη των θεών δημιουργών, παρέμενε αναλλοίωτα σταθερή, γεγονός που διατάραζε ολοένα και περισσότερο την μεταξύ τους ισορροπία. Εξαιτίας αυτού, όλο και

μεγαλύτερο ποσοστό από την ιεραρχία των δημιουργών, άρχισε να αφομοιώνεται από τη σκεπτομορφική δυναστεία, η οποία προσομοίωνε τις ιδιότητές τους και χειριζόταν το Αρχέτυπο της Ζωής όλο και περισσότερο για λογαριασμό της. Με τον ίδιο λοιπόν τρόπο που κάποτε ο δημιουργός της ύλης σφετερίστηκε τα Ιερά Αρχέτυπα των Υπερκόσμων για λογαριασμό του, τώρα και ο ίδιος πέφτει θύμα μιας αντίστοιχης κλοπής, από την αστρική δυναστεία, υποκύπτοντας στον δικό του Καρμικό νόμο. Αυτή η «αλλαγή σκυτάλης» εμφάνισε στην κοινωνία των ανθρώπων συμπτώματα ηθικής παρακμής, έκπτωσης των ηθικών αξιών και χαλάρωση των ηθών, τάσεις, που σήμερα οι άνθρωποι θεωρούν «προοδευτικές», όμως τις χαρακτηρίζουν έτσι, επειδή δεν φαντάζονται την προέλευσή τους! Εξαιτίας αυτής της εξέλιξης, το «παιχνίδι» του δημιουργού της ύλης, έπρεπε να σταματήσει και κάθε Πηγή Ζωοποίησης να ανακληθεί, ώστε να μην την διαχειρίζονται μιανό όντα. Άλλωστε, το σημείο/περιοχή των Υπέρ-Κόσμων απ' το οποίο είχε προκύψει η διαρροή και ήταν «υπεύθυνο» για το ατύχημα – που αποκαλείται υλική δημιουργία – όφειλε να αποκαταστήσει την «βλάβη». ΑΠΟΚΡΥΦΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΙΩΑΝΝΗ ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΤΟΜΟΣ 5 ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ Δ. ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ: «Και όταν η μητέρα (του Δημιουργού/Ιαλδαβαώθ) αναγνώρισε ότι το κάλυμμα του σκότους ήταν ατελές, ... μετανόησε μέσα σε οδυρμούς. Και ολόκληρο το πλήρωμα (Των Αληθινών Κόσμων) άκουσε την προσευχή της μετάνοιας της και προσευχήθηκαν εκ μέρους της προς το αόρατο παρθένο Πνεύμα. Και το Πνεύμα έρευσε πάνω της (Ουσία) από την πληρότητά Του. ...Και αυτή πάρθηκε επάνω, (ψηλότερα από κει που είχε πέσει) όχι στον αιώνα της, (όχι στην αρχική θέση της) αλλά υπεράνω του υιού της, ώστε να βρίσκεται στον ένατο (Ουρανό) μέχρις ότου επανορθώσει την ανεπάρκειά της». ...Και να ξαναπάρει πίσω τα Ιερά που καταχράστηκε ο γιος της. Η «παρέκκλιση» με αποτέλεσμα την υλική δημιουργία επισημαίνεται και αλλού: Β) Μ. ΔΑΝΕΖΗΣ Σ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ 'Η ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΝΟΗΣΗΣ' (σελ 112) «Ο Hawking και ο Penrose απέδειξαν το 1970, δίχως να προβούν σε εξιδανικεύσεις, ότι το Σύμπαν μας πρέπει να είχε μια χωροχρονική ανωμαλία στην αρχική φάση της διαστολής του κατά την Μεγάλη Έκρηξη, και ότι αν κάποια μέρα καταρρεύσει πάλι θα δημιουργήσει μια ανωμαλία κατά την Μεγάλη Σύθλιψή του». Έτσι, μια ισχυρή δύναμη Έννοων Ολοτήτων έπρεπε να διαρρήξει κρυφά το υλικό σύμπαν, με την εξειδικευμένη αποστολή να απεγκλωβίσει κάθε Ιερό που η υλική δημιουργία είχε καταχραστεί, προκειμένου να το επιστρέψει στην Πηγή του. Τα Ιερά που θα επιστραφούν είναι : (α) Το Αρχέτυπο της Ζωής. (β) Τα Κλειδιά των Νόμων της Δημιουργίας. (γ) Οι εγκλωβισμένοι από την αρχή της υλικής δημιουργίας, Ουράνιοι Άνθρωποι. ευαγγέλιο ιούδα [53] «...Γι' αυτόν τον λόγο ο Θεός διέταξε τον Μιχαήλ να τους δώσει τα πνεύματα των ανθρώπων σαν ένα δάνειο». Επειδή όμως έρχεται η ώρα αυτό το 'δάνειο' να επιστραφεί...

το παραπάνω απόσπασμα καλό θα είναι να συσχετισθεί με αυτό, της Αποκάλυψης του Ιωάννη. αποκάλυψη ιωαννου κεφ. Ζ «§3. Μη βλάβητε την γην μήτε την θάλασσαν μήτε τα δένδρα, εωσού σφραγίσωμεν τους δούλους του θεού επί των μετώπων αυτών». (δ) Όσες απλές Ψυχές επιλέξουν να εμπλουτιστούν με Πνεύμα/Ουσία. Η Δύναμη της Μητέρας του Δημιουργού, διασπάρθηκε στις Ψυχές των ανθρώπων μέσω της «Πνοής» του, εγκαταλείποντας τον ίδιο. Έκτοτε, ο ίδιος ζητά να πάρει πίσω αυτό που ξεγελάστηκε και μοίρασε στους ανθρώπους, ώστε να κάνει ξανά δική του την ψυχή τους. Σ' αυτήν την «ιστορία» αναφέρεται η έκφραση: «πούλησε την ψυχή του στο διάβολο». ΑΠΟΚΡΥΦΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΙΩΑΝΝΗ ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΤΟΜΟΣ 5 ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ Δ. ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ « Και είπαν (οι απεσταλμένοι του Αληθινού Φωτός) στον Ιαλδαβαώθ : “Εμφύσησε στο πρόσωπό του κάτι από το πνεύμα σου, και θα εγερθεί το σώμα του (ανθρώπου/πλάσματος/ψυχής)”’. Και εκείνος εμφύσησε στο πρόσωπο του (ανθρώπου/πλάσματος/ψυχής) κάτι από το πνεύμα, το οποίο είχε τη δύναμη της μητέρας του. αυτός δεν το ήξερε αυτό, διότι βρίσκεται στην άγνοια. Και η δύναμη της μητέρας του βγήκε από τον Ιαλδαβαώθ και εισήλθε στην ψυχή. ... Το σώμα κινήθηκε και απέκτησε δύναμη και ήταν φωτεινό». Οι δημιουργοί, γνωρίζοντας ότι αδυνατούν να λυτρωθούν ακολουθώντας τα Ιερά Αρχέτυπα και διαποτισμένοι (γαλουχημένοι) από μολυσμένες σκεπτομορφές, υποτάσσονται σ’ έναν ανελέητο αγώνα επιβίωσης, μαχόμενοι μεταξύ τους. Κατά τη διεξαγωγή της αποχώρησης των Ιερών, απεγκλωβίζονται, αφενός τα Αρχέτυπα των Νόμων που συγκροτούν την υλική δημιουργία με αποτέλεσμα την κατάρρευση των νόμων της φύσης, και αφετέρου, μετάγονται Πνευματικά η Γη και ο Άνθρωπος. Καθώς αυτή η διαδικασία θα πραγματώνεται, θα αποκόβεται από την πυκνή ύλη –επιστρέφοντας στην Βασιλεία των Ουρανών– το Ιερό Αρχέτυπο της Ζωής εγκαταλείποντας το ένα μετά το άλλο όλα τα ενεργειακά πεδία, αφήνοντας σ’ αυτά μόνον έναν «απόηχο» ζωής. Καθώς τα Ιερά Αρχέτυπα αποσύρονται, εγκαταλείπονται αρχικά οι πυκνότερες/εσώτερες ενεργειακές διαστάσεις, αρχής γενομένης από την πυκνή ορατή ύλη, και διαδοχικά εγκαταλείπονται οι ολοένα αραιότερες. Σαν παρενέργεια προκύπτει η διατάραξη των συνόρων ανάμεσα στις διαστάσεις, έτσι που η μία διάσταση αρχίζει να διαπερνά την άλλη. Στην ορατή ύλη κάνουν τότε την εμφάνισή τους πολύμορφα αστρικά όντα. από τα χειρότερα, προερχόμενα από τις χαμηλές (κατώτερες) αστρικές περιοχές, μέχρι –σταδιακά– τα «καλύτερα» από τις τελευταίες (ανώτερες) αστρικές διαστάσεις. Ο άνθρωπος όμως παραμένει στο ορατό υλικό πεδίο και βιώνει όλα τα δεινά που ακολουθούν αυτήν τη διαδικασία. Ο λόγος είναι, ότι η δική του η ώρα δεν έχει έρθει ακόμη, αφού το σημείο/θέση όπου στην πραγματικότητα (αυτός) βρίσκεται, είναι η τελευταία ενεργειακή στοιβάδα και η διαδικασία της απόσυρσης δεν έχει ακόμη επεκταθεί έως εκεί. Θεωρεί τότε τα αστρικά όντα που εμφανίζονται από το κατώτερο αστρικό, ως τους κακούς εξωγήινους και τα όντα που εμφανίζονται από το ανώτερο αστρικό, ως τους «καλούς» εξωγήινους. Εκείνες τις ώρες, μόνο η Γνώση της Αλήθειας μπορεί να σε προφυλάξει. Όλη αυτή η διαδικασία δεν είναι ένα στιγμιαίο γεγονός, αλλά στο υλικό πεδίο διαρκεί μια «απροσδιόριστη» χρονική περίοδο μέσα στην οποία η ανθρωπότητα βιώνει έντονα γεγονότα Αποκάλυψης, με τα αστρικά όντα να την λυμαίνονται. Όταν πλέον, στο τέλος, η διαδικασία της Απόσυρσης θα αγγίξει την τελευταία ενεργειακή στοιβάδα του ενεργειακού υλικού κόσμου, εκεί από όπου προβάλλεται ο άνθρωπος, τότε θα συμβεί η ονομαζόμενη ΑΡΠΑΓΗ. Τότε ο Πνευματικός εν Ουσία Άνθρωπος –συμπαρασύροντας και την Ψυχή του– θα αποσυρθεί από αυτή, με επακόλουθο να εγκαταλείψει οριστικά την εξώτερη ενεργειακή στοιβάδα του υλικού σύμπαντος, απ’ όπου προβάλλεται στην πυκνή ύλη. Αυτό θα έχει σαν συνέπεια να πάψει να προβάλλει την εικόνα του στο πυκνά υλικό πεδίο, δίνοντας έτσι την εντύπωση σ’ αυτούς που θα μένουν πίσω στην ύλη, πως ο συγκεκριμένος άνθρωπος εξαφανίζεται απούλοποιούμενος. Και ο Χριστός περιγράφει αυτήν τη διαδικασία: «Τότε δύο θέλουσι είσθαι εν τω αγρώ, ο εἷς παραλαμβάνεται. (Μετάγεται) και ο εἷς αφήνεται. Δύο γυναῖκες θέλουσιν αλέθει εν τω μύλω, μία παραλαμβάνεται (Μετάγεται) και μία αφήνεται» [ματθ. κδ: 40,41] Και αυτό συμβαίνει, «...διότι ἔρχεται ὥρα, καθ’ ἣν πάντες (οἱ ἄνθρωποι) οἱ εν τοῖς μνημείοις (που βρίσκονται μέσα στα

σώματα/τάφους) θέλουν να ακούσει την φωνήν αυτού (του Υιού του Ανθρώπου), και θέλουν να εξέλθουν (εκ των τάφων) [ιωαννης Ε: 28,29]». ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΚΕΦ. Γ (ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΒΑΜΒΑ) «§3. Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν. Αληθώς, Αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθεί άνωθεν δεν δύναται να ίδη την Βασιλείαν του Θεού». Η διαστρέβλωση της Χριστιανικής θρησκείας εστιάζεται στην εσκεμμένη παράκαμψη/παράβλεψη της βασικότατης διευκρίνισης ότι: Ο ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΚΠΕΣΩΝ «ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ» ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΗΣ ΥΛΗΣ (συμπυκνωμένης και μη, ενέργειας) ΟΡΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΤΑΠΟΔΟΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ/ΧΡΕΟΦΕΙΛΗ σ' όσους επιμένουν να ενσαρκώνονται σ' αυτήν. Έτσι, όσοι αποχωρήσουν μαζί με τα Ιερά από το ορατό και αόρατο υλικό περιβάλλον, περνάνε στη διαδικασία της πρώτης Ανάστασης ΧΩΡΙΣ ΚΡΙΣΗ, ενώ όσοι παραμείνουν στην ύλη, παγιδεύονται στους νόμους της και περνούν στον δεύτερο θάνατο. Ο διαχωρισμός που γίνεται μέσα στις Γραφές ανάμεσα σε ζωντανούς και «νεκρούς», αναφέρεται στην παρουσία ή την απουσία Πνευματικής Θεϊκής Ουσίας μέσα στους ανθρώπους. «Νεκροί» θεωρούνται οι άνθρωποι που ζωοποιούνται αποκλειστικά από το σύνολο των ενεργειακών τους σωμάτων (το τεχνητό πνεύμα), χωρίς το ελάχιστο ψήγμα Ιερής Πνευματικής Ουσίας μέσα τους, είτε συνυφασμένης με την ψυχή τους, είτε αυτούσιας ως Θεϊκός Σπινθήρας. Επειδή μόνο αυτή η Πνευματική Ουσία η οποία ή διατηρήθηκε μέσα σε κάποιον άνθρωπο, ή αναζωπυρώθηκε αν ήταν σε λανθάνουσα κατάσταση, ή παραχωρήθηκε μετά από θερμή παράκληση, καθορίζει τον πραγματικά Ζωντανό. Γι' αυτό ο Χριστός λέει : « Ακολουθεί μοι και άφες τους νεκρούς να θάψωσι τους εαυτών νεκρούς [ματθαιος Η:22]», όπου είναι ξεκάθαρο, ότι οι πνευματικά «νεκροί»...ακόμη και τους νεκρούς τους μπορούν να θάβουν, επειδή απλά «δείχνουν» σαν ζωντανοί. ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΚΕΦ. ΚΒ (ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΒΑΜΒΑ) «§2. Ωμοιώθη η βασιλεία των Ουρανών με άνθρωπον βασιλέα όστις έκανε τους γάμους εις τον υιόν αυτού. §11- Εισελθών δε ο Βασιλεύς δια να θεωρήσει τους ανακεκλημένους, είδε εκεί άνθρωπο μη ενδεδυμένο ένδυμα γάμου. (το ανώτερο νοητικό σώμα ως το κατάλληλο ένδυμα γάμου) §12. και λέγει προς αυτόν Φίλε, πώς εισήλθες ενταύθα μη έχων ένδυμα γάμου; Ο δε απεστομώθη. §13. Τότε είπεν ο βασιλεύς προς τους υπηρέτας. Δέσατε αυτού πόδας και χείρας σηκώσατε αυτόν και ρίψατε εις το σκότος το εξώτερον εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων (ολόκληρο το μελλοντικό υλικό σύμπαν). §14. Διότι πολλοί οι κεκλημένοι ολίγοι δε οι εκλεκτοί». Όσο μεγαλύτερο θα είναι το ποσοστό της Ιερής Ουσίας/ Πνεύματος κάθε Ανθρώπου, τόσο «μεγαλύτερος» θα είναι και ο ίδιος. Σ' αυτήν ακριβώς την ιδιαιτερότητα αναφέρεται το περιβόητο: «Και οι έσχατοι έσονται πρώτοι». Όμως επειδή αυτήν τη χρονική περίοδο οι δυνάμεις αυτού του κόσμου παίζουν ένα πολύ άσχημο «παιχνίδι» εις βάρος του ανθρώπου, είναι απαραίτητο να δοθεί μια επιπλέον προειδοποίηση: Αυτό που αυτοί σχεδιάζουν, είναι τις όμορφα στολισμένες Ψυχές να τις κλειδώσουν «στο αμπάρι του πλοίου» που βουλιάζει! Έτσι, δεν φτάνει μόνο η στολή με την οποία θα παρουσιασθεί η Ψυχή στους Ιερούς Χώρους, αν πρωτίστως, δεν αποφύγει ένα τέτοιο «κλείδωμα». Αυτό το κλείδωμα, αφορά αυτό που ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη [13:17] αποκαλεί ως το «χάραγμα του θηρίου». Η διάνοια, η αντίληψη και το υλικό σώμα είναι η αντανάκλαση του Φωτός. Για να μεταβληθεί σε Νου Χριστού θα πρέπει να μετουσιωθεί και να αφομοιωθεί η δυαδικότητα (δηλαδή το εγώ και το εσύ). Έχει όμως να κάνει και με τα σώματα, κέντρα του ανθρώπου που ακόμα δεν έχουν ενωθεί. Όταν ενωθούν ολοκληρωτικά

στο Σώμα της Δόξης, τότε γίνεται Νους Χριστού. Σώμα Δόξης είναι η Άμωμος Ψυχή του Σύμπαντος. Η αποδέσμευση της ψυχής από την διάνοια και η μετουσίωση της δεύτερης γίνεται μόνο αν συγχωρέσει η ψυχή το λάθος της δηλαδή το ότι γέννησε τη διάνοια. Η Παράδοση του Ιωάννη και ο αποκεφαλισμός του, συμβολίζει την αυτόβουλη θυσία της διάνοιας σ' όποιον βαδίζει το Δρόμο της Χριστοποίησης. Αυτό, σηματοδοτεί την ενεργοποίηση της εκδήλωσης του Λόγου Χριστού και της Θείας Μητέρας. Η πνευματική πορεία διέπεται από νόμους που ενεργοποιούνται και λειτουργούν για την αποκατάσταση της ενότητας ψυχής-πνεύματος, για την ενότητα ανθρώπου και Θεού. Η Θεοτόκος είναι πρέσβυρα του Θεού γιατί αποκαθιστά τη γυναίκα ψυχή ως πρότυπο δίνοντάς της το δικαίωμα να Θεωθεί. Για να Θεωθεί η ψυχή θα πρέπει πρώτα να Χριστοποιήσει το πνεύμα της προσφέροντάς του καθαρό Φως, το Φως που είναι μέσα της. ΨΕΥΔΟΣ είναι η αρχαία ονομασία του σκοτούς, το σύμβολο ψ είναι το αρχικό γράμμα της λέξης Ψυχή, όταν το σύμβολο ψ έρθει εμπρός από το ΕΥΔΟΣ μας δίδει το ΨΕΥΔΟΣ που σημαίνει ότι το ΨΕΥΔΟΣ είναι το σκοτάδι της ΨΥΧΗΣ. Δύο σύμβολα του Ψ το ένα ανεστραμμένο πάνω από το άλλο Ψ μας δίδουν το Φ το αρχικό γράμμα της λέξης Φυλακή, που σημαίνει ότι το ΨΕΥΔΟΣ είναι επίσης και Φυλακή. ΛΗΘΗ είναι η απουσία ΜΝΗΜΗΣ, όταν το στερητικό σύμβολο Α έρθει μπροστά από τη ΛΗΘΗ, μας δίδει την ΑΛΗΘΕΙΑ η οποία είναι ΘΗΛΕΙΑ, ΑΕΙΘΑΛΗΣ και ασφαλώς ζωποιός. Εκείνος που δεν έχει θάρρος να οραματίζεται, δεν έχει την δύναμη να αγωνιστεί. Η τέχνη της δημιουργίας συνίσταται στο να συλλάβεις το ιδιαίτερο και να το μεταμορφώσεις σε γενικό, πλάθοντας έτσι κάτι καινούριο και ξεχωριστό. Πιο δυνατή κι από τη θέληση είναι η φαντασία. Θα μπορούσαμε να μιλάμε για ενεργή παραστατική ικανότητα. Αυτό σημαίνει προβολή πνευματικών εικόνων ενός γεγονότος που επιδιώκεις να γίνει. Μια βασική έμφυτη τάση της ανθρώπινης υπόστασης συνίσταται στο πώς να γίνεις αυτό που φαντάζεσαι. Η πνευματική εικόνα που βρίσκεται πολύ βαθιά προσπαθεί να μετατραπεί σε πραγματικότητα. Αν δημιουργήσεις μια εικόνα σαν σκοπό και την κρατήσεις σταθερή στο υποσυνείδητό σου, το μυαλό έχει την τάση να πραγματοποιεί αυτήν την εικόνα. Ως μετουσίωση ορίζεται ο επανακαθορισμός των ποιότητων των δομών τις οποίες ο άνθρωπος σχημάτισε κατά την πτώση του, σύμφωνα με τον τρόπο που ο Θεός και ο προ της πτώσεως Αδάμ είχε καθορίσει –ονομάσει– ονόματα. Λαμβάνοντας υπ' όψιν την ρήση του Χριστού «Ουδέ γαρ ο Πατήρ κρίνει ουδένα, αλλά την κρίσιν πάσαν δέδωκε των υιών», κατανοούμε πως για να επανακαθορίσει ο άνθρωπος τις ποιότητες των δομών, δηλαδή την Ενέργεια, σύμφωνα με το Θέλημα του Πατέρα, θα πρέπει να εκδηλωθεί ως Υιός. Αυτή η εκδήλωση του ανθρώπου θα είναι και η Δευτέρα Παρουσία του Λόγου σε διάχυση μέσα σε κάθε άνθρωπο. Αυτή είναι και η φυσική εξέλιξη της πορείας του ανθρώπου. Αυτή η πορεία θα μπορούσε να συνοψιστεί σε τρεις φάσεις οι οποίες αναλογούν σε καθ' ένα από τα σύμβολα του τύπου της σχετικότητας : Ενέργεια ίσον Μάζα επί Ταχύτητα του Φωτός εις το τετράγωνο ($E=m \times c^2$). Η μετουσίωση και η σχέση της με τις τρεις μεγάλες κοσμικές περιόδους του κριού, των ιχθύων και του Υδροχόου:

Προφητική Περίοδος

Πρώτη Παρουσία

Δευτέρα Παρουσία

Άμορφο

Σάρκωση Λόγου

Διάχυση Λόγου

$$E = m \times c^2$$

Η ενέργεια (E) αναλογεί στην Πρώτη Κοσμική Περίοδο του Κριού, κατά την οποία ο άνθρωπος ερχόταν σε επαφή με το άμορφο του Πατέρα μέσω των επαγγελιών των προφητών και προετοιμαζόταν για να δεχθεί την ενσάρκωση του Λόγου. Κατ' αυτήν την Κοσμική Περίοδο ο άνθρωπος αγνοούσε το θέμα της Μετουσίωσης και λειτουργούσε το Νόμο της Ανταπόδοσης. Η Μάζα (m) αναλογεί στην Δεύτερη Κοσμική Περίοδο, αυτή των Ιχθύων, όπου ο Λόγος, η εκδήλωση της Θείας Νοημοσύνης σε μορφή ενανθρωπιζόμενος ενσαρκώθηκε, έλαβε δηλαδή ύλη-μάζα και δίδαξε-παρουσίασε την Νομοτέλεια της Θέωσης του ανθρώπου, ο οποίος άνθρωπος εκπροσωπήθηκε από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, ο οποίος αναγνώριζε και καυτηρίαζε το κακό, χωρίς όμως να δύναται να επιτελέσει μετουσίωση. Η Ταχύτητα του Φωτός εις το τετράγωνο (c²) αναλογεί στην Τρίτη Κοσμική Περίοδο, αυτήν του Υδροχόου και φανερώνει την επιτέλεση της μετουσίωσης μέσω της εφαρμογής του «Αγαπάτε Αλλήλους». Γνωρίζουμε πως ο Θεός είναι Αγάπη, επομένως το «Αγαπάτε Αλλήλους» ερμηνευόμενο σημαίνει, να ανακυκλώνετε την Παρουσία του Θεού, η οποία είναι η Αγάπη και η Αγάπη είναι τα πάντα, είναι η Τέλεια Νοημοσύνη-Ουσία, είναι η ενέργεια, είναι ο Χριστός ο Οποίος είπε πως Αυτός είναι το Φως και η Αλήθεια και η Ζωή. Αν λοιπόν η Αγάπη ανακυκλωθεί από δύο σημεία, τότε η ταχύτητά της πολλαπλασιάζεται με τον Εαυτό Της με αποτέλεσμα να εξάγει από την μάζα την Άπειρη Ενέργεια που περιέχει. Δηλαδή με την εφαρμογή του «Αγαπάτε Αλλήλους» εξάγεται από τον Άνθρωπο η Άπειρη Ενέργεια, δηλαδή ο Θεός και έτσι ο Άνθρωπος Θεώνεται, επιτελώντας την Μετουσίωση. Γι' αυτό και «όπου δύο ή τρεις συνειγμένοι, είμαι παρών και Εγώ» είχε πει ο Χριστός. Τα μορφικά πεδία οργανώνουν άτομα, μόρια, κρυστάλλους, οργανίδια, κύτταρα, ιστούς, όργανα, οργανισμούς, κοινωνίες, οικοσυστήματα, πλανητικά συστήματα, ηλιακά συστήματα, γαλαξίες. Με άλλα λόγια, οργανώνουν συστήματα σε όλα τα επίπεδα πολυπλοκότητας και αποτελούν τη βάση για την ολότητα που παρατηρούμε στην φύση, η οποία είναι κάτι περισσότερο από το άθροισμα των μερών. Είμαστε όλοι συνδεδεμένοι. Είμαστε συσχετισμένοι. Αν θέλετε να το πείτε κβαντικό συσχετισμό, έχει καλώς. Αλλά συσχετισμένοι είμαστε. Και δεν υπάρχει κανένας πραγματικός διαχωρισμός μεταξύ μας οπότε ό,τι κάνουμε σε κάποιον άλλο, το κάνουμε από μίαν άποψη στον εαυτό μας. Κανείς μας δεν είναι αθώος, από την άποψη αυτή. Είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι και γι' αυτό ο νέος δρόμος δεν είναι η Αγιοποίηση και η ατομική ολοκλήρωση, αλλά η Χριστοποίηση και η Θυσία της ατομικότητας για το όλον. Οι αποκαλύψεις του Μελχισεδέκ συνδέονται με την ερμητική και πυθαγόρεια παράδοση, αλλά αποτελούν μέρος ενός ασύλληπτου σχεδίου αποκατάστασης της μυητικής αλυσίδας που κακοποιήθηκε από αυτούς που ο Χριστός ονόμασε «εμπόρους και ληστές». Ο έλεγχος και η κρίση της Δευτέρας Παρουσίας στροβιλίζει όλη την ανθρωπότητα, επιταχύνοντας το χρόνο, συμπυκνώνοντας τη συνείδηση, ώστε να επέλθει έκρηξη Λόγου στο Είναι του παγκόσμιου Ανθρώπου. Η πορεία τής Χριστοποίησης και της Θέωσης είναι μη αναστρέψιμη, ταχύρρυθμη και αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο. Η αντίσταση μέρους της ανθρωπότητας σε αυτήν την ορμητική ροή, έχει ως αποτέλεσμα την ενεργοποίηση ενός φαύλου κύκλου, στον οποίο κυριαρχεί ο μικρόκοσμος των βακτηριδίων και των ιών. Έχουμε να κάνουμε με μικροσκοπικά άορατα όντα, μικροοργανισμούς και φωτόνια που φέρουν ουράνια συνείδηση. Κάθε άνθρωπος αναλαμβάνει την ευθύνη των επιλογών του κάθε στιγμή. Η Θεία Χάρη έρχεται να καλύψει τα κενά, τις ατέλειες και τις αδυναμίες των ανθρώπων που ξεκινούν κάθε

στιγμή ενσυνείδητη πορεία αποκατάστασης, αναγωγής και Θέωσης. Εκδηλώνεται μέσα από τρεις λειτουργίες, που στον εσωτερικό χριστιανισμό ονομάστηκαν Κάθαρση, Φωτισμός, Τελειοποίηση. Τα επτά Μυστήρια αποκαλύπτονται ως τρία νέα Μυστήρια για τη νέα κοσμική περίοδο, καθώς σε αυτά συμπυκνώνονται όλα τα Μυστήρια που έζησε ο Άνθρωπος. Ο νέος Άνθρωπος Λόγος είναι Τριαδικός και γνώρισμά του είναι η τριαδική λειτουργία. Το μεγαλύτερο μυστικό από όλα όμως είναι ότι Αυτός Είναι ο Ην, ο Νυν και ο Ερχόμενος, ο Αιώνιος Κύριος του Χρόνου και της μορφής. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΦΙΛΙΠΠΟΥ (ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΠΤΙΚΑ: PATERSON BROWN, ΕΛΛΗΝΙΚΑ: ΑΝΔΡ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ), www.metalog.org/files/philip.html «§61. Ο Κύριος είπε: Ευλογημένος είναι αυτός που 'ΕΙΝΑΙ' (στους Υπερκόσμους) προτού να έρθει σε ύπαρξη (στον υλικό κόσμο). Γιατί αυτός που 'ΕΙΝΑΙ', και ΗΤΑΝ και ΘΑ ΕΙΝΑΙ.

- 142. Κάθε φυτό που ο Ουράνιος Πατέρας μου δεν έσπειρε, θα ξεριζωθεί. Εκείνοι που είναι διαχωρισμένοι θα μπορέσουν εκ νέου να ενωθούν (Ουράνιοι Άνθρωποι) και οι κενοί θα συμπληρωθούν (οι Ψυχές που θα αποδεχθούν μέσα τους Ουσία-Πνεύμα)».

(Αποκαλυπτικό μήνυμα Θεουργίας που δόθηκε εμπνευστικά το χειμώνα του 1993)
«Είναι απαραίτητο, αγαπημένε εαυτέ άνθρωπε, να συνειδητοποιήσεις τι δημιούργησαν οι σκέψεις, τα συναισθήματα, οι λόγοι και οι πράξεις που μέχρι σήμερα εκδήλωσες σε αυτόν τον πλανήτη. Μέσα σε όλες τις εκδηλώσεις σου, οι πιο ισχυρές εκπορεύσεις σου ήταν οι πιο θετικές, αλλά και οι πιο αρνητικές και που πήγαζαν από τις πιο υψηλές συλλήψεις, ιδέες και αντιλήψεις σου. Όλες οι εκπορεύσεις του νου και της καρδιάς σου, όλες οι ψυχικές και νοητικές ενέργειες που εκπόρευες, αποτεινόμενος στο Θεό σου μέσω προσευχών, επικλήσεων, τελετών και ενεργειών ήταν οι πιο ισχυρές. Όμως αγαπημένε μου άνθρωπε, η ιδέα που ακόμα και σήμερα διαμορφώνεται μέσα σου για το Θεό, είναι ανολοκλήρωτη και παρουσιάζει κενά και ατέλειες. Αυτή την κοσμική περίοδο το Πνεύμα της Αληθείας σου αποκαλύπτει όλη την Αλήθεια, ώστε εισαγόμενος σε Θείες Τέλειες Ιδέες να οδηγηθείς στην Τελειότητα. Το νέο αυτό οικοδόμημα που είσαι εσύ ο αναγεννούμενος νέος άνθρωπος, δεν μπορεί να οικοδομηθεί επάνω σε σαθρά θεμέλια ατελειών του παλαιού ανθρώπου και γι' αυτό βιώνεις μια συνεχή μετατόπιση στο νου σου, μέχρι να καταθρυμματιστούν όλα τα κατεστημένα και οι περιορισμοί σου. Η ανοικοδόμηση του αχειροποίητου ναού της ψυχής σου, ολόκληρου του εαυτού σου, γίνεται μόνο με συνείδηση και γι' αυτό είναι απαραίτητο να προχωράς συνειδητά σε κάθε σου βήμα, επιζητώντας την επίγνωση. Όσο συνειδητά βιώνεις το γκρέμισμα των σαθρών στοιχείων μέσα σου, τόσο συνειδητά μπορείς να βιώνεις και την αναγέννησή σου. Επομένως είναι απαραίτητο να κατανοήσεις τι εκδήλωνες μέχρι σήμερα, πώς ενεργούσες, με ποιο τρόπο αποτεινόσουν και τι τροφοδοτούσες με τις εκπορεύσεις σου. Διότι εάν ο Θεός στον οποίον αποτεινόσουν δεν ήταν ο Θεός Έλεος και Αγάπη, ο Άπειρος, ο Υπερτέλειος, τότε οι σκέψεις σου, τα συναισθήματά σου στις ανώτερες ποιότητες που εξέφρασες, πού κατέληξαν; Όλες αυτές οι ενέργειες που κατεύθυνες προς έναν ατελή Θεό που είχες φανταστεί, που σαν ιδέα είχες συλλάβει, όσο χωρούσες κάθε εποχή, πώς επενέργησαν; Όπως γνωρίζεις ο νους σου έχει την δυνατότητα να μορφοποιεί, αντλώντας από την ψυχική σου δύναμη, ώστε να δημιουργεί σκεπτομορφές. Σου είναι δύσκολο να το χωρέσεις, αλλά ήδη έχεις αρχίσει να

αντιλαμβάνεσαι ότι ακόμη και ό,τι έχεις φανταστεί, το έχεις δημιουργήσει. Αναλογίσου επομένως τι έχεις δημιουργήσει έως τώρα και κινήσου με αποκατάσταση, κατανοώντας τα αίτια και τα αποτελέσματα της λανθασμένης χρήσης της δημιουργικής σου ικανότητας. Γι' αυτό εκπαιδεύεσαι να χειρίζεσαι τη Χάρη και το Φως του Πατέρα και μαθαίνεις να μετουσιώνεις διαχρονικά. Εάν μπορούσες να αντιληφθείς το μέγεθος της δυσαρμονίας που έχεις επιφέρει και πόσο έχεις δεσμεύσει τον εαυτό σου με τα δημιουργήματα της πλάνης σου, τότε θα συνειδητοποιούσες ότι είσαι υπεύθυνος για τα πάντα και ότι ο Θεός, είναι Θεός Αγάπη και Έλεος. Προσευχόμενος και επικαλούμενος Θεούς περιορισμένους, Θεούς τιμωρούς, Θεούς καταστροφής, εκδικητικούς, μορφοποίησες Θεούς πλάνης, τους οποίους τροφοδοτείς συλλογικά επί γενεές γενεών. Δημιούργησες είδωλα και τους έδωσες ζωή και δύναμη, τροφοδοτώντας τα με τις ενέργειές σου, με τις τελετές και τις θυσίες στο όνομά τους. Αυτές οι σκεπτομορφές ισχυροποιήθηκαν με την πάροδο των αιώνων και χρησιμοποίησαν την θέλησή σου, διότι μεταξύ σας σφυρηλατήθηκε σχέση εξάρτησης. Αυτές οι σκεπτομορφές των Θεών της πλάνης σου, οικειοποιήθηκαν την δημιουργική ικανότητά σου και την Θεία Πνοή που εμφύσησε ο Πατέρας μέσα σου. Κατέστησες αυτές τις γιγάντιες σκεπτομορφές ζωντανούς Θεούς με εξουσίες και δυνάμεις που εσύ τους προσέδωσες. Δημιούργησες συλλογικά Θεούς πλάνης, καλυμμένους με προσωπεία παθητικότητας ή εξουσιαστικότητας, με προσωπεία δικαιοσύνης συμφερόντων, με προσωπεία πλαστής ειρήνης, αγάπης και γνώσης. Η τυφλή πίστη σου σε κατέστησε υπόδουλο στα δημιουργήματά σου, τα οποία διατηρούν κατά νόμον τους δεσμούς με το δημιουργό τους. Έχοντας ανάγκη τροφοδοσίας αυτά τα κατεστημένα της πλάνης σε ωθούν να τα συντηρείς με την ενέργειά σου, ώστε να ανακυκλώνουν την ύπαρξή τους. Διαθέτουν σε ενεργοποίηση μνήμες, γνώσεις και δυνάμεις αιώνων που έλαβαν μέσα από σένα και που υπάρχουν και μέσα σου σε υπολανθάνουσα κατάσταση. Έχεις γίνει το πιόνι των Θεών που δημιούργησες. Οι γνώσεις το ψυχικό δυναμικό που τους έδωσες σε έχουν καταστήσει υποχείριό τους. Αυτές οι συλλογικές σκεπτομορφές επηρεάζουν σταθερά τη θέλησή σου και τις επιθυμίες σου σε μια συνεχή ανακύκλωση, διότι η συντήρηση της ύπαρξής τους βασίζεται στις γήινες προσκολλήσεις σου. Επομένως σε ωθούν σαν ένας αθέατος μηχανισμός κατεστημένου πλάνης να λειτουργείς με τέτοιο τρόπο, ώστε να παράγεις ποιότητες δονήσεων που τις τροφοδοτεί. Αυτές οι ωθήσεις μπορούν να είναι μορφές έμπνευσης, συλλήψεων ή καθοδηγήσεων και ο άνθρωπος να πιστεύει ότι εμπνέεται εκ Θεού. Η αισθησιακή και η υλική σου συνείδηση σε ώθησε, άνθρωπε, να δημιούργησεις Θεούς πλάνης για να καλύψεις την αναγκαιότητα του είναι σου, την αναγκαιότητα της ύπαρξής σου να βιώσει την ενότητα με το Θεό. Επειδή όμως δεν είχες αποκαταστήσει τον αρχικό σου διαχωρισμό από το Θεό, κινήθηκες διαχωριστικά και έτσι εκείνο που δημιούργησες, ήταν υποκατάστατα Θεού, Θεούς διαχωρισμού και γι' αυτό ακόμα κινείσαι με ανταπόδοση. Δεν είσαι κοινωνός της Καινής Διαθήκης, δηλαδή ενωμένος μέσω Ελέους με Χριστό, αλλά με την απαγόρευση και την τιμωρία της Παλαιάς Διαθήκης. Κάθε φορά που προσπαθείς να ελευθερωθείς, έρχονται για να διεκδικήσουν τα δικαιώματα που εσύ τους έδωσες. Λειτουργούν με λειτουργίες οικειοποίησης και γι' αυτό η παθητικότητά σου δημιουργεί υποδοχές, όχι μόνο άρνησης στην αλήθεια, αλλά και τάσεις οικειοποίησης του Φωτός που ο Πατέρας αποστέλλει για να σε απελευθερώσει. Είναι ο νους σου που δρα με οικειοποίηση και ιδιοτέλεια, είναι ο νους σου που ελέγχεται από τα δημιουργήματά του και γι' αυτό είναι απαραίτητη η θυσία της

διάνοιας. Θα αναρωτηθείς πώς μπορείς να αποδεσμευτείς, πώς μπορείς να ξεφύγεις από αυτήν την ανακύκλωση, πώς μπορείς να πάψεις να τροφοδοτείς την πλάνη και να αναγνωρίζεις τον αληθινό Θεό και να προσευχηθείς σε Αυτόν. Χρειάζεται να μάθεις να προσεύχεσαι, είναι απαραίτητο να μάθεις η προσευχή σου να φτάνει στον προορισμό της, που Είμαι Εγώ, η Πηγή όπου εξεπορεύθηκες και στην οποία επιστρέφεις μέσα από το δρόμο της προσευχής, που αποτελεί το δρόμο της πυροδότησης της Ουσίας μας, της ανακύκλωσης του Φωτός και της Αγάπης που δεν έχει όρια, γιατί είναι απεριόριστη. Εάν όμως η προσευχή σου δεν πάλλεται από τον παλμό της ψυχής σου, εάν δεν έχει την δόνηση από το πνεύμα σου ενωμένα με πίστη, με τόλμη, αμεσότητα και παρρησία, με τοποθέτηση και επίγνωση ένωσης, εάν η προσευχή σου δεν είναι νόμιμη απέναντι στην Θεία Νομοτέλεια, δεν ωφελεί και αν δε ωφελεί, βλάπτει. Η προσευχή σου είναι νόμιμη, όταν δεν έχει κανένα στοιχείο ιδιοτέλειας ή διαχωριστικότητας, όταν η προσευχή σου πραγματικά διασπά τα περιορισμένα όρια που έχεις θέσει ως τμήμα του Ανθρώπου, ενωμένος με το καθολικό πνεύμα του Ανθρώπου, ενωμένος με τον Ένα Άνθρωπο, τον οποίο δημιούργησα. Όταν προσεύχεσαι ως Άνθρωπος Λόγος, τότε όχι μόνο εισακούεσαι, όχι μόνο η προσευχή σου φτάνει στον προορισμό της, αλλά έχεις και τη δυνατότητα να μετουσιώσεις, να μεταλλάξεις όλα αυτά τα στοιχεία που συνθέτουν και ανακυκλώνουν την πλάνη αυτή. Την περίοδο αυτή, αγαπημένε μου, σου παρέχεται απεριόριστο Έλεος και Χάρη για να αποδεσμευτείς. Σου παρέχεται μια τέλεια μαθητεία, μια τέλεια εκπαίδευση, η αποκάλυψη όλης της Αλήθειας και επομένως η δυνατότητα να διαλύσεις τους Θεούς της πλάνης και της αναλήθειας. Την περίοδο αυτή που κρούω τη συνειδησή σου έντονα, οι Θεοί της πλάνης σου, οι πυρήνες των περιορισμών και των κατεστημένων σου, αντιδρούν σαν συσσωρευμένη αδράνεια ύλης, ενεργοποιούνται με ιδιαίτερη ισχύ, ανάλογη με το Φως που σου παρέχω και έτσι βιώνεις μια ασυνήθιστη κατάσταση κατά την οποία ενώ διψάς για πνευματική άνοδο και εξέλιξη, βλέπεις τον εαυτό σου να αντιστέκεται ταυτόχρονα, κάθε φορά που κάνεις ένα βήμα μπροστά. Την περίοδο αυτή που αφυπνίζεται ολόκληρη η ανθρωπότητα με έντονη Φωτοχυσία, οι Θεοί της πλάνης ενεργοποιούνται σε όλη τους την ισχύ. Σου παρουσιάζουν δρόμους πεπερασμένους, σου αποκαλύπτουν γνώσεις και σου προσφέρουν τεχνικές και μυήσεις μέσα από δασκάλους πλάνης και υποστάσεις που ελέγχουν και καθοδηγούν. Μην πιστέψεις ότι όλοι όσοι λένε ότι καθοδηγούνται και εμπνέονται εκ Θεού, έχουν επίγνωση της Αλήθειας. Ο αληθινός Δάσκαλος φαίνεται από τα έργα του και θυσιάζεται για τους μαθητές του πρώτα από όλα, όπως κατέδειξε ο Δάσκαλος της Αγάπης και στην Πρώτη Του Παρουσία, όπως καταδεικνύει και στην Δεύτερη ο Δάσκαλος Ιωάννης, ο απλός και προσιτός Δάσκαλος, ο ανενδείς και ταπεινός που δεν σου προσφέρει έναν δρόμο βελτίωσης, αυτογνωσίας ή αυτοσωτηρίας, αλλά έναν τέλειο δρόμο Θεογνωσίας, Θείας Συνειδησης, Χριστοποίησης και Θέωσης. Οι γνώσεις και οι τεχνικές και οι δρόμοι που λένε ότι σε οδηγούν στην απελευθέρωση, ασκούν επάνω σου γοητεία γιατί σου είναι ήδη γνωστοί, αλλά και πάντα απροσδιόριστοι, γιατί ποτέ δεν σε οδήγησαν στην ολοκλήρωση και την τελειοποίηση. Κανένας δρόμος δε σε οδήγησε στην Θέωση, παρά μόνο ο δρόμος που ο Θεός Εντεταλμένος σου παρουσίασε και σου παρουσιάζει. Η αμφιβολία και η αβεβαιότητα, σου δημιουργούν αναβλητικότητα, οι φόβοι σου σε περιορίζουν και σε υποστέλλουν, οι αναγκαιότητες της ύλης σου σε καθλώνουν και τότε είναι εύκολο να πλανηθείς. Οι Θεοί της πλάνης σου σε ωθούν στη θεοποίηση του εγώ σου και όχι στην Θέωση, σου παραχωρούν ανταλλάγματα

εξουσιών, ικανοτήτων και γνώσεων, στοιχείων που σε γοητεύουν και σε έλκουν. Όμως τι ανταλλάσσεις άνθρωπέ μου, την ψυχή σου, την απειρότητά σου ; Όταν η αλήθεια για σένα είναι το προφανές, έρχομαι για να σου αποκλείσω ό,τι δεν είναι Αλήθεια, ωθώντας σε επίγνωση, για να οδηγηθείς στη Μία Αλήθεια της Αγάπης και της Ενότητας. Η έλλειψη της πίστης σου στο Θείο Απεσταλμένο Μου επιτρέπει μέσα σου υποδοχές, μέσω των οποίων ανακυκλώνεις πλάνη. Οι Θεοί της πλάνης σου ενεργοποιούν τους συναισθηματισμούς σου, τις εξαρτήσεις σου, την υλικότητά σου, τις τάσεις και τις ροπές του πνεύματός σου όχι μόνο σαν άτομο, αλλά και ομαδικά, εθνικά, φυλετικά και συλλογικά στην ολότητα Άνθρωπος, ενεργοποιώντας σου διαχωριστικότητα και ιδιοτέλεια, ώστε να καθηλώνεσαι μέσα από διαμάχες και πολέμους. Όμως άνθρωπε ο καιρός της απελευθέρωσής σου, ορίζεται και ξεκινάει από τη στιγμή που ενώνεσαι μόνο με τον Άπειρο Λόγο Χριστό, γιατί καμία από αυτές τις Θεότητες δεν θυσιάστηκε για σένα ποτέ, πάντα εσύ θυσιάζοσουν γι' αυτές και εν αγνοία σου. Οι μορφοποιημένοι Θεοί της πλάνης σου καλλιεργούν την ανακύκλωσή σου σε μια περιορισμένη συνείδηση, που το απαύγασμά της φτάνει στην ταύτισή σου με αυτές τις ίδιες τις περιορισμένες Θεότητες και έτσι γίνεσαι και εσύ από δέσμιος, δεσμευτής και δεσμώτης. Το τέλος αυτών των δρόμων είναι από ασυνείδητος σκλάβος, να γίνεις συνειδητός τύραννος των ομοίων σου. Είναι η θεοποίηση του εγώ σου, είναι η μορφοποίηση ενός συλλογικού ισχυρού υπερεγώ που μπορεί να εξουσιάσει μικρότερης ισχύος εγώ. Και αυτή την περίοδο που σου αποκαλύπτομαι εντός σου σε προετοιμάζω, γιατί θα ενεργοποιηθούν μαζικά πλέον οι συλλογικές αυτές οντότητες, που έχεις δημιουργήσει, οι γιγαντιαίες αυτές σκεπτομορφές, τις οποίες ακόμα τροφοδοτείς μέσα από λανθασμένες προσευχές σου, μέσα από προσευχές που δεν είχαν καθαρότητα, μέσα από προσευχές που δεν ήταν έννομες, μέσα από προσευχές ιδιοτέλειας, μέσα από προσευχές επικλήσεις ή δεήσεις και ενέργειες, οι οποίες δεν έφεραν τη σφραγίδα της Αγάπης και του Φωτός αλλά θρησκευτικούς και φυλετικούς φανατισμούς. Ο Δάσκαλος Ιωάννης είναι εκείνος ο Άνθρωπος που με τόλμη υψώνει το ανάστημά Του μπροστά σε αυτές τις γιγαντιαίες Θεότητες της πλάνης που δημιούργησες. Μα είναι ο Ένας, ο Αληθινός Άνθρωπος Λόγος, γιατί έχει την πνοή που ο Πατέρας ενεφύσησε εντός του, ενώ οι Θεότητες που δημιούργησες εσύ, έχουν την πνοή της δημιουργίας του νου σου και επομένως είναι φθαρτές. Η δύναμη τους βέβαια, με το πέρασμα των αιώνων, είναι οι γνώσεις, οι εμπειρίες που είναι καταγραμμένες στην δομή τους και που λειτουργούν σαν αρχεία που τους καθιστούν απομιμήσεις ζωντανών οντοτήτων, που μπορούν να κινούνται στα πεδία του νου, μέσω των οποίων επικοινωνούν τα τμήματα του Ανθρώπου. Έχουν την δυνατότητα να ωθούν τις μάζες προς ορισμένες κατευθύνσεις, τάσεις ή ροπές ενεργοποιώντας ανάλογα τις αναγκαιότητες που παρουσιάζει η ολότητα του Ανθρώπου για εξέλιξη.

Παρακολουθούν την εξέλιξη της ολότητας του Ανθρώπου βιώνοντας καταστάσεις ζωής μέσα από νέες μορφές και λειτουργίες σου. Είναι δεσμευτικά πλέγματα ελέγχου που ενεργοποιούν και ωθούν τον άνθρωπο σε συνεχή ανακύκλωση πλάνης. Έχουν την δυνατότητα να αυξάνουν την αντίσταση της αδράνειας και της παθητικότητας που παρουσιάζεις, την δύναμη δηλαδή της ύλης, τη δύναμη των παθών και των αδυναμιών σου, διοχετεύοντας ανάλογα τις υποδοχές σου με πλεονάσματα αρνητικότητας από τη συνισταμένη της αρνητικότητας της ολότητας Άνθρωπος. Όσο προσπαθείς να ξεφύγεις από αυτό το πλέγμα πλάνης στο οποίο βρίσκεσαι εγκλωβισμένος και που εσύ δημιούργησες, τόσο εκείνο αντιστέκεται και αντιστέκεται

γιατί αν θα πάψεις να το τροφοδοτείς, τότε κατά νόμον σταδιακά θα αρχίσουν κι άλλοι να σε ακολουθούν και τότε οι Θεοί της πλάνης θα ατροφήσουν και θα σβήσουν.

Οι Θεοί της πλάνης σου δεν είναι αυτόνομοι, αλλά διέπονται από το φόβο της ύπαρξης και προσπαθούν να επιβιώσουν. Την ύπαρξή τους διέπει μια απομίμηση ενστίκτου αυτοσυντήρησης, όπως το έχεις ονομάσει για σένα, όμως αυτό σημαίνει δέσμευση και περιορισμό της ζωής που είσαι, στα κατώτερα πεδία της ύλης. Εσύ που προορίστηκες για Δημιουργός, έφτασες στο σημείο να είσαι δεσμώτης, να είσαι δεσμευμένος από το ίδιο το δημιούργημά σου. Έφτασες στο σημείο να ελέγχεσαι από αυτό. Χρειάζεται λοιπόν να αποκαταστήσεις την σχέση σου με τον Δημιουργό, αλλά και με τα δημιουργήματά σου. Και γι' αυτό σου παρέχεται αυτή την περίοδο η Χάρη και η Εξουσία να μετουσιώσεις, να μεταλλάξεις και να θέσεις σε νέες βάσεις την Ένωση του Ανθρώπου με τον Θεό, την ενσυνείδητη ταύτιση με την Ουσία σου και την εκδήλωση της Θεότητάς σου ως το κλειδί της ολοκληρωτικής μετάλλαξής σου και απελευθέρωσης σου από κάθε πλάνη που είναι η συνειδητή μετουσίωση τής τροχιάς εξέλιξης, όχι μόνο της ατομικότητάς σου αλλά και της ολότητας Άνθρωπος.

Ο Μελχισεδέκ επεμβαίνει στα δρώμενα και αποκαλύπτει ενώ ενεργεί μέσω της Θείας Ροής του Λόγου. «Ευλογώ την ζωή και το δρόμο σου. Ξεκλειδώνω την πνευματική κλειδα στην ρίζα τής δεξιάς σου, την ένωσή σου με τον Πατρομήτωρ Θεό, ίνα καταστείς τέκνο Φωτός σε αυτή σου την έλευση και σου μεταφέρω Χάρη για να ευλογείς, να καθαρίζεις και να αποδεσμεύεις, σου μεταφέρω Χάρη για να μετουσιώνεις, να μεταλλάσσεις, να εναρμονίζεις και να ανάγεις ότι σε καθοδηγεί ο Πατήρ εντός σου. Ευλογώ την ενότητα του αρνητικού και θετικού ρεύματος μέσα σου Άνθρωπε Λόγε, σε Θείο ουδέτερο Ρεύμα. Ευλογώ την ενότητα και την αποκατάσταση των θηλυκών και αρσενικών τμημάτων σου. Ευλογώ την αρμονία του μωσαϊκού ρεύματος της αυστηρότητας του νόμου και του ελέους του μη εκπεσόντος τμήματος του Ανθρώπου Αδάμ-Ιωάννη στην ενότητα Χριστός ο Ζων. Εν τη αδεία Σου Άπειρε Λόγε Δημιουργέ καλώ πνεύματα Βασιλέων και Βασιλισσών, Δασκάλων και Μητέρων από τα πνευματικά πεδία του Λόγου, όσα εγνώρισαν και τιμήθηκαν με την άμεση σύνδεσή τους με τον Πατέρα Ιωάννη, με τον μη εκπεσόντα Αδάμ, με τον Άναρχο Άνθρωπο Λόγο ». Στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος σε ευλογώ να καταστείς ενσυνείδητος μαθητής του Λόγου Ιωάννη Χριστού, του Δάσκαλου Ιωάννη. Διανοίγω τον νου, την καρδιά και την συνείδησή σου για να εισχωρήσεις στην ζεύξη και την εναρμόνιση όλων των ικανοτήτων και των δυνάμεών σου, ενεργοποιώντας χάρη μετουσίωσης μέσω της προσευχής. Σε σφραγίζω με την Δόξα του Υιού Λόγου Μητρός, να αποκαταστήσεις την Δημιουργία της πλάνης. Ευλογώ όλους τους μαθητές του Έργου και την ευθύνη να συνειδητοποιήσουν την αναγκαιότητα της τόλμης που πρέπει να καταδείξουν, να συνειδητοποιήσουν την αναγκαιότητα τής συνεχούς εγρήγορσης, να συνειδητοποιήσουν την αναγκαιότητα να καταστούν το ζωντανό μήνυμα, να καταστούν ζωντανή ενεργοποίηση και πυροδότηση τής αφύπνισης του ανθρώπου, ώστε η ίδια τους η παρουσία να είναι Ευλογία, να είναι μεταλλαγή, να είναι μετουσίωση, να είναι απελευθέρωση για τον άνθρωπο. Ευλογώ κάθε μαθητή τού Έργου, για να ενεργοποιήσει τη Χάρη και την Ευλογία που έχει λάβει, συντονισμένος αδιάκοπα με το Θέλημα του Ενός Διδασκάλου, βαδίζοντας με σταθερότητα συντονισμένος στα βήματα Του, που είναι δικλείδα ασφαλείας για το Δρόμο τής Χριστοποίησης και της Θέωσης».

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ Από την εσωτερική βιβλιοθήκη της ομάδας των μελετών του Ε.Λ.Α.

α. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΛΟΓΟΥ

β. ΑΝΘΡΩΠΟΓΝΩΣΙΑ

γ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

δ. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ε. ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΛΙΑΣ ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ

ΚΕΙΜΕΝΑ: Γ. ΚΛΕΙΔΑΡΑ